

**Det finns
Hälsa & Helande**

DET FINNS HÄLSA OCH HELANDE

© 2002 Anita Barker

Omslagsdesign: Gunilla Nyberg

Omslagsbild: Sally Banks

Foto: Leif Lorentzon

Textbearbetning: Eva-Britt Andersson, Marie Enoksson,
Inger Jonsson och Titti Sonesson

Grafisk framställning: Martin Svensson

Tryck: WS Bokkwell, Finland 2002

Bibelcitaten är hämtade från Svenska Folkbibeln 98

Följande förkortningar används i denna bok:

1917= 1917 års bibelöversättning

2000= 2000 års bibelöversättning

FB= Folkbibeln

LB= Levande Bibeln

Hedegård= Hedegårds bibelöversättning

Åkesson= Åkessons bibelöversättning

KJV= King James Version

NIV= New International Version

Ampl= The Amplified Bible

DFF= Det Finns Frihet (min förra bok)

ISBN 91-973955-3-6

Förlag: OmegaSkrift, Box 151, 451 16 Uddevalla

Anita Barker

Det finns Hälsa & Helande



**Denna bok tillägnas mina barn
Michael, Christy och Jonathan**

Jag vill uttrycka min stora tacksamhet till min uppdragsgivare Herren Jesus själv, som med sin smörjelse och kraft gjort ännu en bok möjlig. Hans är äran!

Tack också till alla som medverkat med vittnesbörd och till alla som läst manus och korrektur!

Omslagsbilden illustrerar Mal. 4:2”Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp med läkedom under sina vingar. Då skall ni komma ut och hoppa likt kalvar som släpps ur sitt bås.”

Uddevalla i juli 2002
Anita Barker

Det finns Hälsa och Helande

Innehåll

Förord	13
Inledning	17
Del I: Mina lektioner i tro	21
Lektion 1: Gå i tro som om du redan kan se	23
Lektion 2: Helad från cancer och vattenskalle	27
Lektion 3: Fråga Gud hur du ska be	31
Lektion 4: En tro full av tillit	33
Lektion 5: Helande i nattvarden	35
Lektion 6: Helande i Ordet	37
Lektion 7: Smörj den sjuke med olja och be	39
Lektion 8: Handpåläggning	40
Lektion 9: Kunskapens ord	41
Lektion 10: En enkel bön på en julfest	43
Lektion 11: Bön utan ord.....	44
Lektion 12: Överenskommelsebön	45
Lektion 13: Överlåtelsebön.....	46
Lektion 14: Bön i en gammal dokumentärfilm	48
Lektion 15: Barns böner	49
Lektion 16: Guds pedagogik	50
Lektion 17: Guds mirakelkraft	53
Lektion 18: ”Tokiga” böner	54
Lektion 19: Gud utväljer det som ingenting är	57
Lektion 20: Störst av allt är kärleken	60
Del II: Vad säger bibeln?	65
Vad säger bibeln om hälsa och helande?	67
Varför blir ofrälsta helade?	67

Hur blir troende helade?	68
Det stora påskskrattet	69
Jesus dog för alla	70
Guds vilja uppenbarad genom Jesu liv	71
Jesu vittnesbörd	72
Sjukvårdspersonal som ber	75
Fyra nivåer av helande	77
Del III: Liv i hälsa och helande	79
Några enkla principer	81
Att höra och göra i enlighet med Guds Ord	83
Gud och sjukvården	85
Jesusterapi	86
1. Rättfärdighetsmedvetande	89
Hur Gud ser på dig	89
Redan välsignad	90
Sändare och mottagare	90
Nåd och tro	93
2. Rätt Gudsbild	95
Var kommer sjukdom ifrån?	95
Hur formas vår gudsbild?	98
Att låta sig bäras på Guds arm	100
Ett vittnesbörd om Guds omsorg	101
Bön till Fadern i Jesu namn	102
3. Lev i Ordet	105
Guds Ord är liv	105
4. Var en god förvaltare av din kropp	107
Att ta ansvar för sitt liv	107
En Gud som förser	110
5. Tänk på vilodagen	113
En alldeles särskild dag	113
6. Ödmjukhet, förkrosselse och gudsfruktan	115
Ett ödmjukt hjärta	115

Gudsfruktan	116
Förkrosselse – en sorg efter Guds vilja	117
Högmod – ödmjukhet	119
En profetisk hälsning i Afrika	121
7. Bekänn era synder för varandra	123
Bli av med synd, skam och självförakt!	123
8. Lev i försoning	127
Hur oförsonlighet påverkar vårt andliga liv	127
Hur oförsonlighet påverkar själens och kroppens hälsa	128
Oförsonlighet är att leva utanför Guds beskydd	130
Personliga erfarenheter	131
Tro att förlåta	133
Giftiga rötter	134
Förlåtelse förlöser mirakelkraft	135
9. Bearbeta orsaker till stressymptom	137
Lever du i det förgångna?	137
Styrk maktlösa händer och svaga knän	139
10. Den Helige Andes liv	143
Lev gott - trots omständigheterna!	143
Ordningsföljden för bön i svårigheter	144
Gläd dig i Herren!	145
Lovprisning	146
11. Stå emot fruktan	149
Ett fridfullt liv	149
12. Avslöja lögnssymptom	153
Vaka över din frihet!	153
13. Bearbeta områden av otro i ditt liv	155
Sekulärhumanism motarbetar tro	155
Ta bort stenarna!	156
Otroskrafter	160
Helande genom böneduk	161
14. Använd den tro du har	163
Hur får man tro?	163

Jesu tro	164
När Gud ger tro följer frid och lugn	166
Tro eller övertro?	168
Sammanfattning av vad tro är	168
15. Ge inte upp	171
Hoppets ankare	171
16. Kom ur dig själv till tjänst för andra	173
Ett överflödande liv!	173
Är det min smärta eller någon annans?	175
17. Tänk på vad du säger	177
En källa till liv	177
Rättigheter i den andliga världen	178
Negativa uttalanden	179
18. Ockultism, arv i slakten, själslig förlamning och utbrändhet	181
Del IV: Vittnesbörd	183
Döende av förgiftning	185
Njurar helt ur funktion	186
Whiplashskada, obotlig cancer och svårt eksem	187
Ärftlig migrän	188
Allt hopp var ute	189
30 års ständig huvudvärk	190
Propp i hjärtat	191
11-åringen som drunknade	192
Barn med tumör bakom ögat, klumpfot och Down's syndrom	193
Hjärtmuskelsjukdom	196
15 år i rullstol	197
Ko med kalvförlamning	198
Svår skolios och ischias	199
Krossade muskelfästen och magsår	200
Förlorad talförmåga	202
Krossat bäckenben	202

30 års alkoholmissbruk	202
4½ år med kryckor	204
Allergisk mot det mesta	204
En skadad lunga	205
22-åring med hjärnblödning	206
Fibromyalgi, köldskador och grå starr	208
Obotlig cancer	208
Vägen till Gud	213
Avslutning	217
Bibelord till uppmuntran och hjälp	221

Det finns Hälsa och Helande

Förord av läkaren och pastorn Stig-Evert Thornberg

Det är få saker som engagerar oss så mycket som hälsa, helande och läkedom. Förutom vädret är hälsan det käraste samtalsämnet av alla. Och varje år läggs 100-tals miljarder kronor ut bara i Sverige på sjukvård – och uppskattningsvis lika mycket på att ”må bra” och på ”hälsobefrämjande” aktiviteter och åtgärder.

Ämnet har djupa dimensioner, inte bara för våra tyngda landsting – utan på många plan, inte minst i andlig bemärkelse. Kristendom och läkedom går hand i hand. Kristen tro är starkt förknippad med helande. Sjukvård var under lång tid en praktisk konsekvens av den kristna tron, varför den kristna kyrkan var bland föregångarna när det gällde uppbyggnaden av sjukvård och sjukhus.

Bibeln presenterar ett helande evangelium. Hälsa och läkedom har sina djupa rötter i Guds Ord – och hos Herren själv. Hela evangeliet handlar om helande – andligt, själsligt, såväl som kroppsligt – eftersom evangeliets grundidé är läkedom. Förlåtelse, helande och upprättelse är termer förbundna med den kristna tron.

Grunden för evangelium är helande – därför att den gudomliga principen är helande och läkedom. Vår Skapare har lagt ner en läkande kraft i skapelsen - i växter, djur och människor. Det finns en inneboende läkedom i kroppen som strävar efter att läka såren, vare sig de är fysiska eller själsliga. Immunförsvaret är en av våra största gåvor vi fått från Skaparen.

Läkedom och helande handlar om att reparera och laga något som gått sönder – att återställa något i dess ursprungliga skick. När Gud fann människan i Edens lustgård, sönderslagen av syndens konsekvenser likt en lerkruka som gått i tusen bitar, då tänkte inte Gud; ”Lätt fångat är lätt förgånget”. Varsamt samlade Han ihop ler-

skärvorna, lade dem i sina händer och satte igång en helandeprocess som kallas ”Evangelium”. Blodet från hans son, Jesus Kristus, skulle bli det lim som återställer människan bit för bit.

Därför handlar evangelium om hälsa och läkedom – bit för bit. Det är bara det kärleksfulla hjärtat och de mjuka händerna som kan vara med och förmedla en sådan läkedom som åstadkommer förändring både inuti och utanpå.

När Anita Barker nu kommer med sin nya bok *Det finns Hälsa och Helande* är det med ett hjärta fyllt av kärlek till den sargade och sjuke. Med egna erfarenheter guidar hon läsaren genom den kunskap och lärdom hon själv har samlat på sig genom åren. Det är ofta dyrköpta erfarenheter hon delar med sig av då hon blottlägger upplevelser som gått djupt i hennes eget liv.

Personligen har jag lärt känna Anita och sett henne i funktion. Jag har beundrat den ödmjukhet och frimodighet som finns hos henne – och inte minst den starka tro som denna lilla kvinna flyttar stora berg med. Hennes predikningar entusiasmerar verkligen åhöraren – och ett möte med henne går inte spårlöst förbi. Det sker verkliga under vid hennes möten – under som påverkar hela människan; ande, själ och kropp. Jag har fått stort förtroende för Anita som person, förkunnare och författare – och som en kvinna fylld av den Helige Ande. Hennes nya bok ger ett axplock ifrån hennes egen 40-åriga tjänst för Herren, där hon har fått se många sjuka bli helade genom förbönens makt.

Boken kan till stor del sägas vara en fortsättning av boken *Det finns Frihet* – villken fått ett mycket positivt mottagande och har hjälpt åtskilliga människor på de mest skiftande områden. Liksom i den tidigare boken väjer inte Anita Barker för de svåra frågorna, samtidigt som hon använder sig av enkelheten i sin framställning. Kanske är det just därför *Det finns Frihet* har blivit en sådan framgång.

I den nya boken visar författaren på vad Bibeln säger om hälsa och helande. Att förebyggande av ohälsa är en biblisk princip och att i förvaltarskapet av kroppen ligger en nyckel till hälsa. Hon pe-

kar också på hur själslivets negativa inflytande av fruktan, oro, stressmoment, skuld, synd och bitterhet även influerar den kroppsliga hälsan – ibland till en mycket stor del.

Slutligen slår Anita på ett frimodigt och trosvisst sätt fast att gudomligt helande är en stor del av evangeliets erbjudande och hur bön för sjuka till helande ska vara en naturlig del i den kristna tron. I slutet av boken har hon samlat ett axplock av berättelser och vittnesbörd över hur olika människor upplevt ett övernaturligt under till helande.

På ett fantastiskt balanserat sätt ger hon råd och visdomsord utifrån Guds eget ord. Hon ger sig inte ut för att ha alla svar, men hon har funnit en rad guldorn som hon gärna delar med sig av. Medicinen hon ordinerar är de levande orden från Guds eget receptblock; Bibeln. ”Vi behöver göra det naturliga som gäller vår hälsa och förvänta det övernaturliga från Gud”, konstaterar Anita.

Det är befriande att läsa hur hon plockar ner helandet genom enkla böner och tron på en undergörande Gud från ”helandspecialisterna” till att vara var mans – och kvinnas möjlighet.

Det finns Hälsa och Helande är inte en bok som summerar hur Gud kunde göra under i vissa människors liv. Det är en bok för Dig – en handbok för Ditt liv och Din hälsa – och hur Gud både kan och vill med sina varsamma händer plocka ihop lerskärorna i Ditt liv för att laga, hela och återställa det igen.

Därför är boken inte enbart till för att läsas – utan för att läsas och mediteras på i eftertanke med ett öppet sinne i bön inför Honom, som inte bara skapade utan återskapar, återställer och läker ande, själ och kropp.

Stig-Evert Thornberg

Pastor i Pingstkyrkan, Bjurholm, Västerbotten.

Det finns Hälsa och Helande

Inledning

På en anatomilektion, som handlade om organ och funktioner i människokroppen, fick jag inom mig höra Guds stilla röst som sa: ”Det är viktigt att du lär dig detta. En dag kommer du att i helandemöten kalla fram människor genom kunskapens ord och beskriva deras sjukdom eller åkomma”. Detta hände under mitt första år på socionomutbildningen vid Sköndalsinstitutet i Stockholm. Bara några veckor tidigare hade något helt revolutionerande hänt i mitt liv. Jag hade, så lutheran jag var, besökt ett kvällsmöte i Filadelfiakyrkan. I eftermötet gick jag och många andra in i en mindre sal. Där föll jag på knä och uttryckte min längtan efter ett bönespråk, att få tala ”i tungor”. Plötsligt var det som om det exploderade inom mig, och ur min mun kom ett språk jag aldrig lärt mig. Det var som att vrida på en vattenkran i full styrka: ”Det levande vattnet” som Jesus talar om i bibeln, bara forsade fram! Jag minns inte att någon bad för mig och ingen kände mig. Så kom en kvinna fram till mig, lade sin hand på min axel och började profetera. Budskapet hon förmedlade från Herren var att Han lade ner nådegåvor i mitt liv, alltså övernaturlig utrustning, och det handlade om profetians och helbrägdagörelsens gåvor. Den natten blev det inte mycket sömn. Jag var helt omtumlad och uppfylld av ”ett saligt rus”.

Jag hade kontakt med Rolf Karlsson, en blind man, som hade en oerhört stark helandetjänst. Han kallade fram mig att stå tillsammans med honom och be för sjuka under en kampanj i Stockholm. Jag var då 23 år gammal. Vid några tillfällen började han tala i tungor och sade sedan inför alla: ”Anita, nu har du uttydningen!” Ur min mun kom nu ord på svenska som jag inte själv tänkt ut. Detta var introduktionen till övernaturliga manifestationer, som det sedan skulle ta mig många år att på allvar våga bejaka och utvecklas i.

Några månader efter upplevelsen av det som allmänt kallas andedopet, fick jag stipendier för att under ett halvår besöka och studera Teen Challenge i USA – ett arbete bland narkomaner och

gångungdomar som startats av pastor David Wilkerson i New York City. Jag skickade med Wilkersons bok ”Korset och stiletten” till stipendiefonderna, bl.a. Folke Bernadottes minnesfond, och jag fick två av tre stipendier. Det jag trodde skulle bli ett års uppehåll i socionomutbildningen blev, efter ett år på Teen Challenge, istället nio års vistelse i USA med pastorsutbildning, bildande av familj och erfarenheter av att vara hemmafru och småbarnsmamma. Gång på gång kom samma profetiska ord genom olika Herrens tjänare som inte kände mig. Det handlade om helandetjänst.

Men uppdraget var inte helt enkelt, eftersom jag inte själv ”lyckats” bli helad. Jag är nämligen sedan 15 års ålder synskadad med 2 % syn. Många av de stora redskapen i världen hade bett för mig, bland andra den kända helandeevangelisten Kathryn Kuhlman och ovan nämnde Rolf Karlsson. Dessutom frågade några alldeles nyfrälsta f.d. narkomaner på Teen Challenge i New York, när jag kom dit 1969 om de fick be för mig. I sin iver att pröva det de just lärt sig – att Jesus botar sjuka – var mina blinda ögon ett lämpligt objekt. När ingenting hände sade de: ”Du har ingen tro” och lämnade mig med de orden. De var entusiastiska, men hade ännu inte fått någon visdom på det området. Det var istället dags för Guds egen skola, och i den här boken ska jag bland annat dela med mig av de viktigaste och mest grundläggande troslektionerna som jag fått när det gäller helande. Bit för bit har Herren plockat bort blockeringar och förlöst prestationslös tro och vila i honom.

En person med funktionshinder kan vara mer hel som människa än den som har alla kroppsdelar i funktion. En del människor är så uppfyllda av hat, bitterhet, självömkan och fruktan att de är mer funktionshindrade än de som sitter i rullstol. Under handikappåret 1981 gjorde jag en kassett och en liten bok med titeln ”Hel Människa – 60 minuter med livsglada handikappade”, där jag ville förmedla att helhet sitter djupare än bara det ögat kan se. Ett stort föredöme för mig är Fanny Crosby som var helt blind, men fick förmedla ca 8000 sånger och psalmer. Många sjungs över hela världen. Några av dem är ”Hela vägen går han med mig” och ”Låt mig

få höra om Jesus.” Vi ser också den enorma välsignelse Joni Eareckson-Tada får sprida utöver världen. Hon blev totalförklarad som 17-åring efter en dykolycka. Hon tecknar och målar med munnen, skriver böcker och sånger, reser utöver världen och talar och sprider mycket värme och uppmuntran till människor med funktionshinder. Hennes bok *Joni* har tryckts i 3 miljoner ex. i USA.

I min förra bok berättade jag om en kvinna med CP-skada, som i USA utnämndes till ”Årets kristna kvinna” av en kristen veckotidning. Jag känner henne personligen och hon är till stor välsignelse. Ps. 68:20 gäller: ”Lovad vare Herren! Dag efter dag bär han oss!”

Jag vill från början fastslå att helande här på jorden bara är en försmak av det fullständiga helandet i himlen – en ny kropp. Det viktigaste helande vi kan uppleva på jorden är frälsningen – en återupprättad relation och gemenskap med Gud. Med denna syn på hälsa och helande i botten skriver jag om detta stora ämne. Jag har inte svar på alla frågor kring helande, och tack och lov måste jag inte ha det heller.

Min bön är att du som har ett fysiskt handikapp och kanske liksom jag varit med om ovishet i förbönssammanhang, ska få uppleva Guds stora kärlek till dig och läkedom i själen. Min bön är också att du inte ska känna dig förkastad när du läser alla vittnesbörd i den här boken om hur andra blivit helade. Jag önskar att du kan vila i tron på att Gud klarar av dig också, när du sätter din förtröstan till honom. Slappna av och be att någon sanning i den här boken får bli till uppenbarelse och uppmuntran för dig.

Det finns Hälsa och Helande

Del I: Mina lektioner i tro

Det finns Hälsa och Helande

Lektion 1: Gå i tro som om du redan kan se

Under slutet av Teen Challenge-året upplevde jag Guds maning att stanna kvar i USA för att söka in på en pastors- och missionärsutbildning på Faith School of Theology i Brooklyn, Maine, en pingstskola. Som synskadad kunde jag endast "läsa" med hjälp av böcker på band, s.k. talböcker. I USA uppmanades jag att kontakta American Foundation for the Blind och beställa litteratur för inläsning. Jag upplevde starkt att jag inte skulle göra det. Lika mirakulöst som Gud på några dagar hade ordnat antagning på skolan, visum och ekonomi, lika mirakulöst skulle han göra det möjligt för mig att studera utan talböcker. Jag trodde att han skulle hela mina ögon.

Jag talade inte om i ansökan att jag var synskadad och berättade det inte heller när jag anlände till skolan. Andra studiedagen var det dags att köpa böcker och jag kunde fortfarande inte läsa. Nu var det för sent att beställa böcker på band, det skulle ju dröja tre månader innan jag kunde få dem! Vad skulle jag ta mig till? Packa väskorna och åka hem till Sverige? Den dagen bad jag: "Gud, om det verkligen är du som sänt mig hit får du bekräfta det idag." Den kvällen hade vi möte i kapellet, 150 elever, lärare och en del andra. Mötesledaren frågade vilka som hade ett böneämne, ett så kallat "unspoken request" (outtalat behov). Ingen berättar då vad saken gäller utan räcker bara upp handen. Någon ber sedan för alla dessa behov i en kort bön. Oftast räcker alla upp handen, för man kan då lägga fram alla privata behov. Plötsligt pekade mötesledaren på en elev i andra årskursen och bad henne resa sig upp och be för mitt böneämne. Ingen annan fick någon uppmärksamhet. Hon bad att Gud skulle styrka min tro, att han skulle ta hand om mig. Det var precis vad jag behövde!

Efter en stund inbjöd man till förbön för sjuka. Då gjorde jag något, som jag inte rekommenderar någon annan att göra. Jag sade

till Gud: ”Det är så många som har bett för mig. Om du vill att jag skall gå fram, får du själv se till att ta mig dit fram.” Direkt efter min tysta bön kom någon fram till mig, tog min hand och drog mig upp ur stolen och fram till förbönen. Publiken sjöng, och mitt behov annonserades inte ut. Så reste sig en äldre kvinna och började profetera om att Herren skulle hela mina blinda ögon, men att jag tills det skedde skulle gå i tro som om jag redan var helad, på samma sätt som Abraham gick mot löfteslandet han aldrig sett. Detta är nu mer än 30 år sedan. Gud gjorde ett mirakel, fast på ett annorlunda sätt. Det är som om min hjärna inte vet om att jag är synskadad, så alla reflexer och automatiska kroppsrörelser är som hos en seende. Mitt kroppsspråk är som en seendes kroppsspråk, men detta är övernaturligt. En tro förlöstes också i mig att göra det omöjliga: Att spela i skolans baseballteam. Jag träffade bollen utan att kunna se den och fick omdömet att jag spelade bättre än de flesta i teamet. På mitt livs första bowlingrunda fick jag utan att kunna se kägorna 225 poäng, vilket anses som mer eller mindre professionellt! Jag har också lyckats få alla biljardbollar i fickorna utan att missa en enda gång. Det är också avancerat och för mig totalt omöjligt och övernaturligt. Gissa om detta ”helande” ger många möjligheter att berätta om hur det fungerar! Efter framgången med bowling kom erbjudandet från managern som tittat på, att representera bowlinghallen i tävlingar. Ungefär samtidigt fick jag en vit käpp och rådet att alltid använda den utomhus så att jag inte skulle bli påkörd. Den har jag dock aldrig använt. Jag skulle nog snubbla över den så snabbt som jag tar mig fram!

Hur gick det då med studierna? Över alla förväntningar! Jag fick de bästa resultaten i mitt liv. Jag lyssnade på lektionerna, antecknade med tjock tuschpenna och bad mycket på skrivningarna. Det gick med Guds övernaturliga hjälp. När jag påbörjade studierna gjorde jag mig helt beroende av honom, eftersom det var en omöjlig situation. Både Gud och jag tog den utmaningen – ett fullständigt mirakel. Jag har aldrig tidigare haft toppbetyg. Det gick inte så bra när jag läste med ”talböcker”. Ju mer man blir totalt beroende av

Gud utan egna möjligheter och utvägar – desto mer får man se av det övernaturliga och mirakulösa.

En journalist jag mötte en gång, skrev: ”Jag är fortfarande fundersam när vi skiljs åt. Är Anita verkligen synskadad som hon säger? Jag tittar lite extra på henne då hon med raska och frimodiga steg går nedför trappan. Är det så att hon bara har två procent syn och rör sig som en fullt seende, då är det ett större under än om hon hade blivit frisk och fått hundraprocentig syn.”

När jag blev synskadad fanns det nästan inga hjälpmedel. Efter sju år bad jag om hjälp och fick skrivmaskin och bandspelare. Idag finns mycket mer och det är jag tacksam för. Det är ca. 25 år sedan jag fick min första läsapparat som förstorar. Det är en videokamera och skärm. Tyvärr går det inte att läsa mer än några få minuter för jag blir sjösjuk när texten rullar fram och tillbaka på skärmen med 5 cm höga bokstäver. Bibelord i spalter går bättre och jag kan ibland orka läsa 4-5 verser åt gången. Eftersom texten i stort sett måste ligga stilla under kameran blir varje vers och mening så viktig och jag får tid att begrunda. Jag har inte kunnat läsa en bok på över 40 år, men bibelverser har det blivit många, och dem vill jag förmedla.

Det fungerar inte för mig att jobba med dator. Utrustningen i bokskrivandet är en kulspetspenna och ett kollegieblock. När jag skriver smått som tryckstil blir det plats med mycket på en rad, och då hinner det inte bli så mycket ”sjögång” på skärmen. Jag läser inte det jag skriver, men följer linjerna på papperet. I egen kraft går det inte att sitta länge, men när Guds Ande och smörjelsen kommer kan jag skriva en hel dag. En trogen syster tar mina manus och skriver in dem på dator. Sedan läser någon in det på band åt mig så att jag kan höra vad jag skrivit och ändra i det. Sedan ska alla jag skrivit om läsa och kolla alla detaljer. Bara jag och Gud vet vilket mirakel det är att boken ”Det finns frihet” med 350 sidor blev till, och Gud ska ha all äran!

Som 16-åring, då jag nyligen fått synproblem och inte visste om jag skulle få behålla något alls av min syn, var jag en dag ute i skogen tillsammans med en väninna. Hon var diabetiker, och hade just

fått höra att hon troligtvis skulle komma att mista sin syn. Ingen av oss hade en särskilt ljus framtid, men vi litade båda på Herren. När vi såg allt det vackra i naturen sade vi: ”Ska vi inte skriva en sång?” Ingen av oss hade prövat på det tidigare. Vi hade en brun papperspåse med oss, och den delade vi mitt itu. Jag började skriva noter och hon skrev text. Efter en stund jämförde vi våra lappar, och hennes text passade precis till min musik. Sången heter ”Han tar vård om dig” eller ”Gör dig ej bekymmer” och har i vissa sammanhang sjungits ganska mycket. Den finns också inspelad. Så går det verkligen inte till att skriva sånger! Men Gud ville visa att likväl som han kunde ge oss en sång och se till att texten passade till musiken, så kunde han också ta hand om vår framtid. Detta har han verkligen gjort. Förutom att jag klarar mig bra, fick min väninna behålla sin syn. Hon har idag efter 47 år som diabetiker inga av de följdproblem som brukar komma.

Människor säger ibland till mig: ”Det är lättare för dig för du har fått ett profetiskt ord om att du ska bli helad”. Jag bygger inte mitt liv på en profetia och det är inte heller det som ger mig livskraft. Kraften kommer från Guds Ord. Om det så skulle dröja tills jag kommer till himlen innan jag får full syn, så är Gud lika god för det!

Kallelsen till helandetjänst fortsatte genom profetiska tilltal, men jag var livrädd. Tänk om det inte skulle hända något när jag bad? Guds egen, privata skola fortsatte.

Lärdom:

Ju mer man blir totalt beroende av Gud, utan egna möjligheter och utvägar – desto mer får man se av det övernaturliga och mirakulösa.

Lektion 2: Helad från cancer och vattenskalle

Vår förste son Michael föddes för 29 år sedan med vattenhuvad (hydrocephalus). När han var sex veckor gammal blev han inlagd på universitetssjukhuset i Minneapolis, Minnesota. Vid en bröst-röntgen den andra dagen, upptäcktes en tumör i ryggen. Den satt alldeles bredvid ryggraden och var lika stor som hjärtat. Man informerade om ett test som kallades "luftskalle" som skulle utföras dagen därpå. Veckan före hade ett barn dött under denna undersökning, sade man. Hela min värld rasade samman där jag satt bredvid Michaels säng på sjukhuset. Genom alla dessa rapporter visste jag att Michael skulle dö. Jag planerade vad jag skulle göra med hans säng och kläder. Ingen läkare kunde tala med mig, för jag bara grät.

Plötsligt kom ett bibelord till mina tankar från Fil. 4:6-7: "Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önsknings genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus" (1917). All min fruktan byttes mot frid. Först trodde jag att jag blivit knäpp som kände mig glad, när vi inte ens visste om Michael skulle överleva. Sedan mindes jag att orden kom till mig på svenska, så jag förstod att det var från Herren. Jag tänkte nämligen annars bara på engelska. På kvällen överlät vi Michael till Herren. Vi sade: "Nu får Du göra vad Du vill, antingen hela honom eller låta honom flytta hem till Dig". En förunderlig frid och glädje fyllde oss, och vi satt i flera timmar och sjöng lovsånger. Innan vi gick och lade oss den kvällen kom en stark förvissning: Gud kommer att gripa in och många läkare får bevittna ett under.

Vi var nyinflyttade, kände nästan ingen och var långt borta från släkt och vänner. Det kom varken handpåläggning, böneduk eller någon som smorde med olja till helande. Men Jesus var där! Det blev som Gud sagt. Nästa dag frågade läkarna vad som hänt med

mig eftersom jag var så glad: ”Gud kommer att ta hand om Michael”, blev svaret. En vecka senare kunde läkarna bekräfta för oss att Michaels huvud, plötsligt och oförklarligt den andra dagen, slutat växa onormalt. Man behövde inte operera in någon shunt för att dränera bort vätskan från hjärnan.

Efter ytterligare en vecka skulle man göra en undersökningsoperation på tumören i ryggen. Man trodde att det var en cysta eller fettsvulst. Operationen skulle bara ta cirka 20 minuter. Min man behövde därför inte komma in. Efter 3,5 timmars operation kom kirurgen ut och talade om att det var cancer. Återigen fylldes min värld av oro och frågor. ”Varför helade Gud huvudet men lät tumören vara kvar? Hur kunde Michael ha utvecklat cancer innan han föddes? Var kom den ifrån? Hur och varför, varför och hur...?” När jag satt i sjukhusentrén och väntade på en bil, tittade jag på bordet bredvid mig. Där låg ett litet häfte som jag kände igen. Det var en traktat med bibelord i tillräckligt stor stil för att jag skulle kunna se. Jag öppnade den och fann orden ur Ordspråksboken 3:5: ”Förtrösta på Herren av allt ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.” Det var ingen tillfällighet. Jag förstod att Herren talade till mig, och jag bestämde mig för att släppa alla frågor. Då infann sig på nytt friden i mitt sinne.

Det stod snart klart att om Michael inte kommit till läkare på grund av vattenskalle, hade man inte hittat tumören i tid. Flera år senare sade en läkare: ”Vi vet inte hur man följer upp en sådan tumör, för vi har inte sett någon som överlevt. Man hittar inte sådana tumörer i tid, eftersom man inte röntgar nyfödda barn.”

Under tre veckors dagliga strålbehandlingar tappade Michael inte vikt och blev inte sjuk. Läkarna hade inga förklaringar. 60 läkare samlades till en särskild konferens kring ”The Miracle Baby”, mirakelbarnet. Inget stämde med normala förlopp. Sammanlagt var 200 barnläkare involverade och i rapporten skrev man efteråt: ”Av de specialister som undersökt Michael, har man ingen bättre förklaring än familjen Barkers – att det är ett mirakel.

Han förväntades bli utvecklingsstörd eller sent utvecklad p.g.a. allt som hänt och få problem som vuxen. Vi gick på kontroll en gång i veckan och man kunde konstatera att han utvecklades snabbare än andra barn under första året. Med facit i hand var det enklare att förstå varför inte Gud tog bort tumören: Utan operationen hade inte vittnesbördet om miraklet blivit lika känt och omtalat!

Vid sju månaders ålder gjordes en ny ”luftskalle,” som bekräftade att allt var normalt. Däremot var resultatet av ett ryggmärgsprov inte lika bra. Läkaren talade om för mig att man hittat nya cancerceller i ryggmärgsvätskan. Bibelordet från Fil. 4 om att jag inte skulle bekymra mig för något, hade ringt inom mig varje dag. Jag hade också fått en melodi till bibelordet och den vaknade jag med nästan varje morgon. Jag var så uppfylld av löftet från Gud att ingenting som läkarna sa påverkade mig. När beskedet om nya cancerceller kom, var mitt sinne helt uppfyllt av Guds Ord. Innan jag ens hann tänka utbrast jag: ”Nej, det stämmer inte! Jag vill att ni gör om provet.” Läkaren försäkrade att fyra cancerspecialister hade tittat på provresultatet. När jag insisterade gjorde man om ryggmärgsprovet och meddelade: ”Du hade rätt! Det liknade cancerceller, men det var inte det.” I mig själv skulle jag aldrig ha vågat ifrågasätta läkarna, men jag hann inte tänka efter. Under många år trodde jag att läkarna hade gjort ett misstag och vågade därför inte berätta om det. Inte ville jag uppmuntra människor att ifrågasätta experternas kompetens! För några år sedan, när jag skrev kapitlet om vårt tal i boken ”Det finns frihet”, avslöjade Gud hemligheten för mig. Det hade varit cancerceller och fienden hade försökt stjäla Michaels helande. När jag talade ut liv genom den helige Ande, eftersom jag var så uppfylld av Guds löfte, så försvann cancercellerna innan provet upprepades. Det är oerhört viktigt att ha ett löfte från Ordet att stå på, även efter ett helande. Det gör att man kan hålla fast när fienden försöker stjäla tillbaka det man fått. Bästa vapnet mot honom är Guds Ord enligt förebilden i Lukas 4, där Jesus citerar Ordet i mötet med fienden.

När Michael var två år besökte vi Sverige. Berättelsen om hans helande hade stått i en dagstidning i Skåne. Kvällsposten ringde mina föräldrar och ville ha förstahandsrätten till historien när vi kom till Sverige. Det blev många tidningsreportage, både i dags-, kvälls- och veckotidningar. Några av dem var Allers, Allas Veckotidning och Året Runt. När vi efter sex veckor återvände till USA, hände något mycket intressant på flygplanet. Michael gick omkring en del, och satt flera gånger i knät på en äldre man som blev förtjust i honom. En kvinna kom fram till oss med tidningen Året Runt. Hon visade oss en stor bild på mittuppslaget och undrade om det inte var vår pojke? Jodå, tidningen hade just kommit ut, men vi själva hade inte sett den.

Innan planet landade, tackade jag den äldre mannen för att han tagit sig tid med Michael. Jag visade tidningen och berättade vad vi varit med om. Det visade sig att mannen var pensionerad läkare, radiolog, och hade varit med i teamet som uppfann koboltmaskinen för strålbehandlingar. Han blev väldigt intresserad och fascinerad av att Michael inte blivit sjuk eller tappat vikt under tre veckors strålbehandlingar. ”Vi måste skriva om detta i radiologtidningen!” tyckte han.

Tretton år senare var vi på besök i Minneapolis och ringde då upp en person som ingått i läkarteamet. Denne berättade att Michael regelbundet ingår i deras föreläsningar. Kirurgen, som var internationellt känd har uttalat sig så här: ”Detta är det märkligaste vetenskapliga dokumentet i medicinsk historia, och vi har ingen förklaring.” Idag är Michael 29 år och har varit militärpolis i amerikanska armén i fem år. Ett fullständigt mirakel!

Lärdom:

Ordet Gud ger håller att lita på i alla lägen. Hans ord har större auktoritet än alla expertuttalanden.

Lektion 3: Fråga Gud hur du ska be

Ett och ett halvt år efter Michaels helande kom nästa stora lektion i tro. Jag vill påpeka att Gud inte sänder sjukdomar och elände. I Jak. 1:17 står det: ”Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan och kommer ner från ljusens Fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker.” Sjukdom och olyckor hör inte hemma bland goda gåvor, men han kan använda dem till att tala till oss, fånga vår uppmärksamhet så att vi söker hans hjälp, och till att förhärliga sitt namn genom att hela. Allt det vi vägrar att bli bittra över kan Gud vända till något gott.

Jag var gravid i sjunde månaden med vårt andra barn. Plötsligt började jag blöda. På sjukhusets inrådan tog jag en ambulans och i bilen gick fostervattnet. Det enda som fanns i mitt huvud var: ”Gode Gud, låt mig få behålla barnet!” Denna bön upprepade jag hela tiden. Efter 24 timmar sade läkaren: ”Det ser ut som om du får behålla barnet. Det blir svårt eftersom fostervattnet har gått, men det är möjligt.” Då slog mig tanken: Är det detta jag vill, att till varje pris få behålla barnet? Jag vill ju bara det som Gud vet är bäst för mig och barnet! Där i sjukhussängen bad jag samma bön som vi bad för Michael: ”Gud, jag ger tillbaka detta barn till dig. Gör det som är bäst.” Inom några minuter började värkarna och snart föddes en liten pojke fram. Efteråt konstaterade läkarna att om han hade överlevt hade han varit svårt handikappad. Moderkakan hade nämligen delat sig, så hjärnan hade inte utvecklats. Efteråt upplevde jag hur Herren sade till mig: ”Du hade fått vad du begärde. Se till att fråga mig hur du skall be, för du får det du ber om.”

När jag berättar detta vill jag samtidigt påpeka jag inte menar att ett handikappat barn är mindre värt, eller att det inte kan bli till välsignelse. Jag skulle aldrig ha kunnat göra abort om läkarna hade sagt att hjärnan inte utvecklades rätt! Under min fjärde graviditet ville

man göra fostervattensprov p.g.a. de två första graviditeterna men jag vägrade. Vad hade hänt om Michaels sjukdom hade synts i ett fostervattensprov? Jag har nu gett uttryck för min personliga övertygelse, men var och en får själv ta ställning om man kommer i en liknande situation. Det är viktigt att man gör saker i tro och förtröstan på Gud och inte för att någon människa säger åt en hur man ska göra!

När jag ser tillbaka har denna svåra händelse fått betyda oerhört mycket för min tro. Under många år bad jag vid olika sjukdomssituationer att Gud skulle visa mig hur och när jag skulle be så att Hans namn skulle bli mest förhärligat. Jag kommer att dela med mig av ett antal personliga vittnesbörd om helanden som skett på olika sätt. Det är fascinerande att se mångfalden i Guds handlande.

Lärdom:

Fråga Herren när och hur du ska be så att Hans namn blir mest förhärligat.

Lektion 4: En tro full av tillit

Det kända helandeevangelistparet Charles och Francis Hunter kom till stan där vi bodde i Kansas och deras möte hölls i en idrotts-hall med ca. 2000 åhörare. Jag hade kämpat med en viss situation ett tag vid denna tid. Några av mina vänner var med i en bönegrupp där man lärde att om man bara har tro så blir man helad, och blir man inte helad så har man inte tro. Jag förstod att de såg på mig på det sättet: ”Anita har ingen tro, annars skulle synen vara helad”. Det kändes svårt, särskilt efter de troslektioner jag redan fått.

Vid ett tillfälle i mötet bad Hunters alla i publiken att ställa sig upp, stå rakt med fötterna, lyfta upp armarna framför sig och sätta ihop handflatorna. Detta för att se om armarna var lika långa. Alla skulle mäta armarnas längd tre gånger, och om resultatet förblev olika längd skulle man stå kvar medan de andra satte sig. Till min stora förvåning upptäckte jag att ena armen var flera centimeter kortare än den andra. Detta visste jag inte om innan! Sedan kom nästa instruktion: Alla som satt skulle titta på en av de ca. 70 personer som stod kvar. Vi skulle be och så skulle vi få se Gud justera alla ryggar och armar.

I mitt sinne rullade olika tankar runt: ”Det kommer säkert att hända alla andra som står upp, men inte mig. Det finns förresten ingen orsak till det. Jag har ju redan sett Michael helad, och på ett Kathryn Kuhlman-möte var det sju personer som reste sig ur sina rullstolar och var helade. Gud behöver inte visa mig, och ingenting kommer att hända, så jag sätter mig ner.” Så kom jag att tänka på att personerna från bönegruppen satt i närheten och tittade på mig. Jag tänkte att om jag nu satte mig skulle de få beviset: ”Anita har ingen tro”. Jag beslutade mig för att stå kvar, fast jag visste att ingenting skulle hända. Plötsligt, när man bad från estraden, for min ena arm ut och blev lika lång som den andra. Jag blev nästan chockad. Inom mig hörde jag en stilla röst som sade: ”Se, det var väl inte din tro?” Nej, det var det verkligen inte, kunde jag kallt konstatera. Rösten fort-

satte: ”På samma sätt blir det när dina ögon blir helade. Det är inte din tro som åstadkommer det, utan min kraft!”

Vid detta tillfälle släppte min kramp i tron och jag kom in i vila kring frågan om helandet av min syn.

Lärdom:

Gud är inte beroende av mina försök att prestera tro.

Lektion 5: Helande i nattvarden

Läkare hade gett mig besked att jag hade ärftlig ledgångsreumatism. I flera månader hade jag bett att Gud skulle visa mig när det var dags att be om ett helande. Jag visste att han i den rätta stunden också skulle ge mig tro för det. Vid en nattvardsstund i församlingen upplevde jag Guds tilltal: ”Nu är det dags att be om helande!”

Jag hade aldrig hört talas om helande i nattvarden. Men här skickades, enligt vanlig amerikansk praxis, särkalkar och fat med små kex, oblater, runt i bänkarna. På så sätt tog alla del av nattvarden samtidigt. Det fanns ingen pastor i närheten av mig, ingen handpåläggning eller enskild förbön. Jag bad själv tyst om helande innan jag tog nattvarden. Inom några timmar var all reumatism borta! Nästa morgon skulle jag leda lovsången på en konferens med en karismatisk, grekisk-ortodox biskop. Jag kände mig tveksam och undrande över hans teologi. Det första han undervisade om på måndagsmorgonen, var helande i nattvarden. ”Amen!”, sade det inom mig.

Biskopen berättade att det i hans församling i Kalifornien samlades 3000 personer till högmässa i tre till fyra timmar varje söndag. Gudstjänsten var fylld med lovsång och Andens gåvor i funktion. Folket blev undervisade att sträcka sig ut mot Jesus i nattvarden, när man behövde frälsning, helande, befrielse eller något annat. Man hade nattvard varje söndag, och de flesta gudsingripandena skedde också då. Den här biskopens förbönstjänst var för övrigt den starkaste jag dittills bevittnat. Han rörde inte ens vid folk när de blev helade eller andedöpta. Han kunde blåsa lätt på dem och Guds Ande kom och gjorde undret. Ändå sade han: ”Hos oss sker det mesta under nattvarden!”

Han undervisade om att nattvarden är en mötesplats för dig och Jesus, oberoende av andra människor. Vinet symboliserar Jesu blod, som gett oss försoning för våra synder. Det ska påminna oss om

vad vi har genom Jesus i det nya förbundet. Brödet symboliserar Jesu kropp, som är hela mänsklighetens påskalamm. När Israels barn åt av påskalammets sista kvällen i Egypten, var det en förebild på Jesus och nattvarden. Där och då, blev alla helade! I Ps. 105:37 står: ”Så förde han dem ut med silver och guld, i hans stammar stapplade ingen.” Efter den långa och hårda slavtjänsten i Egypten, måste det ha funnits många svaga, värkbrutna och dåliga ryggar bland folket. Många var gamla, men ingen stapplade. Brödet ger helande till kropp och själ. Både frälsningen, förlåtelsen, försoningen och helandet sker genom att vi i tro tar emot med förväntan på Gud.

Lärdom:

Nattvarden är en mötesplats mellan mig och Jesus, helt oberoende av andra människor. Dit kan jag komma i förväntan med alla mina behov.

Lektion 6: Helande i Ordet

Under de år jag bodde i USA, besökte jag och barnen Sverige en julhelg. Äldste sonen Michael var då fyra och ett halvt år gammal. Han kunde ingen svenska och mina föräldrar kunde inte engelska. Vid ett tillfälle var min far och Michael ute och gick på en kaj. Pojken var full av upptåg och ville hoppa över till en stor båt, vilket morfar ville förhindra. Och det var inte lätt i och med språkförbistringen att få styr på den lille krabaten. Det blev kaotiskt på kajen!

Den här händelsen, och liknande som hade med språkförbistringen att göra, fick Michael att gråta mycket även sedan vi kommit tillbaka till USA. En fredag besökte jag hans lekskola och märkte då att han inte deltog i lekarna, utan satt bredvid alldeles frånvarande. Personalen undrade vad som hänt i Sverige egentligen, för han hade varit sig olik sedan dess. Jag hade strax innan hört undervisning om att tala Guds Ord till läkedom för både kropp och själ. Talaren hade bl.a. delat ett vittnesbörd om en speciallärare på en kristen skola som hade en klass barn med särskilda behov, koncentrationssvårigheter osv. Hon tog fasta på orden i Ordsp. 4:22 som handlar om Guds Ord: ”Ty de är liv för var och en som finner dem och läkedom för hela hans kropp.” Ordet läkedom kan från grundtexten också översättas medicin. Ps. 107:20 säger: ”Han sände sitt ord och botade dem och räddade dem från undergång.” Denna lärare talade under skoldagen ofta ut bibelord över eleverna i tro att det verkade som medicin. Eleverna var snart tillbaka i vanliga klasser igen. Ordet verkade i deras själsliv.

Detta vittnesbörd tänkte jag på när jag kom hem från lekskolan och jag började läsa Jes. 53:5 för Michael många gånger om dagen under den helgen: ”Genom Hans sår är vi helade.” När vi hämtade vår son från lekskolan på måndagen, sade personalen: ”Ni måste

ha jobbat mycket med honom under helgen, för nu är det ju samme livlige pojke igen!”

På den tiden förstod vi inte så mycket om chockupplevelser. Men Jesus är alltid densamme och han kan hela och upprätta! Det finns en helande kraft i Guds Ord. Ordet som tas emot i tro, innehåller en kraft som är starkare än något annat i den här världen. När du talar ut bibelord som ”Genom Hans sår är vi helade”, förändrar det inte Gud. Han har redan gjort sitt. Ordets bekännelse påverkar och uppmuntrar oss själva, förlöser vår tro och är ett vapen mot fienden som ligger bakom t.ex sjukdomen. Upp. 12:11a säger: ”De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord”, d.v.s. de övervann genom Guds Ord i sitt tal. Jesus svarade fienden i Luk. 4 med; ”Det står skrivet...”. Ordet i sig självt förmedlar läkedom. Du kan ordinera dig själv ett bibelord som medicin, t.ex. tre gånger dagligen.

Lärdom:

Det av Guds Ord som blir till uppenbarelse för oss – rhema – har samma kraft i sig som Guds skaparord: ”Bli till...!” Därför kan det göra allting nytt, hela, läka och upprätta.

Lektion 7: Smörj den sjuke med olja och be

Michael hade fått ett svårt eksem i ansiktet och på armarna och det hade även blivit infekterat. Vi hade sökt flera läkare. Medicinen tycktes inte hjälpa så vi fick remiss till hudkliniken. Även denna gång hade vi bett att Gud skulle visa när det var dags att be om ett helande, så att hans namn skulle bli mest förhärligat.

Alldeles nyinflyttad till Sverige upplevde jag en dag Herrens maning att be vår EFS-pastor smörja honom med olja enligt Jak. 5:14: ”Är någon bland er sjuk, skall han kalla på församlingens äldste, och de skall be över honom och i Herrens namn smörja honom med olja.” ”Oj!” tänkte jag, ”det har han säkert aldrig gjort.” Det stämde i och för sig, men några veckor tidigare hade han faktiskt köpt en flaska olja i Israel, för att vara beredd om någon skulle be honom om denna tjänst. Instruktionen i Jakobs brev att smörja sjuka med olja praktiseras i många församlingar. I Mark. 6:13 står det att lärjungarna smorde många sjuka med olja och botade dem.

Det var verkligen ingen ”andlig stämning” eller ”stark trosatmosfär” i pastorns kök den där morgonen. Familjen hade höns och katter på gården och det var mycket mer intressant för en liten pojke än att få förbön! Vi fick jaga Michael en god stund innan vi kunde fånga in honom. Då sparkade han och skrek för att komma loss och det hela kändes som ett fiasko. Jag tänkte: ”Stackars pastorn! Nu gör han aldrig om det här igen!” Men på något vis lyckades han få någon droppe olja på pojken. Inom några dagar var allt eksem borta och har aldrig kommit tillbaka! Gud var inte beroende av våra känslor eller stundens atmosfär. Detta har hjälpt mig många gånger vid förbön för barn. De som har svårast att vara stilla kanske behöver förbönen mest, och då får man ta dem där de är. Gud blir inte nervös om de inte är tysta och stilla!

Lärdom:

Gud är inte beroende av våra känslor eller stundens trosatmosfär.

Lektion 8: Handpåläggning

Nu måste jag berätta hur jag blev helad vid handpåläggning i en konferens i början på 80-talet. Denna form av förbön var lite känslig för mig efter alla turer ett antal år tidigare. Jag hade fått magkatarr och hade inte kunnat behålla mat på tre veckor. Jag klarade inte ens lukten av kaffe! Trots att jag inte mådde bra, åkte jag till en karismatisk konferens i Katarinakyrkan i Stockholm för ett seminarium om helande. Vid en inbjudan gick jag fram. Efter förbönen med handpåläggning försvann alla symtom. Halleluja! Mark. 16:18 fungerar också: ”De skall lägga händerna på de sjuka, och de skall bli friska.” Där försvann min blockering vad gäller handpåläggning. Nu kan jag både lägga händerna på andra som är sjuka, och ta emot förbön själv.

Lärdom:

Gud vill hela de själsliga sår och blockeringar vi fått p.g.a. andra människors ovishet.

Lektion 9: Kunskapens ord

Vi går tillbaka till anatomilektionen i början av boken, då jag upplevde den Helige Andes maning att lära mig mer om människokroppen eftersom det skulle komma att behövas. 10 år efter den händelsen, när vi flyttat tillbaka till Sverige, fick jag den första upplevelsen av det man kallar ”kunskapens ord”, en visshet om att Gud ville hela någon särskild person. Jag åkte till ett kvällsmöte i en EFS-församling för att lyssna på en talare. Under predikan kom ordet ”kärldramp” till mig och jag kunde inte få det ur mina tankar. Jag var ju bara vanlig mötesbesökare och visste inte vad jag skulle göra med det jag fått. Efter predikan sade talaren: ”Jag känner att någon i publiken ska be högt.” Då tog jag tillfället i akt där jag satt i bänken och bad en bön om helande för någon som hade kärldramp. Efteråt kom församlingens ordförande fram och berättade att hans fru låg på sjukhuset med kärldramp och att han skulle åka till henne efter mötet och berätta att vi bätt för henne.

Ett år senare träffade jag paret på en konferens. Då tackade frun för förbönen och berättade att hon blivit helad och fått åka hem från sjukhuset nästa dag. Hon bad om ursäkt att hon glömt berätta det för mig tidigare. Hon fortsatte att berätta att hon hade väldigt ont i ryggen och fick ha en speciell korsett. Nu ville hon att jag skulle be för hennes rygg. Det blev en enkel bön där vi stod ute på en grusplan i en paus. Ytterligare ett år senare träffade jag återigen paret och då tackade hon för förbönen för ryggen. Gud hade gripit in, berättade hon, och hon behövde inte använda korsetten längre. Återigen bad hon om ursäkt att hon också denna gång glömt att berätta det för mig. Jag förstod att det var Guds psykologi att inte just då låta mig få veta resultatet, för det var ju inte min förtjänst – det var bara Guds verk, och det ville Han pränta in i mig.

Det dröjde sedan ytterligare ca. 10 år innan jag fick uppleva ”kunskapens ord” i möten igen, och då var det när jag själv predikade. Lektionen kring kärlekskrampen gick inte att glömma: Jag behövde bara göra mig tillgänglig, lyda och tala ut det jag fick, kalla fram personerna och be. Resultatet stod Gud för, och om jag kunde låta bli att ta åt mig någon ära själv skulle han kunna använda mig fler gånger.

Ungefär samma år som tilltalet om kärlekskramp var jag med om en annan märklig händelse. Vi var ute med ett team och höll sommarkyrka på en campingplats. En 20-årig kille i teamet som var musiker, stammade kraftigt sedan tidig barndom. En eftermiddag hände något för mig obegripligt. Jag började stamma och det kändes som jag hade en stor knuta i magen. Aldrig tidigare hade jag väl stammat, och jag fattade ingenting. Efter ett tag gick det upp för mig att Gud försökte tala om för mig att Han ville hela killen. Jag gick till husvagnen där han fanns, och efter bön släppte både hans och min stamning. Han vittnade flera gånger under kvällsmötet och bara njöt av att tala flytande. Efter att ha tappat kontakten med honom tog jag för ett tag sedan reda på var han fanns och ringde honom. Han är lärare sedan många år tillbaka och talar obehindrat. Han sade att han aldrig glömmet den eftermiddagen på campingplatsen för 20 år sedan.

Lärdom:

Det Herren söker hos varje troende är tillgänglighet för Guds helandesmörjelse, lydnad och villighet att sedan lämna resultatet till Honom.

Lektion 10: En enkel bön på en julfest

När min yngsta son Jonathan var sex månader gammal upptäcktes att en av höftlederna växte fel. Det var en sk höftledsluxation. Han skulle behöva ha höfterna gipsade med benen rakt ut i minst tre månader. Jag blev ganska förtvivlad och tänkte på hur jobbigt detta skulle bli när han nu var så stor och hade börjat krypa. Dagen efter beskedet medverkade jag på en liten julfest för äldre damer från olika kyrkor och hade Jonathan med mig. Det var verkligen ingen förbönsgudstjänst, men jag nämnde honom som ett böneämne vid avslutningen. Några damer bad kort och enkelt. Ett lugn kom då över mig och jag förstod att Gud skulle ta hand om situationen. Vid nästa sjukhusbesök kom röntgenläkaren ut och frågade vilken höft det skulle vara fel på, för han kunde inte upptäcka något fel alls!

Lärdom:

Det behöver inte vara särskilda helandemöten för att Gud ska kunna gripa in. En enkel bön från en vanlig troende räcker.

Lektion 11: Bön utan ord

När Jonathan var ett och ett halvt år hände något förskräckligt. Efter att ha pratat med någon utanför, stängde jag vår tunga ytterdörr med en rejäl smäll. Då hörde jag något som krasade. ”Oj!” tänkte jag, ”vad var det som kom emellan och gick sönder?” Jag tittade ner och upptäckte till min förskräckelse att Jonathan stod bredvid mig med handen inne vid gångjärnet. Han var först tyst, troligen chockad, men skrek sedan så han var mörkröd i ansiktet. Jag tittade inte på handen men lyfte upp Jonathan och ur mitt innersta välde bönespråket fram. Det var sanningen av Rom. 8:26-27: ”Så hjälper oss också Anden i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord, och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden ber för de heliga så som Gud vill.” Efter 4-5 minuter slutade Jonathan att gråta, lyfte upp handen och böjde fingrarna upp och ner flera gånger. Sedan sade han ”happy” som på svenska betyder lycklig, och sprang och lekte som om ingenting hade hänt. En kvart senare kom min man från rummet intill. Han visste ingenting om vad som hade hänt, för han hade inte hört några skrik. Detta var ännu ett under som besparade oss alla diskussioner om akuten. Av Jonathans säkerligen krossade fingrar fanns det nu bara märken kvar över knogarna när min man undersökte honom, och några minuter senare var också märkena försvunna. Efter den dagen ville Jonathan gärna be och han lyfte ofta upp handen, böjde fingrarna upp och ner och sade antingen ”happy” eller ”halleluja”!

Lärdom:

Gud kan gripa in och hela utan att jag ens ber en bön med mitt förstånd. Den helige Ande stöder oss i vår svaghet när vi inte vet hur vår bön egentligen bör vara. ”Anden vädjar för de heliga såsom Gud vill.”

Lektion 12: Överenskommelsebön

Jag har flera gånger upplevt hur Gud gripit in i akuta situationer när jag bett tillsammans med någon per telefon. I Matt. 18:19 står det: ”Om två av er här på jorden kommer överens om att be om något, vad det än är, så skall de få det av min Fader i himlen.” Första gången jag upplevde detta när det gäller helande, var en gång när jag skulle åka ut och predika. Minuterna innan vi skulle iväg, råkade jag rikta parfymflaskan fel och sprayade parfymen rakt in i ena ögat! Det gjorde väldigt ont och jag kunde inte hålla ögat öppet. Så kan man inte stå inför en publik. Jag ringde en väninna och vi bad tillsammans. Sedan kunde jag åka utan några problem.

Ett annat tillfälle var den morgon då jag skulle fara till en inspelningsstudio och sjunga in sångerna till kassetten ”Hel Människa”. Jag var så förkyld och hes att jag bara kunde viska. Om inspelningen uppsköts skulle det ta flera månader innan vi kunde samlas igen med alla musikerna. Jag ringde en väninna och vi bad. Snart var röstläget normalt igen och några timmar senare spelades sångerna in.

Lärdom:

Det finns löften att ta till sig i varje situation och Gud har alltid utvägar när vi vänder oss till Honom.

Lektion 13: Överlåtelsebön

Min mamma ringde en dag och berättade att pappa fått besked om att han hade en tumör och blivit remitterad till onkologen. Efter samtalet började jag gråta och så småningom tackade jag Gud för de år jag och min pappa hade haft tillsammans. Jag gav tillbaka pappa till Herren. Detta förlopp tog en timme. Så upplevde jag ett stilla tilltal inom mig: ”Det är inte dags för honom att dö nu. Bed att tumören försvinner!” Jag gjorde det, och när han så småningom kom till onkologen var tumören borta! Han fick sedan ytterligare 15 år innan han flyttade hem till Herren efter en bilolycka.

En väninna till mig fick för många år sedan en pojke som föddes med en kollapsad lunga och hål i väggen mellan vänster och höger hjärthalva. Mänskligt sett fanns inget hopp. Hon satt hos honom på sjukhuset i fjorton dagar och bad i panik att han skulle få leva. Sedan sade hon: ”Gud, nu släpper jag honom. Gör vad du vill. Hela honom eller ta honom hem.” Den dagen blev pojken fullständigt helad till läkarnas stora förvåning. Femton år senare berättade hon för mig: ”Den pojken är aldrig sjuk. De andra barnen åker på både det ena och det andra, men han är alltid frisk.”

När man är känslomässigt involverad därför att en nära anhörig befinner sig i en livshotande situation är det svårt att be i tro. Då är det väldigt bra att nollställa sina egna önskningar så att Gud kan tala. Det visar inte brist på tro utan tvärtom förtröstan på Gud. Detta löser från panik, troskramp och prestationsböner som annars kan gå dygnet runt. Överlåtelse friger Guds möjligheter att tala och förlösa tro. Man blir dessutom mer avslappnad så att man kan vara ett rätt stöd för andra. Erfarenheten med Michael som liten är ett starkt exempel på det. När man överlåter den anhörige åt Herren kan man släppa panik, fruktan och krav på trosprestationer i bönen.

Detta är ingen formel för att man alltid ska få som man vill. Jag har berättat om att vi har en son i himlen efter att vi bad på samma sätt. Efteråt drabbades inte vi av en massa skuld och fördömelse för att vi inte hade bett tillräckligt. Vi kunde ha frid mitt i sorgen.

Lärdom:

Överlåtelsebön förlöser Guds möjligheter och för oss in i tro, förtröstan och vila vad som än händer.

Lektion 14: Bön i en gammal dokumentärfilm

För ca. sju år sedan gjorde vår församling en missionsresa till Polen, där vi medverkade i en kampanj. Vid ett par tillfällen predikade och undervisade jag. Guds kraft kom på ett mycket påtagligt sätt när vi inbjöd till förbön. Det var det dittills starkaste jag upplevt. Människor blev vidrörda av Gud och helade. Jag var väldigt upprymd över det som skett. Tänk att det Gud talat om i så många år började hända på allvar!

Dagen efter vi kommit hem igen kom min bror med familj på besök. Jag berättade om allt som hänt, och var så upprymd att jag missade ett trappsteg på vår promenad och stukade foten för första gången i mitt liv. Stukningen var så allvarlig att jag gick med kryckor i tre veckor. I flera år gjorde det sedan ont för nästan varje steg jag tog. Under tiden bad jag för många andra och människor blev t.o.m. helade från skadade fötter, men inte jag. Det var lite pinsamt, så jag berättade inte för någon att jag fortfarande hade ont i foten.

En dag tittade (lyssnade) jag på en video med evangelisterna Oral Roberts och Benny Hinn. Man visade de första TV-programmen med Oral Roberts i början av hans helandetjänst, där han uppmanade lyssnaren att lägga den ena handen på det sjuka stället, och den andra handen på TV:n. Detta fungerade som en kontaktpunkt när predikanten bad om helande för lyssnaren. Jag var ensam i rummet och gjorde precis som han sade. Och tänk! Genom att ta till mig Guds Ord från en 40-50 år gammal bön i en svartvit dokumentärfilm, blev jag helad i fotleden!

Lärdom:

Gud är Herre över tid och rum och känner inga begränsningar.

Lektion 15: Barns böner

Min man blev för många år sedan akut sjuk i något som verkade ha med hjärtat att göra. Jag var på väg att ringa ambulansen när våra äldsta barn, då fem och åtta år gamla sade: ”Men ska vi inte be till Jesus?” I paniken hade jag missat det. Barnen lade händerna på honom och sade: ”Käre Jesus, gör pappa bra!” Ögonblickligen släppte alla symptom och det blev ingen ambulansfärd.

För några år sedan fick jag väldigt ont i höger axel, kunde inte lyfta armen och kunde inte kamma mig. Jag tänkte: ”Om en vecka kommer Peter Ljunggren, helandeevangelisten, hit. Då får han be för mig.” Så hälsade jag på hos en familj i församlingen. Vi hade just avslutat ett barnläger där också barnen hade fått praktisera att be för varandra och för de vuxna på lägre avslutning. Familjens nio-åring kom och sade: ”Anita, jag älskar att be för sjuka, det är något av det roligaste jag vet.” - ”Då kan du få be för min axel”, blev mitt svar. Hon hoppade upp i soffan och ställde sig bakom mig, lade händerna på axeln och bad. Ögonblickligen försvann värken!

Jag har märkt hur lätt förbön och helande är för barn, nyfrälsta och sådana som inte har förutfattade meningar. De tror som det står. Jesus säger i Matt. 11:25: ”Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små” (1917) eller enligt en annan översättning ”för dem som är som barn” (2000).

Lärdom:

Guds Ord säger att vi måste bli som barn för att komma in i Guds rike. Ju mer vi blir som barn i vår tro och förtröstan, desto mer kan vi få uppleva allt det Guds rike består av.

Lektion 16: Guds pedagogik

Några veckor efter den påskkonferens där jag för första gången upplevt tydliga tilltal om människors behov, var det dags för en kvinnofrukost i Småland. Några dagar i förväg hade Herren talat om behov hos olika människor som skulle komma till samlingen. Jag upplevde den helige Ande säga: ”Innan du kallar fram till förbön för allt detta ska du be för några som har ont i ryggen så att man kan få se fysisk helandekraft och få tro för helande också i själen.” Detta hade jag aldrig gjort förut, men jag hade sett det. Under många år hade jag tyckt, att detta med att be för ryggar och ben som växer ut var högst suspekt. Så många människor kan väl inte vara födda med olika långa ben? Jag ville inte ha något med denna verksamhet att göra. Men någon förklarade för mig att det var muskelspänningar och kotförskjutningar som gjorde att ryggen blev sned, och detta tog sig uttryck i skillnader i benlängd. ”Om det bara var så, skulle jag väl kunna be för det också”, menade jag. Så kom uppmaningen att göra detta på ett offentligt möte innan jag någonsin provat det.

Vi åkte till Småland kvällen innan och bodde över hos en familj. Jag kände mig nervös inför det nya uppdraget, men tänkte att jag nog kunde träna på någon vid frukostbordet. Jag planerade att förklara det hela med att det bara var kotförskjutningar och muskelspänningar, och om inget hände när jag bad skulle det bero på att det faktiskt var olika längd på benpiporna. Och det kan man ju inte göra något åt.

Klockan sex gick jag till familjens bastu för att börja be. Då kollade jag mina egna armar och ben och såg att jag var sned. Jag bad och kände hur det justerades. Glad i hågen gick jag till min medarbetare och kollade upp henne också. Tack och lov var hon också sned, så jag fick träna en gång till! Så var det dags för frukost. Jag frågade då om någon hade ont i ryggen, men ingen hade några så-

dana problem. Man undrade lite varför jag frågade, och när jag förklarade berättade man att den nioåriga dottern hade olika långa ben. Hon placerades på en stol och så mätte vi: ca 3,5 cm skillnad. Jag bad och på några få sekunder var benen lika långa. Familjen grät och mamman bad flickan hämta sina ridstövlar. Där kunde det konstateras. Tidigare slutade ena ridstöveln nedanför knät medan den andra skar in i knävecket. ”Va,” sade jag, ”detta är inte sant. Var själva benpiporna mellan foten och knät olika långa?!” Jag hade glömt att förbereda med min förklaring och nu var den för alltid inaktuell. För Gud spelar det ingen roll var problemet sitter, för honom är allt lika enkelt.

Denna omskakande händelse förvandlade mycket i mitt trosliv. För Gud är faktiskt ingenting omöjligt. Jag har nu, 14 år senare, pratat med familjen och verifierat detaljerna. Försäljaren i sportaffären där de köpte ridstövlarna hade uppmärksammat dem på skillnaden på flickans ben. Ena stöveln slutade under knäskålen och den andra mitt på. Då hade flickan kommenterat att hon redan visste det, eftersom hon alltid fick flytta ena stigbygelns när hon red.

Efter förbönen lät man skolläkaren undersöka flickan. Han kunde bara konstatera att båda benen var lika långa. Familjen var helt tagen över att det var så enkelt och naturligt när miraklet skedde. Det var svårt att fatta, men det var sant.

På senare år har jag sett åtskilliga personers ryggar justeras och helas, där man kan följa förloppet när armar eller ben blir lika långa. Det handlar nästan alltid om att ryggen blivit sned på grund av t.ex. kottförskjutningar, muskelspänningar eller fel belastning efter skadad fot, knä eller höft. En kiropraktiker kan oftast och åtminstone tillfälligt dra det rätt. Det gör lite ont, och kostar mer än 300 kr. Detta kan Guds Ande justera på några få sekunder och priset betalade Jesus på korset.

I församlingen lär vi barn att be för sådant här, för det är så lätt. Det är en av de få åkommor där man med sina fysiska ögon kan se ett helande när det sker. T.ex. så syns inte ett nytt hjärta eller en ny magsäck på utsidan. Jag har ett antal gånger bett för ofrälstas ryg-

gar och fått föra dem till tro. Gud är den störste pedagogen och han älskar att visa sin makt och förlösa tro. Jag betjänade tonåringar på ett läger. Ett år senare fick jag brev från en ledare, som bl.a. skrev så här: ”Ditt besök förra året, var verkligen ett lyft. Många stärktes verkligen i sin tro på Jesus. En av tjejerna som du bad för vars ben växte ut, praktiserade med en gång det du lärde ut genom att be för sin mamma. Nästa morgon på förmiddagsmötet kunde hon vittna om att inte bara mammans ben växt ut, utan även hålfoten tryckts in, förlamning i ena stortån försvunnit och gamla knä- och höftskador helats! Tack Jesus! Mamman kunde sedan springa i trappor och gick en lång promenad före gudstjänsten. Även hon kom till kyrkan.”

Lärdom:

*Det spelar ingen roll för Gud vad problemet och orsaken är.
För Honom är allting lätt!*

Lektion 17: Guds mirakelkraft

För ett tiotal år sedan blev sonen Michael intervjuad i tidningen Trons Värld kring helandet från cancer och vattenskalle när han var liten. En familj med ett handikappat tvillingpar läste artikeln och fick tro för att Gud skulle kunna gripa in i deras situation också. Paret tvillingflickor, två år gamla, hade fått diagnosen microcephalus, d.v.s. hjärnan var för liten och utvecklades inte. Läkarnas prognos var att de skulle förbli som kollin, döva, blinda samt oförmögna att kunna gå.

Vi ber i församlingen varje söndag för böneämnen och bönedukar enligt Apg. 19:11-12: ”Gud gjorde ovanliga under genom Paulus händer, så att man till och med tog dukar och plagg som varit i beröring med hans hud och lade på de sjuka, och sjukdomarna lämnade dem och de onda andarna for ut.” Föräldrarna kontaktade vår församling och bad om förbön. Två bönedukar skickades till familjen. Tre veckor senare kunde deras troende läkare konstatera att hjärnan på båda barnen vuxit tre mm. Då åkte familjen 25 mil för att komma på en förmiddagsgudstjänst hos oss. Ingen av oss kände till bakgrunden och kopplingen till Trons Värld när de bad om förbön, men flera av oss kände att Michael skulle vara med och be för barnen.

Ett år senare kom mamman till en av våra konferenser och delade vittnesbördet om vad som hänt. Då var alltså flickorna tre år gamla. Båda kunde gå och båda hade perfekt syn och hörsel. Jag hittade nyligen inspelningen av vittnesbördet från den konferensen, men vi har inte lyckats spåra familjen. Därför kan vi inte ge någon rapport om dagsläget. Tack gode Gud för miraklet i dessa två flickor! För Gud är ingenting omöjligt!

Lärdom:

För Gud är ingen situation för svår, för honom är allting möjligt!

Lektion 18: ”Tokiga” böner

I Guds privatskola lärde jag mig att det inte är tekniken och tillvägagångssättet som gör att under sker. Inte ens att man säger rätt saker när man ber.

På en videobibelskola ”Att hela de sjuka” med Charles och Francis Hunter, skulle vi efteråt praktisera att be för varandra. Jag ledde samlingen och hade just den dagen fått ischiasvärk efter att ett barn hoppat upp på ryggen på mig. Det passade ju bra att öva på mig, och jag bad en nyfrälst kille be för mig. Enligt instruktionerna skulle man be att kotor och diskar kom rätt i ryggen, att musklerna slappnade av, nerverna i ryggraden kom rätt, och att längden på benen justerades. Det skilde nämligen några centimeter eftersom ryggen blev lite sned. Killen som skulle be för mig blandade ihop instruktionerna, glömde vad han skulle säga, och det som kom ur hans mun var: ”Jag befäller alla nerver att komma ut i Jesu namn!” Det var för väl att Gud ändå visste vad han menade! Ryggen rätades upp, benen fick samma längd, värken försvann. Men alla nerver kom inte ut - som väl var!

Några av mina favorithistorier på tokiga böner är när paret Hunter berättar om Jak. 5:14 att smörja med olja. En kvinna var svårt cancersjuk, och några troende väninnor läste orden i Jak.5:14: ”Är någon bland er sjuk, skall han kalla på församlingens äldste, och de skall be över honom och i Herrens namn smörja honom med olja.” Väninnorna började tro på att kvinnan skulle kunna bli frisk. De visste inte mycket om hur det skulle gå till. När ingen fanns i kyrkan just då tog de saken i egna händer. De köpte en dunk med fyra liter matolja för att smörja den sjuka kvinnan enligt vad de sett i Ordet. Sedan hällde de ut hela dunken med olja över kvinnan där hon låg i sängen. De bar sig lite tokigt åt, men Gud var där och helade kvin-

nan! Helande har inte med teknik eller metoder att göra, utan verkar utifrån din tro på Guds vilja och förmåga att möta dig.

En annan kvinna som var sjuk, läste i bibeln att man skulle kalla till sig församlingens äldste. Hon hade ingen undervisning om orden i Jak. 5, men hon handlade efter bästa förstånd. Hon ringde ålderdomshemmet och bad de äldsta komma hem till henne. En farbror på 95 år och en på 97, blev glada över att få komma ut ett slag. Den eftermiddagen var säkert helt olik alla andra förbönstillfällen, men när farbröderna smort kvinnan med olja blev hon helad.

Själv har jag också bett tokigt ibland. En kvinna kom fram i ett möte för sitt hjärta. Hon hade en pacemaker som orsakade henne vissa problem. Jag skulle be för hennes apparat, men upptäckte att jag bad för hennes PageMaker, vilket är namnet på ett dataprogram. Både hon och jag skrattade gott åt det. Eftersom Jesus inte är religiös, så klarar han sådant också!

Vid ett tillfälle bad jag för en nyfrälst kvinna som hade ont i ryggen. Herren rörde vid henne och hon blev helad. När hon kom hem tog hon frimodighet till sig och skulle be för en familjemedlem som också hade ont i ryggen. Plötsligt insåg hon att hon inte visste hur man skulle säga i bönen, så det blev så här tokigt: ”Käre Jesus, gör nu som Anita skulle ha sagt att Du skulle göra om hon var här!” Tack och lov är det inte formuleringarna som är det avgörande när vi ber, utan vårt hjärta och att vi i tro sträcker oss ut till Herren. Därför blev kvinnan bönhörd och ryggproblemen försvann.

Detta berättade jag som en illustration till en predikan om att Guds rike inte består av ord, utan av kraft. Vi bad för olika behov i slutet av mötet. Bland annat kom ett tilltal om att någon hade en knuta som Herren ville ta bort. En kvinna som var ny i tron hade fått förbön för olika saker. Väl hemma igen efter mötet, kom hon på att hon hade en knuta i knävecket. Hon kom överens med sin väninna att be som jag hade undervisat i predikan. Efter att hon också bett: ”Gör som Anita skulle ha sagt att Du skulle göra om hon var här”, försvann knutan.

Du som läser detta måste förstå att jag inte lär ut en viss ”böneteknik”. Snarare är det tvärtom: Hur tokigt vi än uttrycker oss kan Gud gripa in!

Ett litet barn som lär sig gå hinner ramla många gånger innan det bär. Ingen pappa slänger ut barnet för att det ramlar gång på gång. Ingen pappa säger: ”Jag vill ha en bättre unge som inte ramlar”, utan han applåderar och berömmar varje framsteg. Vår himmelske Far och hela himlen jublar och hejar på när vi tar våra stapplande steg på hans väg och försöker göra som det står. Detta tänker jag ofta på, och då hakar jag inte upp mig så mycket på mina misstag. Utmaningen är att inte bli självfixerad, utan Jesus-centrerad.

Ibland vid förbönstillfällen händer det att jag skojar med folk som verkar väldigt spända. Det är ju lättare att ta emot om man är avslappnad. Inför ett stort predikotillfälle där jag kände många förväntningar på mig blev jag själv spänd. Herren använde då samma metod med mig. Vi satt runt dukade bord i kyrkan. En väninna satte sig på huk bredvid mig och berättade att hon hade fått högt blodtryck. Hon ville att jag skulle be för henne. Jag lade en hand över hjärtat och den andra på hennes rygg och började be. Plötsligt kände jag hur hennes kropp började vibrera. Jag har upplevt många olika manifestationer vid förbön, men detta var något nytt. Jag undrade om något hände med hjärtat för kvinnan betedde sig underligt, kröp ihop och satte handen för ena örat. Sedan tittade hon upp, skratade och sade: ”Anita, det var min mobiltelefon som ringde med vibratorsignal. Jag har fått telefonen idag och förstod inte själv först vad som hände.” För min inre syn såg jag hur pappa Gud i himlen vinkade ner till mig, skattade och sade: ”Anita, slappna av!”

Lärdom:

Gud vet vad vi menar och förstår oss även om vi uttrycker oss lite fel. Dessutom har han humor.

Lektion 19: Gud utväljer det som ingenting är

Nu vill jag berätta något som hände efter att min bok *Det finns Frihet* och Paul Forséns *De faderlösas Pappa* just kommit ut på vårt nya förlag OmegaSkrift. Allt var ett trossteg när vi beställde 5000 ex av varje. Den dagen 2,5 ton böcker på tio pallar anlände, hade redan tillräckligt med förskottsinsbetalningar och beställningar kommit in för att betala hela tryckningen och alla produktionskostnaderna! När det tre veckor senare var jultid, och responsen på böckernas innehåll började komma, blev jag alldeles överväldigad. En stark gudsfruktan och förkrosselse kom över mig. Ett fullständigt mirakel hade skett! Tänk att jag hade fullbordat en 330-sidorsbok trots min synskada. Det är inte mitt eget verk utan Guds kraft som gjort det möjligt och ingen vet det bättre än jag. Min egen styrka i sammanhanget är att jag inte ger upp när det blir tufft, utan håller ut och slutför. Mycket av det djupare innehållet har kommit efterhand som jag skrivit och jag har förundrats över sanningarna jag fått. Efteråt har jag gråtit när människor berättat hur de blivit betjänade när de läst boken. Det är bara nåd alltsammans!

Nästa steg i mina reaktioner var fruktan. Den kom mellan jul och nyår, precis när jag började slappna av. ”Hur skall jag kunna leva upp till alla människors förväntningar? Hur skall jag klara av att redogöra för allt som står i boken? Och alla kallelser som börjar komma att hålla möten.... Nu vill jag nog inte vara med längre!” tänkte jag. Jag kände mig oerhört liten och otillräcklig, jag som inte ens själv läst en bok på 40 år!

Gud vet precis hur han skall ta oss i varje situation. På den kristna TV-kanalen ”God Channel” kom en intervju med en 28-årig kille i USA som bara vägde 21 kg. Han var född med en muskelsjukdom och kroppen utvecklades inte. Huvudet var av normalstorlek och

han såg snygg och trevlig ut. Resten av kroppen var inte mycket större än huvudet, och lemmarna förvridna. Han satt fastspänd i en hög elrullstol. Hans ansikte lyste och när jag fick höra att han var evangelist, ber för sjuka och har skrivit en bok blev jag alldeles överväldigad. Sanningen av orden i 1 Kor. 1:28-29 blev så stark: ”Och det som i världen var svagt, det utvalde Gud, för att han skulle låta det starka komma på skam. Och det som i världen var ringa och föraktat, det utvalde Gud – ja, det som ingenting var – för att han skulle göra det till intet, som någonting var. Ty han ville icke, att något kött skulle kunna berömma sig inför Gud” (1917).

”Om jag är liten och begränsad så är den där killen ännu mindre. Kan han bli använd av dig så kan jag. Gud, jag ger mig till att fullfölja kallelsern!”, bad jag. Joh. 3:30 säger: ”Det är som sig bör att Han (Jesus) växer till och att jag förminsas” (1917) eller med andra ord: ”Han måste bli större och jag mindre” (FB). (Förresten, på tal om att vara liten, så får jag ganska ofta kommentarer från människor som lyssnat mycket på mina kassetter och därför tycker att de känner mig. När vi träffas säger de: ”Va! Är du så liten?” Ja, 156 centimetrar och står aldrig bakom predikstolar. Jag skulle ju kunna slå hakan i kanten!)

En vecka efter att jag sett TV-programmet med den lille predikanten, var det trettondagskväll. Hemma låg några videoband som yngste sonen hyrt och glömt att lämna tillbaka. Jag blev jättearg, tänkte på böterna, men också på ösregnet ute. I denna sinnesstämning gick jag den 20 minuter långa promenaden till stan och videobutiken. Jag slapp straffavgift, men var genomblöt av regnet och ville inte gå tillbaka hem direkt. Jag gick istället till mitt kontor i församlingen. Då jag satte mig på stolen framför min monitor kom Guds Ande över mig, tog bort min irritation och gav mig inspiration att börja skriva nästa bok, nämligen denna. Han gav mig hela idén och jag skrev på några timmar det mesta av vad du nu läst. Kläderna var nästan torra när det var dags att gå hem och då hade det slutat att regna. Det är som det står i Sak. 4:6: ”Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot.”

När denna bok går i tryck är det 40 år sedan jag började tjäna Herren på heltid. Av 40 år har 29 varit med heltidsanställning, 17 år inom EFS och 12 år i församlingen Fristaden, Uddevalla. Resten har ägnats åt studier och att ”stå vid spisen och föda barn.” Efter en hög examen vid universitetet LHS (Livets Hårda Skola) kan jag göra ett expertuttalande: Gud är god, och allt det i livet som vi vägrar att bli bittra över kan Gud vända till något gott, enligt Rom. 8:28: ”Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans rådslut.”

Lärdom:

Gud utväljer det som ingenting är. Det innebär att vi behöver lägga ner högmod och självtillräcklighet och göra oss helt beroende av honom. Det innebär också att vi måste lägga ner fruktan för att misslyckas och göra bort sig. Då kan vi bejaka Guds kallelse och låta hans namn bli förhärligat genom våra liv.

Lektion 20: Störst av allt är kärleken

Det har nu gått 35 år sedan den där anatomilektionen då Gud talade om kunskapens ord och helandemöten. Under många år var min stora angelägenhet att gåvorna skulle fungera i mitt liv och att jag skulle få fungera fullt ut i det Gud talat om. Men med tiden har mina insikter växt och jag har fått gå från klarhet till klarhet. Idag inser jag att mitt största behov är att ha kärlek till människorna, för utan kärlek har jag ingenting att ge. Orden i 1 Korintierbrevet 13:1-2 blir närgångna: ”Om jag talade både människors och änglars språk men inte hade kärlek, vore jag endast en ljudande malm eller en skrällande cymbal. Och om jag ägde profetisk gåva och kände alla hemligheter och hade all kunskap, och om jag hade all tro så att jag kunde flytta berg men inte hade kärlek, så vore jag ingenting.”

Gal. 5:6 säger: ”Ty i Kristus Jesus beror det inte på om vi är omskurna eller oomskurna, utan om vi har *en tro som är verksam i kärlek*” (min kursivering). Bibel 2000 har här översättningen ”en tro som får sitt uttryck i kärlek” medan Levande Bibeln säger: ”en tro som fungerar genom kärlek”.

I en elkabel finns oerhörda krafter som kan uträtta mycket, men om vi rör vid oisolerade eltrådar kan vi i få livshotande skador eller dö. Detsamma gäller med Guds kraft. För att du och jag ska klara av att den strömmar genom oss ut till andra, behövs hans skyddande kärlek och helgelse. För att Gud ska kunna kanalisera mer av sin mirakelkraft genom oss och våra församlingar, behöver vi låta oss uppfyllas av kärlek till varandra. Ju mer vi rensar ut själviskhet, splittring, avund, förtal och oförsonlighet och istället blir uppfyllda av Guds kärlek, desto mer mirakelkraft kan Gud låta strömma genom oss.

Ett av Guds mäktigaste redskap i helandetjänst under 1900-talet var Kathryn Kuhlman. Hon hade ibland sett att sjuka som inte blev helade vid förbön blev illa behandlade och lade därför stor vikt vid att Guds kärlek till människor skulle präglade hennes tjänst. Det var säkert en stor hemlighet till varför hon blev så mäktigt använd. Det finns även andra starka helandetjänster i historien, vars drivkraft var nöden för människor. Men vad menas egentligen med att ha nöd för sjuka och ofrälsta? Empati eller medkänsla är ord som alla känner till och kan vara uppfyllda av. Kanske empati i förening med Guds utgivande kärlek beskriver Jesu hjärta för människor. I Matt. 9:36 läser vi hur han reagerade när han såg folkskarorna som var sjuka och illa medfarna. En översättning säger att han ”förbarmade sig över dem”, en annan att han ”ömkade sig över dem”, och en tredje att han ”greps av innerligt medlidande”.

En händelse som på ett gripande sätt förklarar vad jag menar med att uppfyllas av kärlek till sjuka, var ett mäktigt mirakel som för några år sedan skedde inte så långt från mina trakter. Jag har flera gånger samtalat med kvinnan, som efter 14 år av reumatisk sjukdom reste sig ur rullstolen fullständigt helad. Det sätt på vilket detta skedde, berör mig personligen oerhört djupt. Kvinnan ifråga är sjuksköterska och har sex barn. Sjukdomen började visa sig efter att sjätte barnet hade fötts, och så småningom kunde en allvarlig reumatisk sjukdom fastställas: Spondylarthritis. Allmäntillståndet försämrades. Rollator och rullstol blev hennes följeslagare. Hon hade skeenor på både ben och armar samt handledsstöd och stödkrage. En elrullstol hade beställts, för hon hade ingen kraft i armar och händer. Hon fick morfin för den ständiga värken. Familjen brukade varje år åka på ett ekumeniskt nyårsläger med ”Team Evangelisation” tillsammans med mer än 500 ungdomar och ledare. Men det år detta skedde ville inte kvinnan följa med, för hon mådde så dåligt. En av döttrarna fyllde ändå i anmälan, och förfalskade mammans namn. Mer eller mindre tvingades hon av familjen att åka med, för att bryta hennes isolering och få henne att träffa vänner.

Många hade genom åren bett för kvinnan, smort henne med olja och ibland hade hennes barn bett hela nätter. Men hon hade bara blivit sämre. Hon hade ingen tro på helande längre utan ville egentligen bara dö. Efter några dagar på lägret blev hon akut sämre och fick åka till sjukhus på natten. Det var akut diskbråck och en operation planerades efter helgen. Hon ville inte läggas in utan åkte tillbaka till lägret med maximal dos morfin. Vid frukosten på morgonen frågade någon hur det var med henne. Hon svarade att hon lika gärna hade kunnat lägga sig ner och dö. Efter några timmar, när alla var uppdelade i olika grupper och arbetspass, tog hon sig till ”bönevakten” där några personer kontinuerligt bad för lägret. Tre personer satt i det lilla rummet, däribland en missionspastor. Hon bad om förbön för sin svåra värk och för operationen som hon var orolig inför.

När de bett en stund tog någon fram en bibel och läste Jak. 5:14 om att smörja den sjuke med olja. Vers 16 lyder: ”Bekänn alltså era synder för varandra och be för varandra så att ni blir botade. Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön.” De började då i all enkelhet bekänna sina synder för varandra. Pastorn såg hur fruktansvärt kvinnan led, och det slog honom plötsligt vilken liten medkänsla han hade när han bad för sjuka. Det kom en sådan syndanöd över honom, att han blev helt förkrossad. Han bekände sin synd och bad Gud om nåd. Efter en stund såg kvinnan ett bländande ljus, upplevde att Jesus var i rummet och hon föll till golvet. Hon såg sig själv i en operationssal med grönklädda människor som svävade ovanför golvet. I denna stund trodde en av de bedjande att hon dog, men när hon senare reste sig och började röra på sig upptäckte både kvinnan och de andra att hon var fullständigt frisk! Hon kunde gå och springa, helt utan smärta. Natten som kom sov hon gott för första gången på många år, men hennes man fick inte en blund i ögonen. Undret var totalt! Nu är hon mycket ute i skogen och går och springer. Tre år har gått och det enda som påminner familjen om sjukdomstiden är handikappanpassningen av deras hus.

Vi gläds med denna familj och tar till oss budskapet: När vi som kristna vågar vara ärliga med varandra, göra upp med synd och fyllas med kärlek, kan mirakelkraft förlösas så att även den som till synes inte har tro, kan bli helad.

Lärdom:

Rom. 5:5: "Guds kärlek är utgjuten genom den helige Ande, som han har gett oss." Vår bön bör vara: "Herre, låt din Ande fylla mig med din kärlek till människor så att jag kan förmedla ditt hjärta till dem som är sjuka, sargade och nödlidande. Fyll mig med din kärlek så att jag klarar mer av din mirakelkraft! Rensa bort allt som är i vägen."

Det finns Hälsa och Helande

Del II: Vad säger bibeln?

Det finns Hälsa och Helande

Vad säger bibeln om hälsa och helande?

Genom den kristna TV-kanalen ”God Channel” har jag möjlighet att dagligen lyssna på kända förkunnare från olika delar av världen. Ett av mina favoritprogram leds av evangelisten Benny Hinn från USA. Där får man bland annat höra intervjuer med människor som blivit helade på hans kampanjer utöver världen. Plattformen kantas av tomma rullstolar allteftersom människor blir helade.

Jag blir ofta rörd till tårar när människor blir förvandlade. T.ex. den dagen när ett äldre par kom upp på platformen strålande av glädje. Båda kom till kampanjen i var sin rullstol, mannen p.g.a. en svår ryggskada och om jag inte minns fel var kvinnan reumatiker. Båda blev helade samtidigt och kunde röra sig obehindrat.

Ett annat för mig mycket känsloladdat program kom från en kampanj på någon ö i Stilla Havet. En 24-årig ungdomspastor som under uppväxten hade fått samma mycket sällsynta ögonsjukdom som jag (makular degeneration, Stargart’s disease), blev fullständigt helad. Enorma känslouttryck av tacksamhet till Gud från honom och hans familj smittade av sig på mig. Gud klarar också denna sjukdom och snart är det min tur!

Varför blir ofrälsta helade?

I ett program berättade Benny Hinn hur han ställt en fråga till T L Osborn, en av världens mest kända helandeevangelister. Frågan löd: ”Varför blir så många ofrälsta människor helade på kampanjerna, medan många troende återvänder hem sjuka?” Svaret från T L Osborn löd ungefär så här: ”Den ofrälste blir helad på grund av Guds barmhärtighet medan den troende blir helad på grund av Guds förbund med sina barn. Det verkar vara lättare för en ofrälst att ta emot Guds barmhärtighet än för en frälst att tro på och ta emot förbundsvälsignelserna.”

Den viktigaste aspekten av fysiskt helande är att Herren bekräftar sitt ord med tecken och under, vilket för människor in i Guds rike. ”Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det”, enligt Mark.16:20.

Hur blir troende helade?

På grund av Guds förbund med sina barn, finns det läkedom och helande: ”Jag är Herren, din läkare”, säger Gud i 2 Mos. 15:26. Detta förbund blev ännu starkare när Jesus på korset bar alla våra sjukdomar. Vi ska nu se lite närmare på den troendes förhållande till helande. Ordet i Jes. 53:4-5 lyder: ”Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.”

I 1917 års översättning av detta bibelord från Gamla testamentet står det: ”...genom hans sår *blir vi helade*” (min kursivering). På Gamla testamentets tid såg man fram emot korset, medan det i Nya testamentet, 1 Petr. 2:24 står: ”genom hans sår har ni blivit botade.” Testamente betyder egentligen förbund. För oss har det alltså redan skett. Det Nya testamentet är ett ännu starkare förbund än det Gamla testamentet. Helandet gäller både själen och kroppen. 1 Petr. 2:24-25: ”Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Och genom hans sår har ni blivit botade. Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt om till era själars herde och vårdare.”

Jesus säger i Joh. 14:12: ”Den som tror på mig skall utföra de gärningar som jag gör, och större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern.” Vi förkunnar evangeliet, som är Jesu död och uppståndelse. Detta nya förbund är ännu starkare än det gamla förbundet med Abrahams välsignelser. Vilken förklaring du än har på de större gärningarna, så står det att vi ska göra samma gärningar som Jesus.

Han botade de sjuka, uppväckte döda och förde människor ut i frihet. En del säger att de större gärningarna är att vi genom radio och TV kan nå många fler människor.

Missionsbefallningen, Jesu sista ord till lärjungarna innan himmelfärden, lyder enligt Mark. 16:15-20: "Och han sa till dem 'Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd. Tecken skall följa dem som tror detta. I mitt namn skall de driva ut onda andar. De skall tala med nya tungor. De skall ta ormar i händerna, och om de dricker något dödligt gift skall det inte skada dem. De skall lägga händerna på sjuka, och de skall bli friska.' Sedan Herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det."

Apg. 3:4-9 talar om hur Petrus och Johannes botade en lam man vid templet. Petrus förklarade sen hur det gick till. Det var inte för att de var apostlar. Vers 12b: "Varför stirrar ni på oss, som om vi av egen kraft eller fromhet hade gjort att han kan gå?" Vers 16: "Och genom tron på hans namn har det namnet gett styrka åt denne man, som ni ser och känner. Tron som det namnet skänker har gett honom full hälsa så som ni alla ser." Det var namnet Jesus och tron på det namnet som botade. Detta namn har vi också fått tillgång till.

Efter Jesu uppståndelse och himmelfärd läser vi i Apg. 5:16 om hur apostlarna hade samma resultat som Jesus: "Det kom också en stor skara från städerna runtomkring Jerusalem, och de förde med sig sjuka och sådana som plågades av orena andar, och alla blev botade."

Det stora påskkrattet

För ett antal år sedan var jag med i en bönegrupp där ett 15-tal bibelskolelever från olika delar av världen var samlade. Det var veckan efter påsk, och jag berättade vad jag hört i påskdagens gudstjänst, att vissa ortodoxa kyrkor har "det stora påskkrattet"

som en del av ritualen på påskdagsmorgonen. Man skrattar åt djävulen som förlorade, därför att Jesus är uppstånden. En mycket proper ung dam från Ryssland började skratta hejdlöst, ja, snart låg hon på golvet och vred sig av skratt. Efter en stund upptäckte hon att hon blivit helad från en magsmärta hon haft länge.

Herren började ge kunskapens ord om olika åkommor och den ene efter den andre fick uppleva påtagliga helanden. Nästan alla i skaran blev helade från något och när jag två månader senare intervjuade alla som var med den kvällen, kunde det konstateras att alla helanden var bestående. Tyvärr har kassetinspelningen genom åren kommit bort, men jag minns att en öststatskille blev helad från en krigsskada som gjort att han hade smärta och begränsad rörelseförmåga i ena armen. En annan blev helad från astma han haft sedan tvåårsåldern. Ytterligare en annan blev helad från gallbesvär. Denna förunderliga helandesmörjelse förlöstes när vi fokuserade på det faktum att Jesus vunnit seger över djävulen.

Jesus dog för alla

Jesus betalade priset på korset för hela mänsklighetens synd. Det är den grundläggande sanningen i den kristna tron, som alla kristna är överens om. Många bibelord bekräftar denna sanning, bl.a. 1 Joh. 2:1-2: ”Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens.”

Jesus dog inte bara för dem han visste skulle ta emot honom, utan för hela världen. Vi ifrågasätter aldrig när någon tar emot frälsning och blir förlåten huruvida det är Guds vilja att just den personen ska bli frälst. Joh. 3:16: ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” Det står: ”...den som tror på Honom...” 1917 och flera andra översättningar har orden ”var och en som tror på Honom...” Det är ingen diskussion om saken – Gud vill frälsa alla, därför dog Jesus för alla. Detta gäller förlåtelse för synd, men i samma

försoningsverk på korset tog han också våra sjukdomar. Ordet frälsning i grekiskan, *sozo*, betyder frälsa, hela, befria, bevara.

Bibeln själv är den starkaste kommentaren och i Matt. 8:16-17 ser vi att Jes. 53 inte enbart handlar om andligt helande. ”När det blev kväll, förde man till honom många besatta. Och han drev ut de onda andarna med ett ord och botade alla sjuka, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja: Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han.” I verserna innan står det om hur Petrus svärmor blev botad från hög feber.

I Ps. 103:1-3 ser vi också hur förlåtelse från synd och fysiskt helande finns i samma försoningsverk: ”Lova Herren, min själ, ja, hela mitt inre skall prisa hans heliga namn! Lova Herren, min själ, och glöm inte alla hans välgärningar, han som förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar”. Inte bara en del av våra synder och en del av våra sjukdomar, utan alla! Därför kan vi säga att det är Guds vilja att hela alla, på samma sätt som det är Guds vilja att frälsa alla. Du kanske tänker: ”Det kan det inte vara. Se hur många sjuka det finns!” Ja, det stämmer. Men se också hur många ofrälsta det finns. 2 Petr. 3:9: ”Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålamod med er, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.” Jesus säger att det är fler som går den breda vägen än den smala som leder till livet. Ändå tvivlar vi inte på att det är Guds vilja att frälsa alla. Människor har en fri vilja och ett val. Det beror inte på Gud att inte alla tar emot. Vi människor har en viktig del i att ta emot men också att förmedla, undervisa och betjäna andra. Detsamma gäller helande. Gud har valt att kanalisera budskapet och sin kraft genom oss människor, och vi behöver verkligen växa till och utrustas mer i detta.

Guds vilja uppenbarad genom Jesu liv

Hebr. 1:3a: ”Sonen utstrålar Guds härlighet och uppenbarar hans väsen...”

Jesus säger i Joh. 4:34: ”Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk.”

Joh. 5:19: ...”Sonen kan inte göra något av sig själv, utan endast det han ser Fadern göra. Ty vad Fadern gör, det gör Sonen.”

Joh. 5:30: ”Jag kan inte göra något av mig själv... jag söker inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig.”

Joh. 6:38: ”Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra min vilja utan hans vilja som har sänt mig.”

Joh. 14:9: ”Den som har sett mig har sett Fadern.”

1 Joh. 3:8b: ”Guds Son uppenbarades för att han skulle göra slut på djävulens gärningar.”

Apg. 10:38: ”...hur Gud smorde Jesus från Nasaret med den helige Andes kraft, han som gick omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld, ty Gud var med honom.”

Allt Jesus gjorde, sade, hur han reagerade och hans attityder visar på hurdan Gud är. Jesus gjorde aldrig något utanför Guds exakta vilja i någon situation. Han är ett pålitligt vittnesbörd om Gud och hans vilja. Hur Jesus reagerade på sjukdom är ett direkt uttryck för Guds natur och vilja. Det är viktigt att studera Jesu liv för att lära känna Guds vilja, annars är det svårt både att ta emot från Gud och att ge det vidare till andra. Guds bästa är att vi tar emot allt han har för oss i tro och förtröstan, utan tvivel, fruktan och otro.

Jesus kom för att:

1. Visa Guds väsen och natur – vem Gud är.
2. Uppenbara och göra Guds vilja bland människor.
3. Göra om intet djävulens gärningar.

Jesu vittnesbörd

Luk. 4: 18-19 är Jesu arbetsbeskrivning hur han skulle uppfylla sina tre syften: ”Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att predika glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut frihet för de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet och predika ett nådens år från Herren.”

Matt. 4:23-24: ”Jesus vandrade omkring i hela Galiléen och undervisade i deras synagogor och predikade evangeliet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor bland folket. Ryktet om honom gick ut över hela Syrien, och man förde till honom alla som led av olika slags sjukdomar och plågor, besatta, månadssjuka och lama, och han botade dem.”

Matt. 8:1-4: ”När han gick ner från berget, följde mycket folk efter honom. Då kom en spetälsk fram och föll ner för honom och sade: ”Herre, om du vill, kan du göra mig ren.” Jesus räckte ut handen och rörde vid honom och sade: ”Jag vill. Bli ren!” Genast blev mannen ren från sin spetälska.

Allt Jesus sade kom från Fadern. ”Jag vill” är ett universellt svar till alla sjuka!

I Matt. 8:5-13 botar Jesus hövitsmannens tjänare. Folkbibeln kallar hövitsmannen en hednisk officer. Han representerade ockupationsmakten och var hatad av folket, men Jesus ville bota alla.

Ett annat exempel läser vi om i Matt. 14:12-14: ”Johannes lärjungar kom och tog den döda kroppen och begravde den. Sedan gick de och berättade alltsammans för Jesus. När Jesus hörde detta, for han med båt därifrån till en enslig plats, där de kunde vara för sig själva. Men folket fick höra det och följde efter honom till fots från städerna. När han steg ur båten, fick han se en stor folkskara, och han förbarmade sig över dem och botade de sjuka bland dem.”

Jesus tog revansch på djävulen genom att göra gott! Vilket föredöme!

Matt. 14:34-36: ”När de hade farit över sjön, lade de till vid Genesaret. Männen på platsen kände igen honom och skickade ut bud i hela trakten, och man förde till honom alla som var sjuka och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid den blev friska.”

Matt. 15:30-31: ”Mycket folk kom till honom, och de hade med sig lama, blindas, krymplingar, stumma och många andra, som de lade ner vid hans fötter, och han botade dem. Och folket häpnade,

när de såg stumma tala, krymplingar bli friska, lama gå och blinda se. Och de prisade Israels Gud.”

Alla som i tro och förtröstan vände sig till Jesus blev botade. Endast otro hindrade Jesus.

Enligt Mark. 6:1-6 kunde han inte göra några kraftgärningar i Nasaret, endast bota några få. Han ville men kunde inte på grund av deras otro. Vers 5-6: ”Och han kunde inte göra några kraftgärningar där. Bara några få sjuka botade han genom att lägga händerna på dem. Och han förundrade sig över deras otro.”

Mark. 6:7-13 beskriver hur Jesus sedan undervisade på plats efter plats. Det enda som kunde råda bot på otron var hörande av sanningen om vad som är Guds vilja. Rom. 10:17: ”Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.”

Luk. 5:17-25: ”En dag när Jesus undervisade folket, satt där fariséer och laglärare som hade kommit från alla byar i Galileen och Judeen och från Jerusalem. Och han hade Herrens kraft att bota. Då kom några män som bar en lam man på en bår. De försökte komma in med honom och lägga ner honom framför Jesus. Men när de för folkmassans skull inte fann någon möjlighet att ta sig in med honom, gick de upp på taket och firade ner mannen på båren mellan takstenarna, mitt framför Jesus. Jesus såg deras tro och sade: ’Min vän, du har fått förlåtelse för dina synder.’ De skriftlärda och fariséerna tänkte: ’Vad är det för en hädare? Vem kan förlåta synder? Det kan ingen utom Gud.’ Men Jesus visste vad de tänkte och sade till dem: ’Vad är det ni tänker i era hjärtan? Vilket är lättast att säga: Du har fått förlåtelse för dina synder eller att säga: Stig upp och gå! Men ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder.’ Sedan sade han till den lame: ’Till dig säger jag: Stig upp, ta din bår och gå hem!’ Genast reste han sig i allas åsyn, tog bädden som han legat på och gick hem, under det att han prisade Gud.”

Endast en – den lame mannen, blev helad. När Jesus såg bärarlagets tro förlöstes kraften. Jesus var beroende av att männis-

kor vände sig till honom i tro. Han ville men kunde inte bota alla den tidens sjuka, men alla som *kom till honom* blev botade.

Hebr. 13:8: ”Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet.”

Sjukvårdspersonal som ber

Sjukvårdspersonal är underbara redskap i Guds hand. Tänk så underbart när de dessutom är troende och på den helige Andes maning ber för patienterna. Man kan verkligen kalla dem bärarlag, som de fyra männen som bar den lame mannen. Inga regler i världen kan förbjuda dem att vara ”hemliga agenter” som ber tyst, ber högt i bilen, i andaktsrummet eller någon annanstans.

Nu vill jag dela med mig av några vittnesbörd från vårdpersonal jag känner. Jag frågade två kristna läkare på sjukhuset i vår stad om de hade något att berätta. Båda kom ihåg en man de bett för på en samling för kristen personal i sjukhuskyrkan. Mannen kom in mycket svårt trafikskadad och överläkaren hade konstaterat att han inte skulle kunna klara sig. Två dagar efter förbönen vaknade mannen upp, och läkarna berättade att det stod i journalen att han vaknade upp på ett mirakulöst sätt.

En barnmorska berättade hur hon hade haft en mamma i förlossningsarbete i flera dygn. Så visade det sig att barnet började må dåligt inne i magen. Doktorn tillkallades och alla kämpade. När babyn slutligen kom fram mådde den väldigt dåligt. Man mätte surhetsgraden i blodet och såg hur syresatt babyen var. När hon skrev journalen innan hon gick hem kom barnläkaren in och berättade att ph-värdet bara var 6,97. Normalt ska det vara 7,3-7,4. Då befärade hon hjärnskador. På vägen hem i bilen ropade hon till Gud: ”Du måste fixa detta, jag kan inte göra något. Denna baby ska inte få ett liv som är förstört.” Sedan sade hon: ”Död ut, och liv in i Jesu namn.” När hon drygt ett dygn senare kom tillbaka till jobbet, väntade hon sig att få se en jättedålig baby i kuvös med slangar. Istället låg babyen i en vanlig säng, och man förklarade det hela med att det första provet visat fel. Bara barnmorskan visste att sanningen var en

annan. Föräldrarna uttryckte sin stora tacksamhet till personalen genom ”dagens ros” i dagstidningen.

En kär syster i Herren som jag ofta haft möten tillsammans med, berättar några händelser från när hon jobbat som undersköterska och suttit vak. I rummet bredvid den kvinna hon satt hos, låg en 18-årig yngling som varit med om en kollision med en buss. Han blev mycket svårt skadad och på neurologen hade man kämpat för hans liv. Han låg hjärndöd och man väntade på en ledig plats på långvårdsavdelningen. Den unge mannen hade ingen särskild passning, utan skulle bara vändas varannan timme.

Kvinnan skulle bara sträcka på benen några minuter och kom då förbi dörren till pojkens rum. Guds kärlek till honom kom över henne och hon kände sig manad att tala evangelium in i hans öra. Det sista som lämnar en människa är ju hörseln. Hon tänkte: ”Gode Gud, nu får du bevaka dörren!” Så talade hon in i hans öra hur mycket Gud älskade honom, hur Jesus gett sitt liv för honom, och att han kunde ta emot Jesus i sitt hjärta. Sedan lade hon sina händer på hans kropp. Han saknade alla funktioner och ögonen gick okontrollerat från ena sidan till den andra. Hon befallde förlamningen att släppa och organen att börja fungera. Sedan gick hon hem för dagen och skulle inte mer komma tillbaka till den avdelningen.

Två dagar senare fick hon rapporten: ”Vet du vad som har hänt? Pojken som var hjärndöd har börjat röra på en arm och ett ben!” Snart kunde han äta själv, kom upp och kom hem fullt frisk. Den buss pojken kolliderat med var från ett kristet bussbolag och där hade man också bett för ynglingen, och så använde Gud sköterskan därför att hon var tillgänglig.

En annan gång blev samma sköterska skickad till intensivvårdsavdelningen för att sitta hos en döende man i 50-årsåldern. Han var rädd för att dö och vågade inte vara ensam. Han hade en totalt utsläckt bukspottkörtel och läkarna kunde inget göra. Hans fru kom, och de talade om den hopplösa situationen. Sköterskan sade då:

”Jag brukar alltid be för dem jag sitter hos, och jag vet att om inte läkare och mänskliga resurser räcker till, kan Gud göra mer.” Hon ville kolla om de möjligen var kristna. Det var de inte, men de hade inget emot att hon bad.

När hon skulle gå hem på kvällen, tog hon tillfället. Mannen hörde inget, för hon mumlade i armvecket, men hon lade sina händer på honom och befallde full funktion i bukspottkörteln. Två månader senare, efter semestern, blev hon skickad att sitta två timmar hos en man där man gjort ett enkelt ingrepp. Hon kände inte igen mannen eller rummet, men något var bekant. Så kom kollegan in och gav en rapport: ”Denne man har tidigare legat här väldigt länge. Han hade en fullständigt utsläckt bukspottkörtel. Vår överläkare sade då att endast ett Guds under kunde rädda denne man. Och tänk, detta under har hänt!” Mannen hade nu en fullt frisk bukspottkörtel. Sköterskan fick hålla masken och låtsas att hon inte hade gjort något som hon inte fick göra. Hon kunde inget säga, men Gud ville uppmuntra henne med att visa vad som hände när hon var lydig.

Oberoende av om sjukvårdspersonal ber för oss, finns alltid en förebedjare i himlen som manar gott för oss. Hebr.7:24-25: ”Men eftersom Jesus lever för evigt, har han ett prästämbete som varar för evigt. Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem.”

Fyra nivåer av helande

Som jag kan se det finns det fyra nivåer av gudomligt ingripande i vår hälsa. Dessa är:

- 1. Kroppens självläkeedom.** Den har Gud lagt ner i skapelsen och utan den ligger vi illa till.
- 2. Helande.** En vanlig tolkning är att detta ord står för en påskyndad läkeprocess. Det kan ta en dag, en vecka, en månad eller längre, men det är en övernaturlig process.
- 3. Mirakel.** Detta ord i samband med hälsa används ofta för det gudsingripande som är ögonblickligt.

4. Kraftgärning. Detta står för nyskapande av en kroppsdel eller ett organ.

1 Tess. 5:23 talar om att vi består av ande, själ och kropp. Jag ägnar i denna bok mycket uppmärksamhet åt själens och kroppens helande, men det största och viktigaste som kan hända är frälsningsundret, då Guds Ande flyttar in i vår ande och ger oss andligt liv. Detta ger oss evigt liv i himlen med en ny kropp. Då är det definitivt slut på all sjukdom och död (se Upp. 21:4).

Låt mig avsluta med en historia som har ett väldigt djup – eller rättare sagt – det är en riktig höjdare: En församlingsmedlem funderade över sin pastors lönevillkor och frågade: ”Har ni präster också fallskärmar?” ”Nej”, blev svaret, ”vi behöver inte det, för vi ska inte åt det hållet!”

Del III:

Liv i hälsa och helande

Det finns Hälsa och Helande

Några enkla principer

I de följande kapitlen ska vi se på vad bibeln säger om hur vi ska leva våra liv för att bevara hälsa, komma i bättre läge för helande och sedan bevara helande. Detta är hjälp till självhjälp på hälsans område. Jag vill inte göra anspråk på att ha alla svaren i detta ämne. Gud är god och det går inte att placera honom i våra små fack. Det är en "barnsjukdom" att ha svar på alla frågor kring helande. Ju äldre man blir, desto ödmjukare blir man. Bara för att man gör si blir det inte alltid så. Dessutom har vi redan konstaterat med dråpliga exempel att uppenbarelse och tro är viktigare än rätta ord och rätt teknik.

I de tidigare kapitlen såg vi på olika sätt att be om och ta emot helande enligt Guds Ord. Nu ska vi se på några bibliska principer för att leva i hälsa och helande. En god vän som är läkare gav mig följande artikel ur den kristna läkartidningen *Ars Medicina* nr. 3-4, 2001:

"Hälsa innebär ett tillstånd av välbefinnande och fullgoda kroppsfunktioner enligt nationalencyklopedin (NE). Hälsa är motsatsen till att vara trasig och kommer av det germanska ordet 'hel'. WHO definierar hälsa som ett tillstånd av fullständigt fysiskt, mentalt och socialt välbefinnande och inte enbart som frånvaro av ohälsa och sjukdom. Denna vida definition av hälsa stryker under att det är hela personen som berörs. Denna syn på hälsa förutsätter att man anlägger ett helhetsperspektiv, d.v.s. hälsa måste förstås 'holistiskt'. Jesus vänder sig till hela personen och han riktar in sig på problemens kärna. Jesus syftar mot våra inre drivkrafter och vår identitet, han är inte inriktad på symptomen på ohälsa."

Den pensionerade allmänkirurgen Brian Hogbin sammanfattade i den brittiska tidskriften Triple Helix några råd om att leva hälsosamt baserade på saligprisningarna, vilka jag förmedlar vidare:

Oupklarad vrede och ilska är inte bra.

"Om du... kommer ihåg att din broder har något emot dig, ...gå först och försona dig med din broder" (Matt. 5:24).

Ge inte näring åt dåliga tankar.

"Var och en som med begär ser på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne" (Matt. 5:28).

Sträva efter ärlighet och integritet.

"Ert tal skall vara ja, ja och nej, nej" (Matt. 5:37).

Att nära, älta och minnas oförrätter är inte nyttigt.

"Älska era ovänner och be för dem som förföljer er" (Matt. 5:44).

Bevara inte minneslistor på vad människor felat emot dig.

"Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske Fader också förlåta er" (Matt. 6:14).

Odling enkelhetens livsstil.

"Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen...Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara" (Matt. 6:19-21).

Undvik oro.

"Gör er inte bekymmer för ert liv,...sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. Gör er därför inga bekymmer för morgondagen" (Matt. 6:25-34).

Bry dig om andra.

"Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem" (Matt. 7:12).

Att höra och göra i enlighet med Guds Ord

Mark. 5:24-34 berättar: ”Där var en kvinna som hade haft blödningar i tolv år. Fast hon hade lidit mycket hos många läkare och lagt ut allt hon ägde, hade hon inte fått någon hjälp. Det hade bara blivit sämre med henne. Hon hade hört talas om Jesus, och nu kom hon bakifrån i folkmassan och rörde vid hans mantel. Hon tänkte: ’Om jag så bara rör vid hans kläder blir jag frisk’ På en gång upphörde hennes blödningar, och hon kände i kroppen att hon var botad från sin plåga. När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom, vände han sig om i folkskaran och frågade: ’Vem rörde vid mina kläder?’ Hans lärjungar sade till honom: ’Du ser hur folket tränger sig in på dig, och du frågar: Vem rörde vid mig?’ Han fortsatte att se sig omkring efter kvinnan som hade gjort detta. Hon visste vad som hade skett med henne och kom förskräckt och darrande och föll ner för honom och talade om hela sanningen för honom. Då sade han till henne: ’Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid och var frisk och fri från din plåga!’”

Enligt 3 Mos. 15 fick ingen röra vid en kvinna med blödningar, eller röra vid något hon berört, eftersom hon var oren. Den som kom i beröring med henne fick gå igenom en reningsprocedur. För oss idag låter det obegripligt, men så var det då. Tänk att ha levt under sådana omständigheter i 12 år utan att få hjälp!

Denna kvinna var obotligt sjuk, socialt isolerad och ekonomiskt ruinerad. Hon var så desperat att hon struntade i lagen och trängde sig fram genom folkskaran. Orsaken till att Jesus gjorde en stor affär av att någon rörde vid honom så att kraft utgick, var säkert för att hela hennes situation skulle bli upprättad. Hon blev fysiskt helad, men han ville samtidigt upprätta henne socialt och lyfta av skam, förkastelse, ensamhet och övergivenhet. De flesta av våra behov har att göra med både ande, själ och kropp. Jesus ser till hela människan vilket vi även kan se i följande bibelord:

1 Tess. 5:23-24: ”Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ande, själ och kropp bevaras hela, så att ni är utan fläck vid

vår Herre Jesu Kristi ankomst. Trofast är han som har kallat er, han skall också utföra sitt verk.”

3 Joh. v.2: ”Älskade broder, jag hoppas att det går väl för dig i allt, och att du är frisk liksom det står väl till med din själ.”

Hebr. 7:25: ”Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem.”

I Illustrerat Bibellexon finner vi följande definitioner på ordet frälsning:

Sozo = frälsa, göra frisk, bota, bevara.

Jesuà = befrielse, frälsning, hälsa, välgång.

Soteria = frälsning, salighet, hälsa.

Jesu Kristi frälsningsverk går ut på att hela människan skall återställas, så att hon till ande, själ och kropp blir botad från syndafallets skada.

Även i Matt. 9:20-22 och Luk. 8:43-48 läser vi om kvinnan med blödningar, men där står att hon rörde vid hörntofsen på Jesu mantel. Att man just rörde vid hörntofsen på manteln var vanligt på den tiden. I Mark. 6:56 står det: ”Överallt där han gick in, i byar, städer eller gårdar, lade man de sjuka på de öppna platserna och bad att de åtminstone skulle få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev friska.”

Vad betydde hörntofsen för judarna på den tiden? 4 Mos. 15:37-41 säger: ”Herren sade till Mose: ’Tala till Israels barn och säg till dem att de, släkte efter släkte, skall göra tofsar i hörnen på sina kläder och sätta ett mörkblått snöre på varje hörntofs. Ni skall ha sådana tofsar, och när ni ser dem skall ni tänka på alla Herrens bud och göra efter dem och inte följa era egna hjärtan och ögon, som lockar er till otrohet. Så skall ni tänka på och göra efter alla mina bud och vara heliga inför er Gud. Jag är Herren, er Gud, som förde er ut ur Egyptens land för att vara er Gud. Jag är Herren, er Gud.’”

Hörntofsarna var till för att påminna om att höra och göra i enlighet med Guds Ord. I 2 Mos. 15:26 hade Herren sagt att han var deras läkare. När Jesus kom gående var vidrörandet av hörntofsen

en konkret handling för att koppla ihop med löftet att han var läkaren.

Idag kan vi inte bokstavligen ta tag i hörntofsen på Jesu mantel för att bli friska, men vi kan fokusera på vad den står för: Att höra och göra i enlighet med Guds Ord!

Bibeln har mycket att säga till oss om hur vi ska leva våra liv för att bevara hälsa och helande. Tillåt Guds Ord att rannsaka ditt hjärta och din livsstil. Omvänd dig där det behövs, d.v.s. börja gå åt andra hållet!

Efter varje kapitel följer några frågor till eftertanke. Frågorna står i jag-form, eftersom du inte ska ge svaret till någon annan än dig själv. Det är du själv som har ansvaret för vad du gör med ditt liv och din hälsa.

Att leva rätt, göra rätt saker i rätt tid, ha rätta attityder och ett fullständigt rent hjärta är dock inte förutsättningen för att bli helad. Vi kan inte förtjäna helande, lika lite som vi kan förtjäna frälsning. Allt vi tar emot från Herren är gåvor på grund av nåd och vi tar emot i tro. Nåd betyder oförtjänt favör. Det handlar alltså om hur vi ska leva våra liv för att bevara hälsa, komma i bättre läge för helande och sedan bevara helande.

Gud och sjukvården

Det är viktigt att ha en sund balans på olika områden i sitt liv. Vi är tacksamma för läkare och sjukvård och det medicinska kunnandet som finns idag. Det råder inget motsatsförhållanden mellan sjukvård och förtrostan på Gud och hans gudomliga ingripanden. Ett samarbete mellan Gud och läkare är mycket positivt.

Du kan läsa om en av kungarna i Juda rike i 2 Krön. 16:12: ”I sitt trettionionde regeringsår fick Asa en mycket allvarlig sjukdom i sina fötter. Men trots sin sjukdom sökte han inte Herren, utan endast läkare.” Detta kan sammanfattas: Sök inte endast läkare, utan också Herren! Guds väg är att han ska komma först i våra liv och inte bara vara vår sista utväg när alla mänskliga resurser är uttömda. Detta gäller alla områden i våra liv. Matteus talar till exempel om de

vardagliga bekymren kring mat och kläder: ”Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också” (Matt. 6:33).

Guds Ord uppmanar oss på många ställen att vända oss till honom med våra bekymmer och omständigheter. Herren vill komma först i våra liv och vara vår tillflykt. Den som inte känner honom har endast akuten, psyket, jourmottagningar, kriscentra eller socialen att vända sig till i nöd. Vi ska vara tacksamma att dessa resurser finns i samhället, men Gud vill vara den vi först vänder oss till på alla områden.

När du söker läkare, så gör det i bön om Guds välsignelse och hjälp. Bed om vishet för läkaren, rätt diagnos och behandling. Om ett gudsingripande sker, blir vittnesbördet starkare om sjukdomen eller skadan varit konstaterad av läkare. Denne kan senare också vara med och bekräfta helandet. Många sådana vittnesbörd får du läsa om i slutet på denna bok.

Jesusterapi

I Luk. 9:11 står det att Jesus botade dem som behövde hjälp: ”Men folket... följde efter honom. Han tog då emot dem och talade till dem om Guds rike, och han botade dem som behövde hjälp.” Det ord som används i den grekiska grundtexten är *therapeúo*. Enligt ordboken betyder detta ord behandla, vårda, betjäna, bota, ha omsorg om. Grekiskans *therapeia* betyder betjäning, sjukvård, botande, helande och patientbehandling. Ordet kan enligt ordboken brukas i betydelsen att såsom läkare ha omsorg om någon och bota, kurerar – eller med andra ord ”hjälpa någon att bli frisk”. I Nya Testamentet förekommer detta ord 44 gånger och alltid i betydelsen att bota. Från detta grekiska ord har vi fått orden terapi och terapeut.

Min tanke när jag hör ordet terapi är att det kan ta lite tid, att det handlar om en process eller ett successivt helande. Jag och många med mig som under många år sett och själva upplevt helanden kan konstatera att de flesta helanden har skett successivt. Vi vill helst

uppleva ögonblickliga, mirakulösa helanden, men det blir inte alltid så. Ett gott råd: Vaka över besvikelse, ta emot i tro och följ Herrens instruktioner!

Man skulle kunna kalla de kapitel som följer för biblisk terapi som hjälper dig att leva i hälsa och helande. Välkommen in i Jesus-terapin – och du mår bäst om du går i den terapin hela livet.

Det finns Hälsa och Helande

1. Rättfärdighetsmedvetande

Hur Gud ser på dig

Mal. 4:2: ”Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp med läkedom under sina vingar. Då skall ni komma ut och hoppa likt kalvar som släpps ur sitt bås.”

Med gudsfruktan som grund kan man inta ett medvetande om att man är rättfärdig. Detta gör att man inte lever under fördömelser och förkastelse, d.v.s. en känsla av att man inte duger inför Gud och som kan påverka hälsan. I oss själva duger vi aldrig, men rättfärdighet är en position i Kristus. När vi tillhör honom och lever i syndernas förlåtelse betyder det att när Gud ser på oss ser han inte vår synd. Han ser bara Jesus. Jes. 61:10b: ”Ty Han har klätt mig i frälsningens klädnad och svept in mig i rättfärdighetens mantel”.

När vi ser på oss själva som rättfärdiga inför Gud på grund av Jesus så påverkar det hälsan positivt: ”... rättfärdighetens sol går upp med läkedom under sina vingar”. Det leder till glädje och livslust: ”...hoppa som kalvar som släpps ur sitt bås.” Rättfärdighetsmedvetande är ännu bättre än skratterapi!

Jak. 5:16b säger: ”Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön.” Många av oss har länge läst 1917 års bibelöversättning, och just denna vers har där tyvärr gett en annan inriktning på bönen: ”Mycket förmår en rättfärdig mans bön, när den bedes med kraft”. Betonningen läggs på att man ber med kraft, och röstvolymen har för många blivit viktig. Låt oss se vad andra översättningar säger om en rättfärdig människas bön:

”...är en verksam kraft och kan uträtta mycket” (Giertz)

”...har kraft och gör därför stor verkan” (2000)

The Amplified Bible, som återger olika sätt att översätta från grundtexten, lyder så här:

“The earnest (heartfelt, continued) prayer of a righteous man makes tremendous power available – dynamic in its working”.

Redan välsignad

Efesierbrevet handlar mycket om vad Gud redan har gjort för oss, om det som är vårt i Kristus. En sann övervinnare söker inte efter att vinna seger, utan gör anspråk på den seger som Jesus vann. Han tror på, agerar och talar som om han redan är välsignad av Gud, istället för att försöka bli det. När vi lever så tillämpar vi det som Jesus redan har gett oss. Det behövs uppenbarelse för att vi inte ska leva i lagiskhet och ha prestationsångest, som gör att vi får fördömelse och känner oss ovärdiga att ta emot något. Vi behöver uppenbarelse för att se att allt redan var gjort innan vi ens fanns till, oberoende av vårt värde och våra prestationer. Det är en gåva som Gud redan har gett oss. Då ska vi ju inte tvivla på att han vill ge oss sina välsignelser.

Ef. 1:3-8: ”Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelse, liksom han innan världens grund blev lagd har utvalt oss i honom för att vi skulle vara heliga och fläckfria inför honom. I sin kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt att vi skulle tas upp som hans barn, enligt sin vilja och sitt beslut, för att den härliga nåd som han har skänkt oss i den Älskade skall prisas. I honom är vi friköpta genom hans blod och har förlåtelse för våra synder på grund av den rika nåd som han har låtit flöda över oss, med all vishet och insikt.”

Allt det Gud har gjort för oss genom Jesus har i frälsningen deponerats i vår ande. Allt finns redan där. Han kan inte ge oss mer. Vårt behov är alltså inte att få mer, men att få uppenbarelse över och ta till oss i själen och kroppen det vi redan har i anden.

Sändare och mottagare

Jag har varken utbildning för eller intresse av att lära mig förstå hur TV-signaler fungerar. Oberoende av om jag förstår och kan se det

eller ej finns dock signalerna hela tiden i atmosfären när stationerna sänder. Sändningarna och signalerna börjar inte när jag kopplar på TV-apparaten. Det är bara jag personligen som inte kan uppfatta dem förrän jag kopplar på TV-mottagaren och ställer in den. Om du inte får in något program på din TV ringer du inte till TV-huset i Stockholm eller någon annanstans och ber dem börja sända program. Problemet är din TV-mottagning. Detta är självklart, men låt oss överföra det på det andliga planet.

Alla andliga välsignelser och gåvor kommer från Gud, men han har redan sänt dem. Om inte du har tagit emot ligger inte felet i hans sändning utan i din mottagare. Det är den som behöver fixas! Inom dig, i din ande, finns samma kraft som uppväckte Jesus från de döda. Rom. 8:11: ”Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då skall han som uppväckte Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.”

Rom. 5:5: ”Och det hoppet bedrar oss inte, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss.”

I din ande finns... ”kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning” enligt Gal. 5:22-23.

Rom. 8:32: ”Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?”

2 Kor. 5:17: ”Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit.”

Kol. 1:13-14: ”Han har frälst oss från mörkrets välde och fört oss in i sin älskade Sons rike. I honom är vi friköpta och har fått förlåtelse för våra synder.”

Ef. 2:6: ”Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus.”

1 Joh. 4:17b: ”Ty sådan han är, sådana är också vi i den här världen.”

När vi börjar tro på att vi redan har det, är det mycket lättare att förlösa det och börja leva i det, än om vi först måste be, kämpa och

söka efter att få tag i det. Vi behöver inte försöka övertyga Gud om att ge det till oss, eftersom vi redan har det. Det vore som att ringa till TV i Stockholm och säga åt dem att börja sända eftersom du inte får in någon bild på din TV.

Om du inte har uppenbarelsen om vad du redan har i Kristus, och att du som frälst är gjord rättfärdig inför Gud, kommer du t.ex. att kämpa med tankar som att du aldrig får de andliga välsignelserna därför att du inte duger.

För TV:n finns en instruktionsbok, men så är det också med våra liv. Vi behöver läsa instruktionsboken – Guds Ord och se hur vi ska justera och ställa in för att ta emot sändningarna.

1 Petr. 2:24: ”Och våra synder bar han i sin kropp upp på korssets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Och genom hans sår har ni blivit botade.”

Hälsa och helande till själen och kroppen blir betydligt enklare att leva i om vi ser att vi redan har det i Kristus. Vi behöver inte ut och jaga efter det, prestera en massa eller hoppas på turen som om det vore bingo.

Gör gärna Paulus bön för de troende i Efesus till din dagliga bön. Du kan byta ut orden ”ni” och ”er” mot ”jag” och ”mig”. Ef. 1:17-19: ”Jag ber att vår Herre Jesu Kristi Gud, härlighetens Fader, skall ge er vishetens och uppenbarelsens Ande, så att ni får en rätt kunskap om honom. Jag ber att era hjärtan skall upplysas, så att ni förstår vilket hopp han har kallat er till och hur rikt på härlighet hans arv är bland de heliga, och hur oerhört stor hans makt är i oss som tror, därför att hans väldiga kraft är verksam.”

Ef. 2:1 talar om att Gud har gjort oss levande, vi som var döda genom våra överträdelser och synder. Det står inte att vi kommer att bli levande om vi ber och tror tillräckligt mycket och sköter oss bra. Det är redan gjort, och den stund vi blir födda på nytt, frälsta, kommer Guds liv och uppståndelsekraft in i vår ande. Livet och kraften har kanske inte manifesterats så mycket i själen och kroppen än, men de finns tillgängliga i din ande. Behovet är inte att övertala Gud att göra mer för dig. Det är redan gjort, och genom tro,

uppenbarelse, överlåtelse och tacksägelse blir du uppfylld i själen och i kroppen.

Nåd och tro

Ef. 2:8-9: ”Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig.”

Detta är välkända verser som du kanske t.o.m. kan utantill. Låt oss titta på första meningen: Av nåden är ni frälsta genom tron. Du är varken frälst av bara nåd eller av bara tro. Om det vore enbart nåd skulle alla vara frälsta. Nåd betyder oförtjänt favör, något som Gud gjort helt oberoende av oss och våra prestationer. Gud hade det i sitt hjärta innan världen ens blev till. Guds nåd är densamma mot alla, kristna eller icke-kristna, dem som älskar Gud och dem som hatar honom.

Vi måste ta emot eller ge vårt gensvar till Guds nåd genom tro. Men vad är då tro? Det är inte något vi gör för att motivera Gud och få honom att agera. Det kallas lagiskhet. Tro är istället ditt positiva gensvar till vad Gud redan har förberett för dig på grund av nåd. Tro är inte något du gör för att få ett positivt gensvar från Gud. Sann tro sträcker sig ut för att ta emot det Gud redan har gjort! Tro är en gåva som Gud ger dig i frälsningen (se även Rom. 12:3).

Ytterligare en illustration kan vi hämta från den tekniska världen. För ditt hem har du tecknat avtal med ett elbolag som levererar el till dig. För att tända en lampa behöver du själv agera genom att trycka på strömbrytaren eller sätta i kontakten. Du kan inte ringa till elbolaget och säga: ”Jag ska ha fest ikväll och behöver laga mat. Kan ni komma ut och sätta på spisen och tända ljuset?” Elbolaget har redan gjort sitt. Strömmen finns tillgänglig, men du får själv se till att använda den.

Du kan heller inte få strömmen att göra något som inte elektrikern redan har förberett genom att dra ledningar. Detta är självklarheter, men så är det också i det andliga. Genom tron tillämpar du det som redan är förberett på korset – frälsning, helande, befrielse, ja, hela

den himmelska världens andliga välsignelser. Som pånyttfödd kristen är du redan uppkopplad och allt detta har levererats till dig och det finns i din ande. Tron sträcker sig ut för att kraften ska kanaliseras till själen och kroppen och vidare ut till omgivningen.

Till eftertanke:

*Vad betyder frälsningen för mig, utöver en plats i himlen?
Behöver jag mer uppenbarelse om vad rättfärdighet innebär?*

2. Rätt Gudsbild

Var kommer sjukdom ifrån?

För att leva i hälsa och helande måste vi få klart för oss varifrån sjukdom kommer. Kommer den från Gud eller från djävulen? Om Gud sänder sjukdomar för att straffa, fostra oss och lära oss någonting ska vi väl inte kämpa emot? Det står i bibeln att vi ska underordna oss honom. Som kristen kan man då inte, om man ska vara konsekvent, tillåta läkare och sjukvård att bekämpa det som är ens lott. Då skulle också medicin vara fel. Om Gud sänder sjukdomar som redskap att använda i sin tjänst, kan inte heller kristna som vill göra Guds vilja utbilda sig till läkare och sjukvårdspersonal. Då motarbetar man ju Gud!

Av ovanstående resonemang ser du hur viktigt det är att få klarhet på denna punkt, och ändå saknar de flesta kristna den klarheten. Det är inte ovanligt att man i sjukdomssituationer säger ”Gud har en mening med det” eller ”Gud ger mig väl vad jag förtjänar.” Med sådana tankar är det svårt att ta emot helande, eller att i tro be för någon annan som är sjuk. Men Apg. 10:38 beskriver ”...hur Gud smorde Jesus från Nasaret med den helige Andes kraft, han som gick omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld, ty Gud var med honom.”

Några nyckelverser för att få klarhet i detta finns i Jak. 1:17: ”Allt det goda vi får och varje *fullkomlig* gåva är från ovan och kommer ner från ljusens Fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker” (min kursivering). 1917 års översättning säger: ”Idel goda gåvor och idel fullkomliga skänker komma ned ovanifrån”. Enbart ”goda gåvor” och ”ingen växling mellan mörker och ljus” betyder att Gud inte kan dela ut tumö-

rer och hjärtinfarkter ena dagen, för att hela och göra mirakler nästa dag. Gud lider inte av personlighetsklyvning!

Kanske går nu dina tankar till 5 Mos. 28 som talar om alla välsignelser lydnad leder till, men hur olydnad leder till förbannelse? En del förbannelser som nämns, är olika typer av sjukdomar. 2 Mos. 15:26 talar också om hur Gud straffade med sjukdom. ”Han sade: ”Om du hör Herrens, din Guds, röst och gör det som är rätt i hans ögon och lyssnar till hans bud och håller alla hans stadgar, skall jag inte lägga på dig någon av de sjukdomar som jag lade på egyptierna, ty jag är Herren, din läkare.” Detta var Gamla Testamentet, förbundet under lagen, och det står tydligt att sjukdom var förbannelse, inte välsignelse. Jesus friköpte oss från lagens förbannelse som det står i Gal. 3:13-14: ”Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä. Vi friköptes, för att den välsignelse Abraham fått skulle i Jesus Kristus komma till hedningarna och för att vi genom tron skulle få den utlovade Anden.”

Gud straffar inte längre med sjukdom, för Jesus tog straffet för all synd och olydnad för hela mänskligheten. Genom att han tog straffet och dog för våra synder, är vi helade från sjukdom genom hans sår. Minns Jes. 53:4-5: ”Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.”

Gud sänder inte ens sjukdom för att undervisa oss och korrigera oss. Han har gett oss sitt ord för det ändamålet enligt 2 Tim. 3:16-17: ”Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.”

I min ungdom brukade jag använda en historia jag hört som en illustration. Idag skulle jag aldrig använda den för att förklara sjukdom och olyckor. Så här löd den: När en herde har ett lamm som bara vill springa sina egna vägar, bryter han ett ben på lammet, spjälkar

det och bär sedan lammet på sina axlar tills benet är läkt. Under tiden lär sig lammet att känna igen herdens röst och älska honom och vill sedan inte gå sina egna vägar. Efter denna historia som jag hört någonstans brukade jag sjunga sången ”Då alla varför skall få sitt svar.” Jag spelade t.o.m. in den på skiva. Versen lyder: Frestad och prövad ofta jag undrar varför det är så svårt många gånger, när det finns andra människor omkring oss har ej en prövning livsdagen lång. Men snart en dag skall allt bli förklarat, när alla varför skall få sitt svar...”

Jag förkastar inte sången i sig, den uttrycker en förtvivlad känsla någon kan behöva sätta ord på, men historien om lammet tillsammans med sången ger inte en biblisk syn på sjukdom. Man kan vittna för någon på sjukhuset, men det var inte Gud som önskade oss dit av den anledningen. Gud bryter inte benen på oss. Däremot kan allt elände som händer oss vändas till något gott om vi vägrar att bli bittra över det. Tänk på Josef i Egypten. Detta är dock ett helt annat ämne som du kan läsa om i min bok *Det finns Frihet*.

I de kapitel som följer kommer vi att se olika orsaker till sjukdom, t.ex. felaktig livsstil, stress och oförsonlighet. Mycket kan vi undvika genom att sköta vår hälsa bättre, men grundinställningen är att sjukdom är något ont. Vi konfronteras med sjukdom för att vi lever i en fallen värld, men hela skapelsen väntar på befrielse.

Paul Forsén uttrycker det så här i en sångtext:

Jesaja 53:10

Jag frågade Gud min Fader.

”Pappa slår Du idag med sjukdom?”

Jag läser ju i min Bibel att Du gjorde det förr.”

Pappa svarade mig: ”Min son, läs Jesaja 53 och 10.

Där ser du vad jag gjorde med min Son på Golgata.

Han sa: Ja. En gång för alltid la’ Jag all sjukdom på min Son och Hans liv blev så ett skuldoffer för dig.”

”Från den dagen kan jag glädjas
och min vilja har nu framgång.
Aldrig mer behöver jag slå. Nej! Jag helar mänskorna!
Glöm ej Moses som slog klippan för att få levande vatten,
andra gången skulle han tala, men han slog även då.
Det var fel och han blev utestängd
från mitt löftesland för det.
Skulle då jag, som redan slagit, nu slå dig?”

”Nu kan jag hela alla som kommer i tro på Jesus.
Allting är fullbordat! Varsågod och ta emot.”
”Kom till mig. Var ej rädd. Nej, Jag älskar att hela dig.
Nu min Ande är dig nära för att helt befria dig.
Ja, räck ut din hand till mig i tro, så möter Jag dig.
Ta emot, i tro, just nu rör Jag vid dig.”
”Kom till Mig. Var ej rädd.
Nej, jag älskar att hela dig.
Nu min Ande är dig nära för att helt befria dig.
Ja, i Jesu namn, var frisk, var hel, nu möter Jag dig.
Ta emot i tro, just nu rör Jag vid dig.”

Hur formas vår gudsbild?

Vår gudsbild påverkas mycket av relationen till våra egna föräldrar, särskilt fadersförhållandet. Utan att vara medveten om sambandet har vi oftast en bild av Gud som liknar vår egen pappa. Detta blir tyvärr både på gott och ont, eftersom människan är ofullkomlig. I boken *Det finns Frihet* finns ett helt kapitel om gudsbilden (kap. 10).

En man som sett starka gudsingripanden många gånger, hade ändå svårt att lita på Guds omsorg i livets olika situationer. Det var så, att hans pappa hade varit väldigt god, omtänksam och kärleksfull. Men, han hade ett fruktansvärt humör! Explosionen kunde komma när som helst, och han var som ett vandrande minfält. Då kan man få

intrycket av att Gud är likadan. Ena dagen gör han mirakler och nästa dag orsakar han olyckor och kastar sjukdomar på folk för att han är på dåligt humör. En sådan syn på Gud är lögn! Sådan är inte Gud! Vi läser återigen Jak. 1:17: ”Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan och kommer ner från ljusens Fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker.” Han växlar inte mellan ont och gott.

För många fäder är karriären oerhört viktig, och detta kan barnen uppleva som att pappans affärskontakter är viktigare än de. I många familjer tycks pryglar ha den största betydelsen och hemmet blir som ett minerat område. Kristallkronor, fina vaser och prydnadsaker måste man absolut undvika beröring med, annars kommer explosionen. Många tror att för Gud är kometer, presidenter, predikanter och nästan allt annat i världen viktigare än lilla jag. Har man dessutom inte kunnat lita på det föräldrarna sagt och lovat, är det svårt att ta till sig Guds löften.

Den som bara fått beröm och kärleksbevis när man varit duktig, får lätt för sig att också Gud kräver prestationer för att vara nöjd. Blir man då t.ex. sjuk och inte kan prestera något, ligger man illa till! En fullständig vrångbild av Guds karaktär blir följden. Men tack och lov säger han själv i Ef. 2:8-9: ”Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig.”

Det finns inga fullkomliga föräldrar, och ofta finns det något i gudsbilden som behöver rättas till hos oss alla. Först av allt behöver man förlåta föräldrarna för att de inte kunnat återspegla Guds karaktär på alla punkter. Sedan behöver man be att föräldrarnas negativa karaktärsdrag flyttas ur vägen för att man ska kunna se hur Gud verkligen är. Studera Guds karaktär i bibeln. Be att Han uppenbarar sanningen för dig! Be också att Han lägger ner en rätt gudsfruktan i dig, som blir grunden till ett sunt kristet liv!

En förkunnare förklarade skillnaden mellan Guds barmhärtighet och hans nåd på det här sättet: ”Det är Guds barmhärtighet att vi

inte får det vi förtjänar, och det är Guds nåd att vi får det vi inte förtjänar!”

Matt. 7:11: ”Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom.”

Jes. 49:15-16: ”Kan då en mor glömma sitt barn, så att hon inte förbarmar sig över sin livsfrukt? Och även om hon kunde glömma sitt barn, skall jag inte glömma dig. Se, på mina händer har jag upp-tecknat dig. Dina murar står alltid inför mig.”

Ps. 68:6-7: ”Gud i sin heliga boning är de faderlösas fader och änkors försvarare, en Gud som ger de ensamma ett hem och de fångna frihet och lycka.”

Ps. 139:5: ”Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand.”

Ps. 103:1-5: ”Lova Herren, min själ. Ja, hela mitt inre skall prisa hans heliga namn! Lova Herren, min själ, och glöm inte alla hans välgärningar, han som förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar, han som återlöser ditt liv från förgängelsen och kröner dig med nåd och barmhärtighet, han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du blir ung på nytt som en örn.”

Att låta sig bäras på Guds arm

I 1 Mos. 15:1-6 talade Herren i en syn med Abram om hans arvinge: ”Så skall din avkomma bli. Och Abram trodde på Herren, och han räknade honom till rättfärdighet.” Trots att Abram och Sara var barnlösa trodde Abram på Herren. Ordet för tro i hebreiskan används också i ett annat sammanhang – när man bär ett barn på armen. Man skulle alltså kunna skriva Abram lät sig bäras på armen och det räknades honom till rättfärdighet. Detta ord används i Jes. 60:4: ”Lyft dina ögon och se dig omkring: Alla samlas och kommer till dig. Dina söner kommer fjärran ifrån, dina döttrar bärs fram på armen.”

Tro är ett uttryck för vårt barnskap. Tro är inte att prestera varken det ena eller det andra utan tro är att låta sig bäras på Guds

arm. Det behöver vi träna på i vårt andliga liv, så att det fungerar när vi hamnar i kriser och svårigheter. Om Abrahams tro står det i Rom. 4:19-20: ”Han sviktade inte i tron då han tänkte på att hans egen kropp saknade livskraft – han var då omkring hundra år – och att Saras moderliv var dött. Han tvivlade inte i otro på Guds löfte utan blev i stället starkare i tron och gav Gud äran.”

En sådan tro har nog inte du och jag. Nej, och inte Abraham heller. Gud fick bära honom på armen i tio år innan det blev möjligt. När det gäller helande, läkedom och hjälp i kriser kan vi antingen ha vår förtröstan på vår egen tro och goda egenskaper eller så kan vi förtrösta på Guds barmhärtighet och godhet. För varje gång vi upptäcker Guds godhet växer vår kärlek till honom, och det blir lättare att ta emot mer av Guds kärlek.

Det kristna livet är inte en funktion utan en relation. Det gäller alla kristenlivets områden och inte minst helandet. Det som helar oss är att ännu mer av Guds kärlek får flöda in i våra liv. Helande är alltså inte funktion och teknik, utan relation och kärleksmottagande.

Om vi har bilden av att Gud mäter oss efter våra gärningar och vår duktighet blir det väldigt risigt när man blir sjuk. Då kommer genast tankarna: Duger jag egentligen? Känns Gud vid mig eller gör han det inte? Är jag sjuk därför att Gud straffar mig? Har jag inte gjort tillräckligt? Jag fick förbön förra veckan men blev inte frisk, vad gör jag nu? Med alla dessa frågor ser man bara på sig själv. Duger jag nu eller ska jag göra så istället?

Vi behöver ha barnets attityd: Det är inte så viktigt vad jag gör, men vad pappa gör. Vi behöver se på vår himmelske Far, och låta oss bäras på hans arm.

Du behöver kanske omvända dig, komma ur dina prestationer, ambitioner, krav på dig själv och dina funderingar på vad Gud kräver av dig? Istället får du komma in i Guds nåd och ett rätt barnaskapsförhållande. Du är hans älskade barn och han är din Far.

Ett vittnesbörd om Guds omsorg

En 75-årig troende kvinna var på resa i Israel. Det var första gången, så allt var nytt. Vid ett tillfälle kom hon bort från resällskapet

och hittade dem ingenstans. Hon blev alldeles förtvivlad. Hon befann sig då vid Getsemane och gick in i kyrkan som är byggd över klippan där Jesus bad. Det var mycket folk och rörelse där inne. Hon satte sig där för att själv be till Gud om hjälp i sin förtvivlan. Hon sade bl.a. så här till Gud: ”Ge mig ett tecken att du finns och att du bryr dig om mig.” Plötsligt knäppte det till i ena handen. Några år tidigare hade hon skadat ena handen i en bilolycka, och finmotoriken fungerade inte längre. Hon kunde inte ägna sig åt sina älsklingsysslor, som att sticka och virka till barn och barnbarn. När hon satt där i Getsemanekyrkan, lade sig plötsligt benen på rätt plats inuti handen och hon återfick full förmåga i den. En liten stund senare återförenades hon med sitt sällskap igen och kunde berätta om sitt gudsmöte. Sedan blev det ny produktion igen av stickat och virkat. Vilken omsorg Gud har och vilket kärleksbevis hon fick!

Bön till Fadern i Jesu namn

Jag läser ofta enstaka verser ur The Amplified Bible för att se olika översättningar från grundtexten. När jag läste Joh. 15:16 fick jag en uppenbarelse som delvis förändrade mitt sätt att be. Så här lyder versen i Joh. 15:16 som du kanske redan kan utantill: ”Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er att ni skall gå ut och bära frukt, sådan frukt som består, för att Fadern må ge er vad ni än ber honom om i mitt namn.” Ampl. översätter det: ”... whatever you ask the Father in my name (as presenting all that I AM) He may give it to you”, vilket betyder att Jesu namn representerar allt Gud är. Bibeln presenterar honom som Rättfärdighet, Helgelse, Herde, Läkare, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste, Frid, Försörjare, Segerbaner, Världens Ljus, Livets Vatten, Uppståndelsen, Livet, Vägen, Sanningen och mycket mer.

När Gud vid den brinnande busken kallade Mose att leda Israels barn ut ur Egypten, frågade Mose vem han skulle säga hade sänt honom. 2 Mos. 3:14: ”Gud sade till Mose: ’Jag är den Jag Är.’ Och han sade vidare: ’Så skall du säga till Israels barn: Jag Är har sänt mig till er.’”

När jag i behovssituationer lyfter fram vem han är istället för vad jag vill att han ska ge mig eller göra för mig, löses kramp och prestationsknutar upp. Jag kommer i mycket bättre läge att ta emot hans hjälp när jag fokuserar på hur stor han är istället för att vara uppfylld av mitt enorma behov för stunden. När jag talar in i min situation om vem Gud är förlöser det dessutom Guds skaparkraft att förvandla! Joh. 16:23b lyder: ”Vad ni ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er” eller: ”My Father will grant you whatever you ask in My name (presenting all I Am) (Ampl.).

Gud är för mig - av Paul Forsén

1. Jehovah Tsidkenu, ”Herren min Rättfärdighet”.

Jehovah Tsidkenu, i Dig är allt väl.

Nu kan vi komma inför Gud,
utan synd och skuld och brist.

Jehovah Tsidkenu, Du är min Rättfärdighet.

2. Jehovah M’Kaddesh, Du är ”Herren som Helgar”.

Jehovah M’Kaddesh, vi är ett avskilt folk för Dig.

Nu får jag leva mitt liv, i helhjärtad tjänst med Dig
Jehovah M’Kaddesh, Du har avskilt mig för Dig.

3. Jehovah Shalom, ”Herren är Frid”.

Jehovah Shalom, i Dig är jag oskadat hel.

Du är min hälsa, min ordning, min fred,
Du är min trygghet, lugn och ro.

Jehovah Shalom, Du är min Frid.

4. Jehovah Shamma, ”Herren den närvarande”.

Jehovah Shamma, Du är ”Herren med oss”.

Vart vi går, vad vi säger och gör.

I segertåg alltid fram Du oss för.

Jehovah Shamma, Du är här med oss.

5. Jehovah Rapha, Du är ”Herren min Läkare”.
Jehovah Rapha, Du är Gud som botat oss helt.
Nu kan jag vandra var dag, i Din hälsa frisk och glad.
Jehovah Rapha, Du är Gud som botar mig.

6. Jehovah Jireh, ”Herren ser och försörjer”.
Efter Din rikedom, fyller Du mina behov.
Ja, Dina änglar, vågar för oss röjer.
Jehovah Jireh, har gett mig övernog.

7. Jehovah Nissi, ”Herren mitt Banér”!
Jehovah Nissi, ”Herren min Seger”!
I Ditt namn, i Din kraft,
med Ditt ord vi stormar fram.
Jehovah Nissi, Du är vårt Segerbanér!

8. Jehovah Rohi, ”Herren min Herde”.
Jehovah Rohi, jag kan höra Din röst.
Till gröna ängar, lugna vatten,
med käpp och stav och dukat bord.
Jehovah Rohi, jag följer Ditt ord.

Till eftertanke:

Har min pappas eller mina föräldrars karaktärsdrag påverkat min gudsbild? Känner jag mig ovillkorligt älskad av Gud för den jag är?

3. Lev i Ordet

Guds Ord är liv

Gud älskar dig inte mer för att du läser bibeln, och älskar dig inte mindre om du inte läser. Han älskar dig inte heller mer om du ber och lever i lovsång och tillbedjan, men din kärlek till honom växer när du umgås med honom i Ordet, i bön, lovsång och tillbedjan. Gud belönar inte din duktighet, men du får lättare att ta emot hans kärleksgåvor. 1 Joh. 4:19; ”Vi älskar därför att han först har älskat oss.” Det har naturligtvis också att göra med hur du prioriterar din tid och vilken uppmärksamhet och kärleksbetygelse du ger honom. 2 Krön. 16:9a säger: ”Ty Herrens ögon överfar hela jorden, för att han med sin kraft skall hjälpa dem som med sina hjärtan ger sig hän åt honom.”

Ordet i sig själv förmedlar liv, hälsa och läkedom enligt Ordsp. 4:20-22: ”Min son, tag vara på mitt tal, vänd ditt öra till mina ord. Låt dem inte vika från dina ögon, bevara dem i ditt hjärtas djup. Ty de är liv för var och en som finner dem och läkedom för hela hans kropp.”

Ps. 107:20 lyder: ”Han sände sitt ord och botade dem och räddade dem från undergång.”

I min konfirmationsbibel skrevs följande rader: ”Läs som det står. Tro som det står. Gör som det står, så får du som det står”. Hela denna bok handlar om hur viktigt Guds Ord är, därför behöver jag inte säga mer just nu om vikten att leva i Ordet.

Till eftertanke:

Varför läser jag Guds Ord? Vad gör jag med löftena i Ordet?

Det finns Hälsa och Helande

4. Var en god förvaltare av din kropp

Att ta ansvar för sitt liv

Vår kropp är den helige Andes tempel och vi är förvaltare av det templet, enligt 1 Kor. 6:19-20: ”Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och som ni har fått av Gud, och att ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!” Det mest grundläggande när det gäller hälsa och helande, är att vara en god förvaltare av kroppen, det vill säga att sköta hälsan. Principen ”Everything left to itself will deteriorate” (= Allt som lämnas åt sig själv bryts ner och förfaller) gäller i allra högsta grad vår kropp. Vi vet att allt i tillvaron behöver skötas om och förvaltas, därför att ingenting sköter sig självt. Det gäller hus, skogar, trädgårdar, bilar och tänder. Det gäller också kroppen och hälsan. Vi behöver jobba på att sköta kroppen och förebygga ohälsa. Visst vill Gud hela oss när vi är sjuka. Men mycket ansvar är lagt på oss själva, hur väl vi sköter hälsan för att hålla oss friska och förbli friska.

Min pappa var ett stort föredöme inom detta område både för mig själv och många andra. Han var frisk och aktiv tills han dog av sviterna efter en bilolycka, 88 år gammal. Innan dess hade jag aldrig sett honom sjuk eller sängliggande. Här är några av hans hemligheter som vi kan ta lärdom av:

· *Frisk luft och motion varje dag*

Som pensionär promenerade han flera timmar varje dag, och valde t.ex. affärer i andra änden av stan, utan att åka buss! I 80-årspresent tänkte vi ge honom en extra skön fåtölj, men han ville hellre ha en ny motorsåg. Det fick han. De sista åren, när han inte cyklade i stan längre, hade han en motionscykel i vardagsrummet.

· ***Mycket frukt och grönt i kosten***

Han åt mycket färska grönsaker och frukt varje dag. Han drack dagligen mycket vatten och nyponete med diverse nyttiga ingredienser. Han åt fiberrik kost och aldrig vitt bröd. Måltiderna intogs på bestämda tider och han ”sov middag” som många äldre är vana att göra.

· ***Arbete och vila i lagom mängd***

Som snickare, egenföretagare och senare som volontär, slutade han alltid att jobba på bestämda tider. Han hade alltså klara och fasta gränser i tillvaron och tillät inte behoven att styra och stressa honom. Söndagar var absolut en vilodag, en Herrens dag.

· ***Kreativ fritid***

Varje år reste han med familjen på semester för att ”se sig omkring”. Han var mycket nyfiken på livet, och lät sig berikas av allt det goda Gud gett oss att njuta av. Hans sunda livsvanor gav honom ett friskt och rikt liv. Han var verkligen ett föredöme för oss alla!

Sådana här principer var ganska vanliga i tidigare generationer. Vi har mycket att lära av de äldres livsföring, goda vanor och självbehärskning. Självbehärskning är något bibeln talar om som något nyttigt för oss. Självbehärskning innebär bland annat att kunna genomföra det man förutsatt sig göra, särskilt när det gäller vanor som inbegriper vårt fysiska och andliga liv. För fyra år sedan gick jag för första gången i mitt liv in i en längre fasta. Jag hade tidigare knappast klarat en dag. Med tanke på vad jag drack, kan man kalla det hälsofasta. Det blev hela fyrtio dagar. Min målsättning var att lyssna in Herren, och överlåta mig till den speciella kallelsen Gud lagt på mitt liv. Nu var det slut på ”förberedsetiden”!

Jag måste säga, att jag nästan aldrig mått så bra som under denna tid! Min upptäckt av vikten att dricka vatten, få rätta vitaminer och så vidare, resulterade i att jag ändrade mina vanor en hel del. Sum-

man av vad Herren sade under denna period var: ”Var trogen i det lilla och sköt din hälsa så att du orkar länge! Resten tar jag hand om.” Det är inte oandligt att tänka på att leva sunt och sköta hälsan. Det är att vara en god förvaltare av den helige Andes tempel! Själv har jag under många år promenerat i rask takt ca 1 timme om dagen. Exempelvis väljer jag att gå istället för att åka buss till jobbet. Dessutom är det en bra tid till bön i lugn och ro, eller så kan man ta med freestylen och mata sig med Guds Ord eller lovsång.

Numera har jag också regelbundna träningspass med enkla regler som jag kan ta med mig på resor. Jag måste hålla armar, rygg och ben i form så att jag orkar med långa möten med mycket förbön för andra. I min ålder kommer ingenting längre gratis, utan man får jobba på att hålla sig i form. En av mina spänstiga vänner sa till mig: ”Anita, antingen börjar du träna eller så får du sitta med tanterna och bara äta bullar!” Det är viktigt att du hittar ditt eget sätt att få motion i vardagen. Har du sjukdomssymptom som ett resultat av en felaktig livsstil och du söker ett gudsingripande, vill jag ge dig några råd. Först behöver du be Gud om förlåtelse för att du varit en dålig förvaltare av din kropp. Bekänn konkret din synd och omvänd dig. Det gör att du kommer i ”rätt läge” för helande. Steget vidare är att ändra livsstil för att behålla helandet.

Vi människor vill så gärna smita undan och ta den lättaste vägen. Vi läser i Apg. 8:39-40 om hur Filippus förflyttades på ett övernaturligt sätt. Det står att ”Herrens Ande ryckte bort honom” och sedan sågs han på en annan plats. Denna ”Filippi expresstransport” läser vi bara om en gång, i övrigt var han hänvisad till att följa de fysiska lagar vår värld är lagd under. Visst finns det undantagsfall där Gud mycket aktivt griper in, men vi kan inte utgå ifrån sådant när det gäller vår dagliga vandring. Som kristna är det viktigt att vi inte är så ”andliga” att vi tycker det blir världsligt och oviktigt att sköta sin kropp med motion, vila och rätt kost. Det finns en lag om sådd och skörd. Sår vi inte sunda levnadsvanor, får vi förr eller senare skörda ohälsa.

Här vill jag även påpeka vikten av att bestämma sig, och sedan göra det man föresatt sig. Det finns de som säger: ”Så fort Gud tar bort cigarettpaketet ifrån mig ska jag sluta röka”. Alla vet att rökning bryter ner kroppen och förgiftar andra runtomkring, så egentligen handlar det om att man vill beskydda sitt begär. Förmodligen vill man inte alls sluta röka, utan skyller på Gud: ”Han har inte tagit bort mitt rökbegär än.” Det bästa du kan göra om du lever med en sådan lögnbild, är att erkänna ditt begär. Säg till Gud att du vill röka, men att du vill att han ska förändra din vilja så att du får kraft att bestämma dig för att sluta. Utifrån den grunden kan Gud samarbeta med dig så att rökningen en dag blir ett minne blott! Fil. 2:13: ”Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.”

Gud är en övernaturlig Gud som gör övernaturliga saker. Detta kan vi förvänta oss av Honom. Vi är naturliga människor och gör naturliga saker. Detta kan förväntas av oss. Gud motionerar inte åt oss, dricker inte vatten och äter inte frukt och grönsaker åt oss. Han vilar inte heller åt oss. Vi behöver göra det naturliga som gäller vår hälsa och förvänta det övernaturliga från Gud.

Professor Anders Otterland, som skrivit ett antal böcker om hälsa, säger att god hälsa innebär mer än frånvaro av sjukdom. Det innefattar också kunskap om mat och motion, motivation, mod och moral. Han menar också att det är livsviktigt att utveckla sin personlighet såväl som förståelse, tolerans och känsla för andra.

En Gud som förser

Gud vet alltid vad vi behöver, och som en god Far förser han oss. Vi behöver inte oroligt jaga omkring för att söka fylla våra behov, utan kan lita på att Han hjälper oss. Denna tillit hade en mamma som väntade sitt tredje barn. Hon kände att hon behövde något extra vitamintillägg, men visste inte riktigt vad. Däremot hade hon fått det välkända ”graviditetssuget” efter viss mat, nämligen isbergs-sallad. Hon kunde äta hela salladshuvud om dagen.

Under graviditetens tidiga skede hade hennes man burit på en obehaglig oro över barnets hälsa. Han sa inte så mycket till sin fru, men tänkte desto mer. Till slut bokade han tid hos en förebedjare för att få barnet i magen ”ordentligt välsignat”. Efter förbönen kände sig mannen tryggare. För kvinnan blev det tröttsamt med all sallad, så hon sökte information om vad salladen innehöll av värdefulla vitaminer. Det visade sig att isbergssallad innehåller mycket folsyra, ett slags B-vitamin. Vad hon däremot inte visste då, var att folsyretilskott för gravida kvinnor diskuterades livligt av medicinskt kunniga. Folsyra har nämligen visat sig vara nödvändigt för att barnet ska utvecklas normalt. Brist på folsyra kan nämligen orsaka ryggmärgsbråck, en mycket allvarlig skada.

Utan kunskaperna kring risken för ryggmärgsbråck, upplevde kvinnan att hon skulle köpa en burk vitamintabletter med folsyra. Det gjorde hon och suget efter isbergssallad försvann. Barnet föddes fullt frisk, en välskapt dotter. Efter att flickan fötts, hörde kvinnan om de senaste forskningsrönen rörande folsyra och ryggmärgsbråck och hon förstod att Gud i sin omsorg sett till att förse barnet med vad det behövde.

Till eftertanke:

Tänker jag på vad jag äter och dricker så att jag får balans i kosten och tillräckligt med näring och vitaminer? Får jag den motion jag behöver? Får jag tillräckligt med vila och sömn?

Det finns Hälsa och Helande

5. Tänk på vilodagen

En alldeles särskild dag

Skapelseordningen som är nedlagd i de tio budorden är ett beskydd för oss. Ett av de budord som får mest utrymme är sabbatsbudet i 2 Mos. 20:8-11: ”Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den. Sex dagar skall du arbeta och uträtta alla dina sysslor. Men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat. Då skall du inte utföra något arbete... Ty på sex dagar gjorde Herren himlen och jorden och havet och allt som är i dem, men på sjunde dagen vilade han. Därför har Herren välsignat sabbatsdagen och helgat den.”

I många yrken måste man arbeta på söndagar ibland. Grundinställningen är att vila alltid måste finnas med i vår livsrytm. Vi mår bra av att ta tid för Herren, för församlingen och få vila från arbete. Det är bland annat ett beskydd mot utbrändhet. Förr arbetade man sex dagar, nu har vi femdagarsvecka och mycket mer fritid. Men varför har vi då så mycket utbrändhet? Jag tror inte att hela svaret ligger i det ökade tempot och de höga kraven på arbetsplatserna. Fritidssysselsättningar har blivit en mycket lönsam industri, och fritiden fylls med hektiska nöjen och aktiviteter. Dessutom ägnas mycket fritid framför TV och dataspel med fartfyllt tempo och ”action”. En skribent uttryckte det så här: ”Jakten på nöjen och fritidssysselsättningar, blir för själen vad godis är för matsmältningsorganen. Bara en snabb kick i själen ger inte den djupgående vila den så väl behöver.”

Många av oss har vuxit upp med stränga regler för vad man fick och inte fick göra på en söndag. Vi har reagerat med att tycka att vi är helt fria att göra precis vad vi vill. Ja, men vi betalar också ett högt pris för denna frihet. Vilodagen är inte krav men en gåva från Gud för att vi ska må bra till ande, själ och kropp.

För många år sedan införde man tiodagarsvecka i Ryssland för att öka produktionen. Resultatet blev istället det motsatta, för människor orkade inte arbeta så mycket. Tänk därför på vilodagen. Den är en alldeles särskild dag: Guds gåva till dig!

Till eftertanke:

Hur tillbringar jag vilodagen? Är min fritid lika hektisk som arbetstiden? Hur skulle mitt hälsotillstånd förändras om jag fick djupgående vila?

6. Ödmjukhet, förkrosselse och gudsfruktan

Ett ödmjukt hjärta

Ju ärligare vi blir och ju mindre vi försöker imponera, desto bättre blir det. En talare som ännu inte insett detta utbrast: ”När jag ser fotspåren av den Allsmäktiges hand på den skallige åldringens gråsprängda hjässa, utbrister jag i stum förvåning: Herre, huru stora äro icke dina verk!” (ur *Humor i helgade hyddor*).

Under temat ödmjukhet, förkrosselse och gudsfruktan kommer jag att dela en rad bibelord. Låt oss börja med det högaktuella ordet från 2 Krön. 7:14: ”...men mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, ödmjukar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, då vill jag höra det från himlen och förlåta deras synd och skaffa läkedom åt hela landet.”

Dessa ord talades till ett helt folk, men naturligtvis riktar det sig också till enskilda individer, till dig och mig. Omvändelse kan inte gälla för en hel folkgrupp utan att den berör den enskilda människan. Resultatet av omvändelsen blir förlåtelse och läkedom åt landet. Löftet om läkedom gäller inte bara landet utan dig och mig till ande, själ och kropp. I Jes. 61 finns den Messias-profetia som Jesus läser när han börjar sin tjänst (se Luk. 4:18-19). Jes. 61:1 lyder: ”Herrens, Herrens Ande är över mig, ty Herren har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda (läka enl. 1917) dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna”. Det glada budskapet till de ödmjuka är att när vi gör som 2 Krön. 7:14 säger; ödmjukar oss, söker hans ansikte (som talar om relationen med Gud och inte gåvorna han ger) och omvänder oss från våra onda vägar, så kommer förlåtelse och helande.

Gudsfruktan

Ordspr. 3:7-8 säger: ”Håll dig inte själv för vis, frukta Herren och fly det onda. Det skall ge hälsa åt din kropp, ny styrka åt alla dess ben! Gudsfruktan innebär respekt, beundran och längtan efter Gud. Man vill inte göra något som inte behagar honom. Vad han säger är viktigare än mina egna åsikter, vilket gör att jag inte vill leva i kompromiss med synd. Fallor jag i synd, så skyndar jag mig att göra upp och be om förlåtelse. Det är motsatsen till att kompromissa, sopa under mattan, förtränga synd och därmed bära på skuld. Detta påverkar förr eller senare hälsan. Gudsfruktan är inte samma sak som att ständigt leva under fruktan för straff från en hård Gud. Gudsfruktan handlar om att älska, beundra och ha stor respekt för vad Gud säger i sitt ord.

De flesta sjukdomar är psykosomatiska och det ska jag med hjälp av läkare berätta mer om senare. Psykosomatiska sjukdomar innebär att de fysiska symptomen har en grund i själslivets obalans. Det själsliga påverkar starkt kroppens hälsa och välmående. Då är det viktigt att ta reda på vad som stör. I följande bibelord handlar det om högmod och kompromiss, orden i 2 Tim. 3:1-5 beskriver den tid vi lever i och de är högaktuella: ”Det skall du veta att i de sista dagarna skall det komma svåra tider. Människorna kommer att älska sig själva och vara penningkära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvalleraktiga, obehärskade, råa, fientliga mot det goda, falska, egensinniga och högmodiga. De skall älska njutning istället för Gud och ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem!” Eftersom det står att de har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft, gäller dessa ord även de kristna.

Det står att vi skall hålla oss borta från dem, men vi behöver pröva oss själva, ödmjuka oss och omvända oss där vi blivit besmittade av tidsandan. Vi behöver ständigt vaka över dessa områden för det är så lätt att tidsandan smyger sig in i våra liv.

Fundera även på orden i Ordsp. 3:5-8: ”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom

på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna. Håll dig inte själv för vis, frukta Herren och fly det onda. Det skall ge hälsa åt din kropp, ny styrka åt alla dess ben.”

Förkrosselse – en sorg efter Guds vilja

I Jes. 61 står det att Gud förbinder eller läker dem som har ett förkrossat hjärta. Vad är förkrosselse? Vi hittar ordet bl.a. i Ps. 51: ”Bön om syndernas förlåtelse.” Kung David skrev denna psalm efter att han fallit i synd med Batseba. I Ps. 51:19 står det: ”Offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud.”

The Amplified Bible har denna förklaring: ”... a broken and a contrite heart (broken down with sorrow for sin and humbly and thoroughly penitent)”. Detta betyder att man är bruten av sorg över synd och ödmjukt och grundligt ångerfull.

Ps. 32:3-5 beskriver hur kung David upplevde det efter äktenskapsbrottet och mordet på Batsebas man. ”Så länge jag teg förtvinnade mina ben vid min ständiga klagan. Dag och natt var din hand tung över mig, min livskraft försvann som av sommarhetta. Då uppenbarade jag min synd för dig, jag dolde inte min missgärning. Jag sade: ’Jag vill bekänna mina överträdelser för Herren.’ Då förlät du mig min syndaskuld.”

Själen mår oerhört dåligt av obekänd synd, men det är få tillfällen som är så saliga som att vara nyförlåten, nyomvänd. Kung David uttrycker i Ps. 32:1-2: ”Salig är den som fått sin överträdelse förlåten, sin synd övertäckt. Salig är den människa som Herren ej tillräknar synd och som i sin ande är utan svek.” Den glädje som kom över kung David kom efter en djup förkrosselse och omvändelse från synd. När han blev konfronterad med sin synd kom han inte med förklaringar eller ursäkter och lade inte skulden på någon annan. Vi ser hos kung David vad 2 Kor. 7:10 talar om: ”Ty en sorg efter Guds vilja leder till en omvändelse som ger frälsning och som ingen behöver ångra, medan världens sätt att sörja leder till död” (2000).

En del människor som blir ertappade eller konfronterade med synd, är mest fokuserade på att bli upprättade inför människor. Man tänker på sitt anseende, sin tjänst osv. och inte så mycket på Guds hjärta. Det är en sorg efter världens sätt och den leder till död. Kung Saul och förrädaren Judas, är exempel på världens sätt att sörja. Man kan säga att man syndat och be Gud om förlåtelse, och man kan fälla tårar, men det kan vara ytligt alltsammans och bara fokusera på personen själv. En sorg efter Guds vilja värnar om gudsrelationen. Bibeln kallar det för förkrosselse och gudsfruktan.

I första Korintierbrevet tillrättavisade Paulus församlingen i Korint och tog itu med grov synd. Det är bakgrunden till orden i 2 Kor. 7:10 där det står: ”En sorg efter Guds vilja leder till en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning” (FB). Grundtextens ord för frälsning är sozo som betyder frälsning, göra frisk, bota och bevara. Djup, ärlig syndånger leder till omvändelse och sinnesändring, som i sin tur leder till frälsning, helande och befrielse. När man på djupet gör upp med synd istället för att ursäkta sig, bortförklara, skylla på andra eller jämföra sig med andra som är värre – då förlöses korsets kraft till förvandling! Att på djupet göra upp med synd i våra liv är viktigare än vem som lägger händerna på oss för att vi ska bli helade och befriade!

Ps. 147:3: ”Han helar dem som har förkrossade hjärtan, deras sår förbinder han.”

Ps. 34:19a: ”Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta.”

Själv kan jag vittna om helande på större djup i min själ. Sexuella övergrepp i femårsåldern förde med sig skador och konsekvenser i mitt liv. Det var inte svårt att ursäkta sig och skylla på någon annan, men det tog aldrig bort skuld känslorna och självföraktet med alla dess konsekvenser. Efter att gudsfruktan och djup förkrosselse med konkreta syndabekännelser och förlåtelse fick komma in i en del händelser från tidiga barndomsår upplevde jag hur jag på ett sätt fick ett nytt liv. Några verser i Jesaja beskriver detta:

Jes. 57:15b: ”Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de ödmjukas ande, för att ge liv åt de förkrossades hjärtan.”

Vers 18-19: ”Jag har sett hans vägar, men jag vill bota honom och leda honom och ge honom och hans sörjande tröst. Jag vill skapa lovsång på deras läppar, fullkomlig frid både för den som är fjärran och den som är nära, säger Herren. Jag skall bota honom.

Högmod – ödmjukhet

Såsom samhället fungerar idag förväntas vi bygga upp vårt självförtroende, samla meriter och rekommendationer samt lära oss hur vi ska ”sälja oss själva”. Världens sätt att göra detta på, är att armbåga sig fram om man ska komma någonstans och bli någonting. Guds väg är en helt annan, men Hans rike är ju inte av denna världen. I oss själva har vi inget att berömma oss av inför Gud, men Han är mäktig att föra oss fram på sina höga vägar! Vår egenhändigt hopsnickrade rättfärdighet är inget gott inför Gud. I Jes. 64:6 står det: ”... alla våra rättfärdiga gärningar är som en smutsig klädsel” eller: ”... our best deeds of rightness and justice are as filthy rags” (Ampl.) Våra bästa handlingar av rätt och rättvisa är med andra ord som ”lortiga trasor”. Jag hörde förresten en gång en ivrig tolk översätta ”filthy rags” med ”smutsiga raggsockor”. Tokigt – men varför inte? De kan ju dessutom lukta illa!

Just nu är jag inne i en period i mitt liv med öppna dörrar till tjänst som aldrig förr. Men Herren har samtidigt talat till mig om hur han ser på mig. Det är bara på grund av hans nåd som jag får vara med, och orden i Ps. 40:3-4a gäller: ”Han drog mig upp ur fördärvets grop, ur den djupa dyn. Han ställde mina fötter på en klippa och gjorde mina steg fasta. Han lade i min mun en ny sång, en lovsång till vår Gud.” Jag märker tydligt att ju mer jag påminner mig om Guds stora nåd mot mig, desto mer kan Gud använda mig för sina gärningar. Men så fort jag tror att jag är någonting i mig själv, ger jag mig ut på hal is.

En känd Herrens tjänarinna, Joy Dawson, som undervisat i bibeln i 45 år utöver världen berättade något intressant. Hon var mitt i en fyraveckors bibelkurs i Schweiz med UMM (Ungdom med Uppgift), när hon plötsligt på eftermiddagen under böneförberedelserna blev mycket sjuk. Hon fick svåra magsmärter och orkade bara viska. Man var beredd att köra henne till sjukhuset. Sjukvårdskunniga trodde att det var matförgiftning. Hon begärde att först få tala med Gud om det hela. Under hela sin tjänst hade hon vid sjukdomssituationer praktiserat att ställa några frågor till Gud enligt följande fyra steg:

1. Jag överlåter mig till din tid och ditt sätt att hela så att ditt namn blir mest förhärligat.
2. Vad är orsaken?
3. Vad vill du lära mig av detta?
4. Vilket är nästa steg jag ska ta? (läkare, förbön osv.)

När hon ställde frågorna den dagen kom syndanöd över henne. Hon sade: ”Gud, jag är inte medveten om någon synd.” Då sade Herren: ”Högmod!” Den aktuella dagen hade hon fått två brev från kända andliga ledare på andra kontinenter, som båda hade uttryckt sin uppskattning över hennes bibellärartjänst. Hon hade blivit smickrad och släppt in högmod. Ögonblickligen bekände hon sin synd och inom fem minuter var all smärta borta. Hon vilade sedan en stund och kunde fortsätta undervisa på kvällen.

Missförstå nu inte detta. Att uppmuntra varandra med vanligt medmänskligt beröm är inte synd. Det kan däremot bli till synd för den som tar emot det på ett felaktigt sätt. Men vi har alla ett behov av att få veta om det går bra, om vi gör framsteg, för att checka av om våra ansträngningar är mödan värda, så att säga. Komplimanger för väl utfört arbete kan göra all skillnad i världen för en människa som länge tyckt sig misslyckas med ”allt.” Vi i Sverige behöver uppmuntra varandra mer. Men smicker och inställsamhet är något annat. Att falla för smicker, eller att ge smicker i syfte att binda någon annan människa till sig, är förförisk synd. Då finns ett orent motiv att vilja snärja och förföra en annan människa, och det leder i

sin förlängning till självförakt för den som låter sig luras att ta emot smicker och mutor. Sådant varnar bibeln oss för, och det finns flera exempel på hur profeter snärjts av människor med makt. Oftast lockar de fördelar människor med större resurser tycks kunna erbjuda oss. Man kan se möjligheter att komma in i ”de rätta kretsarna” och ”de rätta sammanhangen”, men sker det med mutor och smicker är det inte Guds väg. Vi kan frestas att liksom Abraham hjälpa Gud på traven lite. Abraham fick visserligen en hett efterlängtnad son med tjänstekvinnan, men det var inte en son efter Guds löfte. Resultatet av det ser vi i den så kallade Mellanösternkonflikten idag. Guds väg kan pröva vårt tålmod, men den är alltid den bästa. Han har makt att föra dig fram på sina vägar utan att du behöver manipulera andra människor!

En profetisk hälsning i Afrika

Nästan ett halvår efter att boken *Det finns Frihet* hade kommit ut, strax efter att denna bok påbörjats, var jag tillsammans med ett team i Afrika. Jag talade på en kvinnokonferens i Nairobi, Kenya med sammanlagt ca. 7000 kvinnliga deltagare. Det var en fantastisk och omtumlande resa. Första konferensdagen hände något mycket märkligt. Ett 30-tal ledare och talare befann sig i ett fikarum mellan mötena. En kenyansk, kvinnlig evangelist började tala profetiskt och betjäna olika personer i rummet. Ingen visste något om mig, mer än att jag kom från Sverige. Jag skulle tala senare och var ett av de sex blekansiktena i den annars mörkhyade skaran. Herren började genom denna kenyanska tala till mig om en bok som handlade om ödmjukhet, och om vad han skulle göra genom den boken. Det ska jag inte berätta här, men jag förstod att det handlade om boken *Det finns Frihet*. Sedan fortsatte Guds Ande att säga att det skulle komma en andra bok också, för det skulle komma mer uppenbarelse. Från Guds perspektiv handlar alltså båda böckerna *Det finns Frihet* och *Det finns Hälsa och Helande* om Jesuscentrerad ödmjukhet. Att vi ödmjukar oss och gör upp med synd och allt som hindrar är nyckeln till att ta emot allt det Gud har för oss.,

I den profetiska hälsningen demonstrerades sedan hur det gick till när synderskan, som det står om i Luk. 7:36-50, smorde Jesu fötter. Jesus satt inte på en stol medan hon böjde knä framför honom. Jesus låg till bords och hon kom bakifrån och smorde hans fötter. Jesu ansikte och person var i centrum. Ödmjukhet handlar om att göra Jesus synlig, att fokuseringen blir på Honom, inte våra ”ödmjuka” handlingar och vårt tjänande. Det blir religiositet. Sann ödmjukhet sätter Jesus i centrum.

Till eftertanke:

Låter jag tidsandan påverka mig? Försöker jag att också inför Gud samla poäng, liksom i samhället? Hur reagerar jag när jag syndar, hittar jag på ursäkter eller får jag syndaånger? Behöver jag mer ödmjukhet, förkrosselse och gudsfruktan?

7. Bekänn era synder för varandra

Bli av med synd, skam och självförakt!

Det är inte meningen att vi ska bekänna minsta lilla synd för varandra, men vissa synder behöver komma upp i ljuset för att mista sin kraft. Det står i Jak. 5:16: ”Bekänn alltså era synder för varandra och be för varandra så att ni blir botade. Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön.” Det är lättare att stå emot frestelser på ett område som är uppe i ljuset. En pastor som några gånger hamnat på porrsidor på Internet delade detta med en annan pastor, och bad honom att en gång om året kolla hans dator för att se om han besökt porrsidor igen. Därmed blev det lättare för honom att i fortsättningen övervinna frestelsen. På ett område där man är svag, kan man be någon att då och då fråga hur det går. Då sätter man press på sig själv att skärpa sig och stå emot.

1 Joh. 1:7: ”Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd.” Förträngd, obekänd synd, obearbetade misslyckanden och felsteg där man har svårt att förlåta sig själv, samt oförlåtna oförrätter, påverkar både ande, själ och kropp. Skam, skuld, självförakt och oförsonlighet ger psykosomatiska problem. När man tar upp sådant i bön och syndabekännelse tillsammans med någon man har förtroende för, går man till roten med problemen och helande kan komma.

Det är vanligt att livets ”soptunna” blir överfull i fyrtioårsåldern och man hamnar i en livskris av att man ”sopat under mattan” eller ”lagt locket på”. Det påverkar ofta den fysiska hälsan. Bästa medicinen i fyrtioårskrisen är inte att byta jobb, boende och familj, utan att tömma soptunnan. Bed gärna med orden från Ps. 139: 23-24: ”Utrannsaka mig, Gud och känn mitt hjärta, pröva mig och känn

mina tankar. Se till om jag är på en olycksväg och led mig på den eviga vägen.”

Börja inte navelskåda dig själv och grubbla, utan tillåt den helige Ande att lysa upp och påminna dig om de händelser du behöver ta itu med. Kung Davids synd låg främst på det sexuella området. Där behöver många andra också tömma soptunnan, bli förkrossade och få gudsfruktan. Speciellt på detta område är det viktigt att ta upp synden i ljuset så att den mister sin kraft och man blir fri och helad. (I *Det finns Frihet* ägnar jag ett helt kapitel åt detta ämne.)

Paulus hade förföljt kristna och varit delaktig i kristnas död. Han skriver så här i Fil. 3:13-15: ”Bröder, jag menar inte att jag redan har gripit det, men ett gör jag: jag glömmer det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus. Det är så vi bör tänka, alla vi fullkomliga. Tänker ni fel i något avseende, skall Gud uppenbara också det för er.” Med ”fullkomliga” menas ”spiritually mature and fullgrown” (Ampl.), eller med andra ord ”mogna kristna” (LB).

Efter syndabekännelse och förlåtelse och beslut att förlåta dig själv för dina misslyckanden kan du också ta till dig dessa ord. Ytterligare några löften att fortsätta vandringen med:

2 Kor. 5:17: ”Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit.”

Jes. 43:18-19: ”Tänk inte på det som har hänt, bry er inte om det som förr har varit. Se, jag gör något nytt. Redan nu visar det sig. Märker ni det inte? Jag skall göra en väg i vildmarken och strömmar i öknen.”

Jes. 61:7: ”För er skam skall ni få dubbelt igen, och de som förödmjukades skall nu jubla över sin del. Därför skall de få en dubbel lott i sitt land, evig glädje skall de få.”

Tillåt också orden i Jes. 61:2b-3 att verka i dig: ”Herrens, Herrens Ande är över mig... för att trösta alla sörjande, för att låta de sörjande i Sion få huvudprydnad istället för aska, glädjens olja istället för sorg, lovprisningens klädnad istället för en modfälld ande.

Och de skall kallas 'rättfärdighetens terebinter', planterade av Herren till hans förhärligande."

Herren vill lyfta av sorgen över sådant vi på ett eller annat sätt blivit bestulna på genom våra misslyckanden. Matt. 5:4 säger: "Saliga är de som sörjer, för de skall bli tröstade." Det står inte: "Saliga är de som lägger locket på...". Gå till Jesus med sorgen så att Han får trösta dig och ge dig skönhet istället för aska, glädjens olja istället för sorg, lovprisningens klädnad istället för en modfärdig ande.

Hebr. 4:16: "Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid."

Vi behöver möta hans barmhärtighet, för det är den som gör att vi inte får det vi förtjänar, nämligen straff. Vi behöver nåden, för den gör att vi får det vi inte förtjänar, det vill säga förlåtelse, upprättelse, befrielse och helande. Enda villkoret för att få nåd, är att erkänna att man är skyldig. Inte att ursäkta, bortförklara eller skylla på andra, utan att bekänna vid "nådens tron".

För många år sedan sammanställde jag en bok som hette *Tro och vila – om helande till ande, själ och kropp* (EFS-förlaget). I den medverkade bl.a. sjukhusprästen Erik Evalds med följande:

"Moralisk upprättelse kan ge hälsa

Studerar vi medicin lite närmare så ser vi att hälsan verkligen hänger intimt samman med hur man mår psykiskt, andligt och moraliskt. Inte minst det sista. Går du omkring med oförlåten skuld och synd är det inte underligt om tjocktarmen börjar blöda eller magen reagerar med katarr. Hjärtat reagerar med rytmstörningar och blodtrycket höjs våldsamt. Sedan håller vi på med våra farmakologiska medel när en enda rejäl bikt med avlösning skulle bringa dig tillbaka till full hälsa. Jag brukar ofta berätta om en kvinna som kom till mig för tjugofem år sedan för att göra generalbikt, eftersom läkarna hade sagt att hon skulle dö inom kort. För första gången i sitt liv öppnade hon sig för en annan människa. Berättade om sina besvikelser, om frustrationer i sina kärleksaffärer. Aldrig tidigare hade nå-

gon fått veta detta. Sedan avslutade vi med bön, varvid jag satte min hand på cancerknölen och förkunnade syndernas förlåtelse. Kvinnan återvände hem för att dö, men två veckor senare visade laboratorieproverna att det inte fanns någon certumör längre.”

Jag avslutar detta kapitel med att påminna om vad som hände innan kvinnan i rullstolen blev helad, som du läste om i lektion 20. Man bekände sina synder för varandra, då speciellt brist på kärlek till de sjuka. När vi blir genomskinliga istället för att ha fina fasader skapas en kärleksatmosfär som förlöser helande till ande, själ och kropp.

Till eftertanke:

Putsar jag hellre på fasaden av mitt kristna liv, än tar itu med mitt inre? Finns det händelser i mitt förflutna som får mig att känna skam, skuld och självförakt? Behöver jag ta upp saker i ljuset för att bli helad och upprättad?

8. Lev i försoning

Hur oförsonlighet påverkar vårt andliga liv

Mark. 11:22-25 lyder: ”Jesus svarade dem: ’Tro på Gud! Amen säger jag er: Om någon säger till detta berg: Lyft dig och kasta dig i havet, och inte tvivlar i sitt hjärta utan tror att det han säger skall ske, då skall det ske. Därför säger jag er: Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert. Och när ni står och ber, så förlåt om ni har något emot någon. Då skall också er himmelske Fader förlåta er era överträdelser.’”

Berg som behöver kastas i havet kan t.ex. gälla berg av ekonomiska bekymmer, relationsproblem, men också sjukdomsberg. Till dig som är sjuk, eller brottas med tron, skulle jag vilja dela med mig av några tankar som har hjälpt mig mycket. Helande handlar inte om teknik, metoder eller bekännelser. Tro mig, för jag har provat allt det där!

Jesus säger i Matt. 17:20b: ”Om ni har tro, bara som ett senapskorn, skall ni säga till detta berg: Flytta dig dit bort, och det kommer att flytta sig, ingenting skall vara omöjligt för er.” Senapskornet är det minsta frö som finns, ungefär lika stort som ett dammkorn. Man kan knappt se det med blotta ögat, men när det vuxit upp är det stort som ett träd. Om storleken på tron vore det viktiga kunde Jesus ha sagt: ”Om du har tro stor som en plommonkärna...”.

Rom. 12:3 talar om att varje troende har fått ett mått av tro. Om du är frälst, har du fått ett mått av tro som är en underbar gåva från Gud. Se inte ner på din ”lilla” tro. Även en atomkärna är väldigt liten, men besitter en enorm kraft när den blir utlöst. Den kan utplåna en hel stad! Din senapskornslilla tro har också en enorm kraft när den blir utlöst. Det som utlöser tron är varken vilja eller metoder, utan ett ord från Herren! Det kan ske när du exempelvis läser

din bibel eller när du lyssnar på förkunnelse av Ordet. Den helige Ande gör ett ord levande för dig, och det är detta som förlöser din tro och tar dig förbi alla hinder på vägen, innan helandet eller bönesvaret manifesteras.

”Tro på Gud” kan också översättas ”Ha Guds tro”.

Böner av tro som förflyttar berg av problem, sjukdom m.m. beror inte på teknik eller röstvolym. Grunden till en sådan tro har att göra med om kanalen är fri från besvikelser och oförsonlighet, så att den helige Ande kan tala till oss och förlösa tro i situationen.

Mark. 11:25: ”Och när ni står och ber, så förlåt om ni har något emot någon. Då skall också er himmelske Fader förlåta er era överträdelser.”

Här ser vi en koppling mellan berg av sjukdom, besvikelser, bitterhet och oförsonlighet. Även lättare symptom som ofta knacker på dörren till våra liv, blir svåra att stå emot när man är besviken. Övervinnatron fungerar dåligt därför att det ligger ett lock över vårt andliga liv. Eller för att använda samma bild som tidigare: Kanalen från ovan är tilltäppt så att den helige Ande inte kan ge den uppenbarelseskunskap som förlöser tron.

Hur oförsonlighet påverkar själens och kroppens hälsa

Två icke-kristna läkare lyssnade på den kassett vi gjort på Alpha Omega om förlåtelse. Deras kommentar var att kassetten borde säljas på varenda vårdcentral i landet! Läkare är medvetna om sambandet som ofta finns mellan t.ex. bitterhet och vissa sjukdomssymptom där positiva behandlingsresultat begränsas. Genom åren har jag i Sverige hört att 65-85 % av alla sjukdomar, har psykosomatisk grund. Ofta ligger bitterhet, oförsonlighet och vrede i botten. Nyligen läste någon för mig statistik från USA, där man skrev att siffran är så hög som 90 %. Man kan ha olika åsikter om detta, men faktum kvarstår att det finns ett starkt samband. Följande är en sammanfattning av den profana boken *Förlåtelse* av läkaren och psykiatern Gerhard Jampolsky (Isis förlag).

Förlåtelse

Vem som helst kan när som helst lära sig att förlåta. Om vi inte vill fastna i bitterhet och grämlse behöver vi välja att inte vara offer, genom att istället förlåta. När man håller fast vid smärta, vrede och rädsla får detta en t o m mätbar effekt på vår kropp och själ. Stress på hjärta och hjärna och andra organ liksom rubbningar i immunförsvaret och blodcirkulation kan bli resultatet. Många problem kopplas till oförsonliga tankar t.ex.: huvudvärk, ryggont, nackont, magont, depression, ångest, rastlöshet, irritation och sömnlöshet mm. Valet vi behöver göra är mellan förlåtelsens eller rädsans röst. När vi tar vårt ansvar och förlåter, blir både andra och vi själva frigjorda från de hinder vi skapat. Vilken form än vår upplevda smärta och lidande tar är det alltid klokt att fråga sig om vi hyser oförsonliga tankar om någon eller något. Det blir lättare att inte längre se sig som offer om man istället för ”Varför?” frågar ”Vad?”, exempelvis: Vad kan jag lära mig av den här situationen? Vad kan jag göra för att gå vidare med mitt liv?

Dr. Jampolsky uttrycker sig också så här: ”Förlåtelse befriar oss från plågsamma saker som hänt i det förflutna.”

Jesus har betalat priset för vår synd, men omvändelse, förlåtelse och försoning förlöser korsens kraft till helande och befrielse. Erfarenheterna efter många år i själavårdstjänst är att förträngd, obekänd synd, skam över felsteg man gjort eller bitterhet mot Gud och människor, är roten till många psykosomatiska sjukdomar. Vi har många gånger sett hur försoning med Gud, sig själv och andra förlöst helande.

Det handlar om att lägga ner sin rätt att vara bitter, bekänna det som synd och välja att förlåta. Det är alltså inte en känsla utan ett viljebeslut. Hela himlen backar upp ett sådant beslut!

Oförsonlighet är att leva utanför Guds beskydd

I Matt. 18:21-35 läser vi om ytterligare en dimension, nämligen att man kan gå utanför Guds beskydd mot fiendens ”plågoandar”:

Då gick Petrus fram och frågade Jesus: ”Herre, hur många gånger skall min broder försynas sig mot mig och få min förlåtelse? Upp till sju gånger?” Jesus sade till honom: ”Jag säger dig: Inte sju gånger utan sjuttio gånger sju. Därför är himmelriket likt en kung som ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man fram till honom en som var skyldig 10 tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han och hans hustru och allt vad han ägde skulle säljas och skulden betalas. Tjänaren föll ner för honom och bad: Ha tålmod med mig, så skall jag betala dig alltsammans. Då förbarmade sig tjänarens herre över honom och gav honom fri och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren kom ut, träffade han en av sina medtjänare, som var skyldig honom hundra denarer. Han tog fast honom och ville strypa honom och sade: Betala, vad du är skyldig! Hans medtjänare föll då ner och bad honom: Ha tålmod med mig, så skall jag betala dig. Men han gick inte med på det utan gick och lät sätta honom i fängelse, tills han hade betalat vad han var skyldig. När hans medtjänare såg vad som hände, blev de mycket upprörda och gick och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade hans herre honom till sig och sade: Du onde tjänare! Hela skulden efterskänkte jag dig, därför att du bad mig. Borde inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag förbarmade mig över dig? Och i sin vrede överlämnade hans herre honom till fångvaktarna, tills han hade betalt allt vad han var skyldig. Så skall också min himmelske Fader göra med er, om ni inte var och en av hjärtat förlåter sin broder.”

Jesus svarar alltså Petrus med liknelsen om den obarmhärtinge tjänaren. Efter att ha fått en skuld efterskänkt, vilken det skulle ha tagit mer än en livstid att bara betala räntan på, vägrade han förlåta

en medtjänare som var skyldig 100 dagslöner. Detta talar om andras oförrätter mot oss, och jämförs med vår syndaskuld, som Gud efterskänker när vi ber om det.

I vers 34-35, sätter Herren sin obarmhärtige tjänare i fängelse. I olika översättningar finns ett annat ord än fångvaktare och fängelse: ”bödelsdrängar” (2000), ”plågarna” (Åkesson), ”tortyrkammaren” (LB), ”torturare” (Ampl.) eller ”att bli torterad” (NIV). När vi lever i besvikelse och bitterhet går vi utanför Guds beskydd och fienden har rättighet att plåga oss. Alla har vi gjort erfarenheter av att bli besvikna. Snart infinner sig symptom av huvudvärk, ont i magen, självömkan, missmod, depression eller något annat otrevligt. ”Bödelsdrängarna” angriper både kropp och själ.

Personliga erfarenheter

Jag har inte alla svar när det gäller sjukdom och helande, och du som är sjuk eller handikappad ska absolut inte känna dig anklagad eller fördömd i det jag delar med mig av här. All sjukdom har inte med synd och bitterhet att göra. Men pröva dig noga inför Gud. Liksom vi tillåter läkare att göra utredningar kan vi tillåta den helige Ande att göra det. När den helige Ande ställer diagnos i våra liv är det mer tillförlitligt än andra uttalanden. Men det gäller förstås att tillämpa insikten på rätt sätt. Annars kan det bli som i berättelsen om den lilla flickan som klagade över att hon hade ont i magen. ”Det är för att magen är tom,” förklarade hennes mamma. - ”Om du hade något i den skulle du känna dig bättre.” På eftermiddagen kommer en man på besök. Plötsligt säger han att han har ont i huvudet. Då lyser flickan upp och säger: ”Det är för att det är tomt, hade du något i det skulle du känna dig bättre!”

Gud kan hjälpa oss skilja mellan orsak och verkan. I mitt eget liv har jag sett hur besvikelser och synd utlöst symptom i min egen kropp. Ett exempel på detta är ledgångsreumatismen som jag blev helad från för mer än 25 år sedan. Om jag inte håller rent från bitterhet dyker symptomen upp igen. Men varje gång har försoning och förlåtelse gjort att värken försvunnit.

Låt mig ge några exempel ur min vardag. Vid ett tillfälle hade diskmaskinen gått sönder och jag var tvungen att under en tid diska allt för hand. En månad senare fick jag värk i mina höfter och hade svårt att gå i trappor. Jag började rannsaka mitt hjärta och såg mycket tydligt sambandet. Jag hade tillåtit besvikelse och bitterhet mot min familj och särskilt mot barnen, som inte automatiskt och villigt hjälpt till med disken. Att de borde hjälpa till var rätt, men att vara bitter över deras ovillighet var helt fel. Jag fick bekänna detta som synd och i mitt hjärta förlåta familjen. Snart var all värk borta. Jag har varken förr eller senare haft värk i höfterna.

Vid ett annat tillfälle fick jag värk i axlar och knän. Jag rannsade mig också då, och såg vad som hänt. En tidningsrecension hade ställt till det. Jag hade gett ut en kassett med bibelord och bakgrundsmusik med kända psalmer och sånger, ”Rika löften från Guds Ord”. Recensenten tyckte att musiken var alldeles för amerikanskt vacker. Jag blev så arg över det uttalandet att jag ville ”vrída nacken av” recensenten och besvikelsen levde i mig. När jag förstod vad detta ställt till med i min kropp kontaktade jag min pastor, tog upp det i ljuset, bekände min synd och förlät mannen som skrivit recensionen. Samma dag släppte värken.

Nu ska jag ärligt säga att det inte alltid gått så snabbt att bli av med värk. Under en period i en mycket svår situation fick jag värk i fingrarna och lyckades inte bli av med det. Jag kunde inte ens spela gitarr. Situationen hade pågått så länge och på något sätt hade värken fått ett fäste. Någon föreslog att jag skulle riva potatis, låta det stå i vatten över natten och sedan dricka det. Ett beprövat medel mot ledvärk. Efter 8-10 gånger var värken borta. Ytterligare en svår situation uppstod sista halvåret, och fingrarna började värka igen. Hur jag än jobbade med att hålla mitt hjärta rent från besvikelse släppte inte värken. Potatisvattnet hjälpte, men värken försvann inte helt. En dag när jag frågade någon vad det var i potatisvattnet som hjälpte mot värk, fick jag denna förklaring: Potatis är basiskt och behövs för att balansera syrorna i t.ex. bröd och juice. För mycket syror påverkar lederna. Jag kunde lätt konstatera att

jag hela hösten druckit minst en liter apelsinjuice per dag och ätit mycket bröd. När jag fått balans i kosten försvann värken.

Återigen vill jag poängtera att sjukdomssymptom inte alltid har andliga och själsliga orsaker. Våra levnadsvanor är viktiga för hälsan. Där du har ett svagt område i din kropp vill jag rekommendera att du tar reda på hur du kan bli starkare och förebygga ohälsa, t.ex. med ändrad kost, motion och speciell träning.

Tro att förlåta

I Luk. 17:3-4 talar Jesus om hur viktigt det är att förlåta en broder som har syndat mot dig. Lärjungarna hade varit med Jesus i många situationer. De hade också sänts ut två och två och sett många sjuka bli helade och många besatta bli befriade. I de sammanhangen läser vi inte om hur lärjungarna ber om mer tro utan att de kom tillbaka glada. Ändå verkar det som om relationsproblemen var besvärligare för lärjungarna att hantera än att göra Jesu gärningar bland sjuka och besatta. På Jesu uppmaning att förlåta, var deras respons: ”Ge oss mer tro.” Det som sedan följer är ytterligare en lektion i ”senapskornstro”.

Luk. 17:5-6: ”Då sade apostlarna till Herren: ’Ge oss mer tro.’ Herren svarade: ’Om ni har tro som ett senapskorn, skall ni kunna säga till det här mullbärsfikonsträdet: Dra upp dig med rötterna och sätt ner dig i havet. Och det skulle lyda er.’”

Detta är en märklig vers. Varför skulle mullbärsfikonsträdet symbolisera oförlåtelse och bitterhet - fikon som är så söta och goda? En internationell bibellärare delade med sig en mycket intressant lärdom om mullbärsfikonsträdet. I den engelska bibeln King James Version står det ”sycamine tree”, och i kommentaren står det ”black mulberry tree” = svart mullbärsfikonsträd. I Israel kände alla till skillnaden på dessa två träd. I Sverige har vi fläderträd, men också en giftig fläder, och vi lär oss skillnaden om vi ska plocka fläderblommor för att göra saft. Det svarta mullbärsfikonsträdet har en bitter frukt, och parallellerna mellan detta träd och bitterhet är starka:

1. Det har det djupaste rotsystemet av alla träd, i den delen av världen. Det hämtar all sin näring och sitt vatten från djupet och kan därför växa var som helst. Bitterhet får ingen näring ovanifrån, utan underifrån, från mörkret.
2. Frukten ser likadan ut som på mullbärsfikonsträdet, men smaken är inte söt utan bitter. Bara fattiga människor åt av den frukten, och de kunde bara äta lite i taget. Människor som lever i bitterhet är i sanning 'fattiga' människor. De ser inte allt det goda de har runt omkring sig, utan fokuserar bara på det sura och bittra de varit med om.
3. Virket användes till att göra likkistor. Bitterhet begraver oss – socialt, själsligt, andligt och kanske också rent fysiskt.
4. Trädet har ingen naturlig pollinering som andra träd, utan det sker genom getingstick i frukten. På samma sätt är bittra människor otroligt känsliga för minsta oförrätt, som känns som ett stick i hjärtat.
5. När trädet dras upp med rötterna kan det inte bara kastas på sophögen, för det slår väldigt lätt rot igen. Det är bara saltvatten som tar död på det. Det är en utmärkt plats för ett bittert mullbärsfikonsträd man vill bli av med, att lägga det i saltvatten.

Med denna kunskap läser vi återigen Luk. 17:6 som är Jesu svar på lärjungarnas begäran om mer tro för att kunna förlåta: "Herren svarade: 'Om ni har tro som ett senapskorn, skall ni kunna säga till det här mullbärsfikonsträdet: Dra upp dig med rötterna och sätt ner dig i havet. Och det skulle lyda er.'" Lyssna inte till rotsystemet av livets oförrätter, utan tala i tro till det bittra trädet att dra upp sig med rötterna och sätta sig i havet där det kommer att dö!

Giftiga rötter

Låt oss fortsätta med att läsa Hebr. 12:15: "Se till att ingen går miste om Guds nåd och att ingen bitter rot skjuter skott och vållar skada och många smittas." Detta översätts på många talande sätt i andra bibelöversättningar: "Många kan bli förgiftade genom dess

inflytande” (Hedegård). ”Ställer till olycka så att menigheten därigenom bliver besmittad” (1917).

Till samma vers ges hänvisning till 5 Mos. 29:18b: ”...bland er får det inte finnas någon rot som frambringar gift och malört”. När jag läste detta gick mina tankar till Klagovisorna 3:19-20: ”Tänk på mitt elände och min hemlöshet, malörten och giftet! Ständigt tänker min själ på det och är bedrövad i mig”. I vers 21 står det: ”Detta tar jag till hjärtat, därför har jag hopp” (FB) eller ”Men detta vill jag besinna, och därför skall jag hoppas” (1917). Vad är det vi skall besinna istället för att ständigt tänka på giftet och malörten och må dåligt? Svaret följer i vers 22-26: ”Herrens nåd är det att det inte är ute med oss, ty det är inte slut med hans barmhärtighet. Den är var morgon ny, ja, stor är din trofasthet. Herren är min del, det säger mig min själ, därför står mitt hopp till honom. Herren är god mot dem som väntar på honom, mot den själ som söker honom. Det är gott att i stillhet hoppas på hjälp från Herren.”

Att meditera på och uttrycka sin tacksamhet och förtröstan på Gud ger styrka och hälsa! Ordsp. 14:30: ”Sinnesro ger kroppen liv, avund är röta i benen” (FB) ”... bittert sinne är röta i benen” (1917) eller ”Sinnesfrid ger kroppen hälsa” (2000).

Förlåtelse förlöser mirakelkraft

I avslutningen på ett möte i Sevilla i Spanien inbjöd jag människor att komma fram inför Gud och göra upp med bitterhet som uppstått p.g.a. svåra händelser. Jag uppmanade dem att bekänna denna bitterhet som synd. Därefter blev det förbön för sjuka. En kvinna i sjuttioårsåldern kom fram. Hon berättade att hon just förlåtit sin pappa. I predikan hade jag sagt att man kan förlåta en person även om den inte är kvar i livet, eftersom det är våra egna hjärtan som behöver förändras. Hennes pappa, som nu var död, hade miss-handlat henne och syskonen under hela uppväxttiden. Hon hade tillbringat stora delar av sitt liv med att fundera på hur hon skulle kunna ta livet av honom. Nu hade hon bekänt sitt hat och sin bitterhet som synd och fått gråta ut inför Guds ansikte. Kvinnan hade

svårt att gå, hade värk och haltade kraftigt sedan hon brutit foten tre år tidigare. Guds helande kraft kom över henne och hon blev fullständigt helad i foten. Hon och jag dansade sedan runt i glädje och tacksamhet.

Till eftertanke:

Finns det besvikelse och bitterhet i mitt liv? Är jag villig att lägga ner min rätt att vara besviken och bitter och istället bekänna det som synd? Är jag villig att förlåta och välsigna?

9. Bearbeta orsaker till stressymptom

Lever du i det förgångna?

Det kan finnas områden i våra liv, personer, situationer eller minnen som utlöser något inom oss så att vi blir alldeles matta, tappar krafterna eller får andra stressymptom. Det är ofta kopplat till traumatiska händelser, övergrepp av olika slag: fysiska, psykiska, sexuella eller andliga. Jag ägnade ett helt kapitel åt detta i *Det finns Frihet*.

På ett märkligt och gudagivet sätt fick jag tillfälle att träffa den troende specialistläkaren Björn Ogéus som är chef för psykosomatiska smärtenheten på Stora Sköndal, Stockholm, och också knuten till Alfta Rehabcenter. Han har skrivit en bok som heter *Läkebok för trasiga själar* (Libris). Med hans tillåtelse citerar jag några avsnitt kring oförrätter och kränkningar. Han har genom åren träffat ca. 35 000 människor på sin mottagning och boken är en sammanfattning av dessa möten.

”Många som drabbats av total utmattning kan bekräfta att det finns en så kallad trigger-reaktion som drar igång då man kommer i närheten av vissa saker, personer eller situationer som man förknippar med negativa känslor. Detta händer på en omedveten nivå som kan vara svår att komma åt. Långt senare i livet får stimuli som dofter, musik och mat vår kropp att reagera på det förflutna, och försvarssystemet kopplas på.

Om vi drabbats av förluster tidigare i livet påverkar det vår reaktion på nya förluster och gör att vi kan överreagera, enligt omgivningens sätt att se det. Fast krisreaktionens styrka är helt naturlig med tanke på det som hänt förut.” (s. 69)

”För att nå försoning med det som hänt och ’ladda ur’ det kan du säga till den som kränkt dig: Jag ser vad du har gjort och jag godkänner det inte. Men jag förlåter dig, för du förstod inte vad du gjorde. Detta är ett sätt att göra upp med förövaren utan att han behöver vara närvarande. Även förö-vare som dött kan man göra upp med. Jag säger inte att det är enkelt, och jag vet att det gör ont. Men det går.

Många tror att ge förlåtelse är samma sak som att acceptera vad någon gjort. Men så ser jag det inte alls. Förlåtelse är inte ett godkännande. Förlåtelse är en process som kan leda fram till försoning och ett bättre liv från nu och framåt. I annat fall kanske övergreppet kommer att fortsätta pågå i kroppen och i själen.

Vår kropp lever alltid i nuet, men det är så lätt för själen att leva i dåtid och uppfyllas av bitterhet och misslyckande. Lika lätt kan det vara att fly in i framtidsdrömmar i stället för att leva här och nu.” (s. 65)

”Efter fyra veckor av akut stress avklingar försvarsreaktionen. Vår varseblivning blir normal igen – om vi har fått möjlighet att bearbeta det som hänt. För att bearbetning ska ske bör alltså debriefing erbjudas, det vill säga en genomgång på ett strukturerat sätt av vad som hänt (faktafas), av de känslor som är kopplade till det som hänt (känslofas) och slutligen hur det kom sig att det blev som det blev (fantasifas).

Om vi inte har fått tillfälle att bearbeta det som hänt är risken att vi lägger oss på en ökad beredskapsnivå, av rädsla för att råka ut för ett liknande trauma igen. Då kan t.ex. ett starkt ljud eller en doft eller något annat sinnesintryck som påminner oss om traumat på en bråkdels sekund försätta kroppen i full försvarsberedskap. Traumat behöver bearbetas, annars är risken att jag i mitt minne ”ältar” problemet i form av återkommande mardrömmar och att jag i mitt dagliga liv utvecklar rädslor, ibland fobier, som beskär mitt liv. Jag kan få en sämre

livskvalitet än jag borde ha. De flesta av ovanstående reaktionsmönster sker på en omedveten nivå. Men de får ofta till följd att jag tappar lusten och glädjen i livet. Människor som varit med om detta kan uppträda som om de vore deprimerade. Men de blir inte hjälpta enbart av antidepressiv mediciner, utan debriefing och självvård måste många gånger till för att det inre ska läka.” (s. 84)

”Vad jag velat säga med den här boken är att svårigheter inte nödvändigtvis behöver förstöra livet för alltid. Låt oss se på bilden av ett sår på huden. När det läker blir huden starkare på det stället än den var innan. Denna bild från den fysiska verkligheten har jag sett tillämpad på människor som varit med om oerhört svåra händelser i sina liv. När de fått hjälp att försonas med det förflutna – att rikta sin kraft mot handlingen och försonas med förövaren – har de kunnat gå vidare starkare än de var innan de tillfogades sitt ”sår”.

För att ett sår ska läka får det inte finnas smuts i det, det vet vi ju. Likaså hindrar obearbetade konflikter människor från att gå vidare. Man kan heller inte hålla på och pilla hela tiden i såret, det läker inte. Men om man gjort rent såret och låter det vila, kan man uppleva att såret läker. Och en dag kanske man kommer dithän att man kan säga, som många människor jag mött, att man inte skulle vilja vara utan sina ärr.” (s. 91)

Jag rekommenderar Dr. Björn Ogéus bok till dig som vill ta del av kvalificerad erfarenhet på dessa områden.

Styrk maktlösa händer och svaga knän

Hebr. 12:12-15: ”Styrk därför kraftlösa händer och svaga knän. Gör stigarna raka för era fötter, så att den fot som haltar inte går ur led utan istället blir botad. Sträva efter frid med alla och efter helgelse. Ty utan helgelse kommer ingen att se Herren. Se till att ingen

går miste om Guds nåd och att ingen bitter rot skjuter skott och vållar skada och många smittas.”

Under en period i mitt liv upplevde jag ”kraftlösa händer och svaga knän” i vissa situationer och relationer. I ett möte kom ett tilltal med just dessa ord. Jag upplevde hur Herren talade till mig att det var dags att ta tag i orsakerna till att jag reagerade så. När jag läste orden i Hebr. 12:12 står det: ”Styrk därför kraftlösa händer och svaga knän.” Direkt ställde jag frågan vad ordet ”därför” syftade på. I verserna innan står det om Herrens tuktan och fostran av sina barn. För mig talade detta om att ta itu med orsaken till mina reaktioner, och inte bara bita ihop, förlåta och gå vidare hela tiden. Korrigeringar av andras beteende gentemot mig behövde ske, samtal behövde inledas osv. Jag såg hos mig själv övergreppsreaktioner. Tilltalet ”styrk kraftlösa händer och svaga knän” blev för mig en uppmaning att bearbeta orsakerna till symptomen. Den processen har gett goda resultat. Nycklarna till hälsa och helande ligger ibland på stora djup och behöver hämtas upp.

Kanske behöver du sätta gränser för vad du tillåter dig att bli utsatt för, och markera dem för omgivningen. I min förra bok tog jag upp en viktig konsekvens av skam, skuld och självförakt på grund av t.ex. övergrepp, vållande av annans sjukdom, olycka eller död och personliga misslyckanden. Man tycker sig inte förtjäna något gott efter det man gjort, och har därför svårt att sätta gränser. När negativa saker händer kan man känna: Jag förtjänar inget bättre. Man blir lätt en ”dörmatta” för allt och alla, och sliter ut sig för att man inte kan säga nej. Här är försoning med sig själv oerhört viktig, men man kan behöva hjälp med att bearbeta det som hänt. Dr Björn Ogeüs säger: ”Om man lever kvar i en situation med ett obearbetat trauma så kostar det energi. I det läget blir inte ett plus ett lika med två, tror jag. Men när man funnit en väg till försoning så kan ett plus ett till och med bli mer än två.”

Till eftertanke:

Finns det situationer eller relationer som stjäl mina krafter? Överreagerar jag ofta på grund av händelser i det förflutna? Behöver jag hjälp med att bearbeta vissa saker i mitt liv?

Det finns Hälsa och Helande

10. Den Helige Andes liv

Lev gott - trots omständigheterna!

Man kan lätt må dåligt både fysiskt och psykiskt om omständigheterna är svåra. Ur vårt mänskliga perspektiv påverkar omständigheterna ofta hälsan. Men den helige Ande kan ge oss helt andra perspektiv på tillvaron. Rom. 8:11: ”Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då skall han som uppväckte Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.” Jesus hade varit död i tre dygn! Den helige Ande som bor i oss kan ge liv, styrka, hälsa och kraft oberoende av omständigheterna runtomkring oss.

För en del år sedan, när vi bodde i ett hus med stor trädgård, hade jag klippt fem fruktträd. Högen av grenar var stor. Dessutom fanns ett halvruftet träd som låg avsågat. På den lediga dagen när allt måste hända skulle jag elda upp allt detta. Det var snart 1 maj och sedan blev eldning förbjuden. Problemet var bara att det ösregnade den dagen, och det gick inte att elda. Vi gjorde ett ärende utanför stan på morgonen och såg då någon som brände av en hel skogsbacke. Detta var nytt för mig och jag blev nyfiken. Jag fick höra att om man eldar när det regnar, sprider sig inte elden. Sagt och gjort, jag köpte en dunk bensin och dränkte in våta och gröna grenar. Jag märkte att om man bara håller ut i början tills det blir varmt, brinner det jättebra. Under eldningen kom tre störtskurar och en hagelskur. Omöjligt att elda? Nej, har man bara det rätta bränslet som inte påverkas av omständigheterna, så går det!

Det är viktigt för hälsan att livet inifrån, det andliga livet och kraftkällan från den helige Ande påverkar oss mer än de omständigheter vi befinner oss i. Vi hämtar lärdom från Paulus som skrev Filipperbrevet i ett fruktansvärt fångelse, fyllt av misär. I Fil. 4:11-13 skriver

han så här: ”Jag säger inte att jag har saknat något, för jag har lärt mig att vara nöjd med det jag har (”med de omständigheter i vilka jag är!” enligt 1917 års översättning). Jag kan leva enkelt och jag kan leva i överflöd. Med allt och med alla förhållanden är jag förtrogen. Jag kan vara mätt och jag kan vara hungrig, leva i överflöd och lida brist. Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.”

I vers 4-8 ser vi hur det går till att hämta kraften från Herren: ”Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. Låt alla människor se hur vänliga ni är. Herren är nära. Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskingar genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus. För övrigt, bröder, allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, ja, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant.”

Ordningsföljden för bön i svårigheter

- 1. Åkallan.** Ps. 50:15: ”Ropa till mig på nödens dag, så skall jag rädda dig, och du skall ära mig.” Jer. 33:3: ”Ropa till mig, så vill jag svara dig och låta dig höra om stora och ofattbara ting som du inte känner till.” Naturligtvis handlar det inte om röstvolymen, men att vi vänder oss till Herren och ber om hans hjälp.
- 2. Bön.** Själen behöver få prata av sig inför Gud, uttrycka allt kring det svåra. Bön är att föra samtal med Gud, och du kan med fullt förtroende och all förväntan vända dig till honom – oavsett vad det gäller.
- 3. Tacksägelse.** Du kan med full tillförsikt tacka Gud för bönesvaret innan det har kommit! Han har ju lovat bönhöra dig, och han är mäktig att göra allt han lovat. Detta ger en frid som övergår allt förstånd.

Innan svårigheterna har försvunnit, kan magnerverna börja lugna ner sig, yrsel och illamående släppa, sömnlöshet försvinna m.m. eftersom den helige Ande förmedlar frid och själslig styrka!

Ytterligare några ord talar uppmuntrande till oss på detta område:

Ordspr. 3:5-8 ”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna. Håll dig inte själv för vis, frukta Herren och fly det onda. Det skall ge hälsa åt din kropp, ny styrka åt alla dess ben.”

Jes. 30:15b: ”Genom stillhet och förtröstan blir ni starka.”

Ps. 84:6-8: ”Saliga är de människor som har sin styrka i dig, de som har dina vägar i sitt hjärta. När de vandrar genom tåredalen går de den rik på källor, och höstregnen höljer den med välsignelser. De går från kraft till kraft, de träder fram inför Gud på Sion.”

Ps. 55:23: ”Kasta din börda på Herren, han skall uppehålla dig. Aldrig skall han låta den rättfärdige vackla.”

Hab. 3:17-19: ”Fikonträdet blomstrar inte mer, och vinstocken ger ingen skörd. Olivträdet frukt slår fel, och fälten ger ingen föda. Fåren rycks bort ur fällorna, och ingen boskap finns i stallen. Men jag vill jubla i Herren och glädja mig i min frälsnings Gud. Herren, Herren är min starkhet. Han gör mina fötter som hjortens och låter mig gå fram över mina höjder.”

Gläd dig i Herren!

I Fil. 4:4 står: ”Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er.” Glädje i Herren mitt i omständigheterna är verkligen en kraftkälla. Neh. 8:10 lyder: ”Var inte bedrövade, ty glädje i Herren är er starkhet.” Vidare säger 2 Krön. 16:9: ”Ty Herrens ögon överfar hela jorden, för att han med sin kraft skall hjälpa dem som med sina hjärtan ger sig hän åt honom.”

En god vän till mig, en kvinna i min ålder, fick en hjärtinfarkt för några år sedan. Hon säger att glädjen i Herren var hennes största kraftkälla under rehabiliteringstiden. Poeten och frälsningssoldaten

Majken Johansson uttryckte det så här: ”Bottenglädjen räcker för alla bottenlägen.”

Ordspr. 17:22: ”Glatt hjärta ger god läkedom, brutet mod suger mårgen ur benen.” Det sägs att småbarn skrattar i genomsnitt 120 ggr/dag och vuxna 4 ggr/dag. Vi behöver bli mer som barn, och därmed må mycket bättre. Man har också undersökt antalet muskler i ansiktet som aktiveras vid skratt. Hur märkligt det än kan låta, krävs det mycket större muskelansträngning att vidmakthålla en surmulen uppsyn än en glad. Skratt är invärtes motion för de inre organen. Håll dig i form!

Jag avslutar med några verser ur Jak. 1, som har rubriken ”Glädje i prövningen”.

Jak. 1:2-4: ”Räkna det som den största glädje, mina bröder, när ni råkar ut för alla slags prövningar. Ni vet ju att när er tro sätts på prov, så gör prövningen er uthålliga. Men låt er uthållighet visa sig i fullbordad gärning, så att ni är fullkomliga och hela, utan brist i något avseende.”

Lovprisning

En kvinna i vår församling som är företagare vittnade om hur Gud helat henne under lovsången på en söndagsgudstjänst. Hon hade stora ekonomiska bekymmer på grund av en omläggning av momsredovisningssystemet. Hon skulle samtidigt betala moms i både efterskott och förskott. Pressen gjorde att hon fick svår spänningsvärk i axlarna och nacken. När Herren upphöjdes i lovsång och tillbedjan upplevde hon hans storhet och makt. En förvissning kom över henne att Gud var mäktig att ta hand om situationen. Plötsligt upptäckte hon att värken var borta. Mirakulöst ordnade det sig också med momspengarna.

Hebr. 13:15: ”Låt oss därför genom honom alltid frambära lovets offer till Gud, en frukt från läppar som prisar hans namn.”

Till eftertanke:

Var hämtar jag min styrka under svåra omständigheter? Hur påverkar omständigheterna min hälsa? Har jag upptäckt glädjen i Herren?

Det finns Hälsa och Helande

11. Stå emot fruktan

Ett fridfullt liv

Jes. 41:10: ”Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.”

Det står minst 365 gånger i bibeln att vi inte ska frukta, d.v.s. en gång för varje dag. Vi behöver ständigt uppmanas att inte frukta, särskilt som vi hela tiden matas med information om världsläget – krig, terrorism, våld, död, olyckor, arbetslöshet, ekonomisk nedgång, svåra tider, cancerframkallande ämnen m.m. Listan av sådant i samhället man kan frukta för är oändlig! Därtill kommer alla personliga saker och situationer som ger näring åt fruktan.

Förutom att fruktan har naturliga och psykologiska förklaringar är det dessutom ett av fiendens favoritvapen. Det gäller i det naturliga, terrorism och så vidare, men också i den andliga striden med ”själafienden” – djävulen. Fruktan lamslår och ställer till mycket elände. Därför behöver vi ständigt vara på vår vakt och gå till motattack rustade med Andens svärd – Guds Ord, och alla löften om Guds beskydd och hjälp. Jesus stod emot frestelserna från fienden med att svara: ”Det står skrivet...” Luk. 4:1-13. Jesus är vårt viktigaste föredöme, och han gav oss ”övertvinnartekniken”: Att möta fienden med Guds Ord.

En av mina favorithistorier passar bra nu: En kvinna som var mycket mörkrädd lärde sig efter undervisning om kraften i Guds Ord vers 4 i Psalm 91 utantill: ”Med sina fjädrar skall han övertäcka dig, under hans vingar skall du finna tillflykt...”. En kväll när hon skulle hämta bilen i garaget stod där en främmande karl, färdig att hoppa på henne. Hon blev vettskrämd! Hon flaxade vilt med armarna i det hon ropade: ”Jag är betäckt med fjädrar!” Fjädrar!

Nu var det mannens tur att bli vettskrämd. Ett så konstigt fruntimmer ger man sig inte på!

I Ef. 6: 10-18a läser vi om den andliga vapenrustningen och där kallas Guds Ord för Andens svärd. Frukthan öppnar upp för väldigt mycket i våra liv, och frukthan attackerar livsorganen. Hjärta, lungor, andning m.m. Luk. 21:26 talar om hur det kommer att bli i de yttersta tiderna: ”Människor skall ge upp andan av skräck, i väntan på det som skall komma över världen. Ty himlens krafter skall skakas.” En engelsk översättning säger: ”Men’s heart failing them for fear” (KJV). Människors hjärtan slutar fungera på grund av frukthan!

Det är så viktigt att vi som Guds barn inte tillåter omständigheterna att fylla oss med frukthan och ångest, utan hämtar styrka och hjälp från Herren. Frukthan och ångest kan fastna hos oss efter traumatiska händelser och chockupplevelser. Har du fastnat i ångest och frukthan rekommenderar jag dig att läsa kapitlen om detta i *Det finns frihet* och söka Guds hjälp ut ur bundenheten.

Frukthan och ångest attackerar speciellt livsorganen. Tryck över bröstet är mycket vanligt. En god vän till mig som är läkare sade att mer än hälften av alla som kommer till akuten med tryck över bröstet och svårt att andas har inga fysiska fel.

För en del år sedan hörde jag en undervisning om frukthan och bl.a. nämndes en koppling mellan frukthan och astma. Då tänkte jag direkt på en kvinna som varit med på en av våra konferenser ett par år tidigare. Hon hade svår astma sedan 3-4 år tillbaka, och åkte ofta in akut till sjukhuset. Under konferensen kom många kunskapsord om svåra händelser och chockupplevelser. Hon gick fram och fick förbön för ett antal händelser som stämde på henne, men hon bad inte om förbön speciellt för astman. Dagen efter konferensen hade hon ett anfall, sedan var det över och hände inte mer på två år. När jag hörde om kopplingen som ofta finns mellan astma och frukthan, bestämde jag mig för att ringa kvinnan och prata med henne om händelserna hon fått förbön för. När hon nu svarade i telefonen, hörde jag hur det väste från hennes luftvägar. Hon hade

fått ett nytt astmaanfall och skulle just åka till akuten. Jag frågade om något skrämmande hänt de senaste dagarna, men det hade det inte. Vi kom dock snart fram till att hon den senaste tiden oroat sig mycket för ekonomin i deras företag. Denna fruktan hade öppnat upp för anfallet. Jag frågade om hon ville överlämna ekonomin åt Herren och tacka för att han var deras försörjare. Vi bad tillsammans på telefonen. Innan vi pratat färdigt var anfallet över, och hon behövde inte åka till akuten.

Vi kan också ha problem med matsmältningsorganen på grund av oro och fruktan. Det är t.ex. en vanlig orsak till magkatarr. Självt drabbades jag av detta för många år sedan efter en väldigt jobbig konfrontation med en person. Jag har redan berättat hur jag blev helad från magkatarr efter att inte kunnat behålla mat på tre veckor. Detta hände för mer än 20 år sedan. Vid enstaka tillfällen har jag känt av symptomen igen, men då har jag genast tagit itu med det som utlöst det hela. När jag bett tillsammans med någon kring omständigheterna som oroat mig, har symptomen släppt.

1 Petr. 5:7: ”Och kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er.”

Jes. 43:2-3: ”Om du än måste gå genom vatten, är jag med dig, och genom strömmar, så skall de inte dränka dig. Om du än måste gå genom eld, skall du inte bli svedd, lågan skall inte bränna dig. Ty jag är Herren, din Gud, Israels Helige, din Frälsare.

Joh. 14:1,27: ”Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig.” — ”Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa.”

Rom.8:15: ”Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar: ’Abba! Fader!’”

Matt. 6:33: ”Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.”

Jes. 40:29-31: ”Han ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka. Ynglingar kan bli trötta och ge upp, unga män kan falla. Men

de som hoppas på Herren får ny kraft, de lyfter med vingar som örnar. De skyndar iväg utan att mattas, de färdas framåt utan att bli trötta.”

Matt. 6:31-33: ”Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? Eller: Vad skall vi dricka? Eller: Vad skall vi klä oss med? Efter allt detta söker hedningarna, men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.”

Till eftertanke:

Finns det områden av fruktan i mitt liv? Påverkar det min hälsa? Kan jag några bibelord om att inte frukta?

12. Avslöja lögnssymptom

Vaka över din frihet!

Allt Gud ger oss försöker fienden stjäla ifrån oss på ett eller annat sätt. Det är bekant att alla efter frälsningsupplevelsen utsätts för tvivel. Själafienden vill få oss tro att ingenting hänt, att vi fantiserat alltihop och så vidare. Samma sak gäller det vi ofta kallar för ”andedop”. Det är likadant med helanden! Fienden låter ingen helad gå vidare i glädje, utan han jobbar med att så in tvivel och lögnssymptom för att beröva oss det vi fått. Det är viktigt att vara medveten om hans strategi så vi kan gå till motattack. Om du i det naturliga blir utsatt för stöld av någon dyrbarhet, så reagerar du och gör motstånd på ett eller annat sätt. Om du ändå skulle bli bestulen blir du arg och tänker absolut inte så här: ”Det var väl det jag visste, jag skulle inte få behålla den här grejen, det var för bra för att vara sant. Jag får aldrig behålla någonting som är värdefullt. Det är alltid någon som stjälar det.”

Vistas man i osäkra områden eller i närheten av tjuvaktiga personer, är man extra medveten och försiktig. I det andliga livet är detta sätt att reagera däremot mycket ovanligt, och man gör inget motstånd utan låter sig berövas. En vän till mig blev helad från mycket svår astma som hon lidit av i ett antal år. Hennes vittnesbörd finns med i boken *Det finns Frihet*. Några veckor efter detta mirakulösa och odiskutabla helande kom ”attacken”. Hon fick ett nytt anfall och hennes man stod beredd att köra in henne till akuten. Hon ringde mig och min ögonblickliga reaktion var att detta bara var lögnssymptom. Vi började samtala om det, och hon kunde konstatera att anfallet var olikt alla tidigare gånger, och följde inte samma upptakt och förlopp. Hon sade: ”Det här stämmer inte, det är bara lögnssymptom och skrämnskott.” I avslöjandet miste anfallet sin kraft och släppte. Samma upprepades efter två månader, men hon gick

inte in under det genom att säga: ”Det var väl det jag visste, det skulle inte hålla. Nu får jag ha min astma för resten av livet.” Nej, hon gjorde motstånd och gick till motattack med bön i den helige Andes kraft. Sedan dess har hon inte haft ett enda anfall, och det är sju år sedan.

I allt vi får från Herren är det viktigt att hålla fast vid Guds Ord och löften, inte vid själva upplevelserna. Ordet är ett mäktigt vapen mot fienden som vill stjåla. Om du inte redan fått det, så be Gud om ett ord, ett rhema, i din situation av sjukdom och behov av helande. Det går inte att hålla fast vid förbönssupplevelsen när det stormar, men Ordet bär hela vägen! Inga känslor, upplevelser, pastorers uppmuntrande ord eller bekräftelser från vad någon förebedjare känt och upplevt, håller att stå på när det stormar. Då är det bara Ordets fasta grund som gäller. Genom Jesu sår är jag helad.

Jak. 4:7: ”Underordna er därför Gud. Stå emot djävulen, så skall han fly bort från er.” Observera att det inte står: ”Underordna er djävulen och stå Gud emot” - men det är lätt att vi gör så när fienden försöker stjåla helandet. När vår son blev helad från cancer och vattenskalle tog det sju månader innan alla läkares frågetecken blev utropstecken. Ingenting som läkarna sade påverkade mig, för jag var så uppfylld av löftet från Fil. 4:6-7: ”Gör dig inga bekymmer...”. Det fanns inom mig hela tiden, och som jag redan berättat satte det stopp för stölden av hans helande. Han fick nya cancerceller igen vid sju månaders ålder, men när jag vågade stå emot detta försvann cancercellerna.

Symptom som har att göra med felaktig livsstil, stress, oförsonlighet eller oro behöver man uppmärksamma och ta itu med.

Till eftertanke:

Har jag blivit bestulen på något jag fått från Gud? Vad gör jag om symptom dyker upp efter ett helande? Hur står jag emot? Är jag en god förvaltare av mitt liv eller behöver jag ändra vanor på något område?

13. Bearbeta områden av otro i ditt liv

Sekulärhumanism motarbetar tro

Under den historiska epok som kallas upplysningstiden, som syftar på det mänskliga sinnets upplysande, förändrades synen på skapelsen och Gud radikalt. Man lät Gud få skulden för det förtryck människor utsatt varandra för i årtusenden och lösningen på problemet skulle vara att göra sig kvitt Gud. Istället sattes människan i centrum, och människan själv skulle avgöra om gott och ont. Moral och etikfrågor blev med tiden allt mer subjektiva, och i vår värld råder stor förvirring om vad som egentligen gäller. Vad är ont? Vad är gott? Vem ska avgöra vilket? Den sekulärhumanistiska livssynen propagerar idag för ett totalt sekulariserat samhälle, där religiösa riter i form av kyrkliga vigslar, dop m.m. gärna tillåts. Däremot accepteras inte en tro på Gud som tar sig uttryck i ytterligare handling, som bibeln lär.

I samband med denna ”upplysning”, med flera vetenskapsmän och stora författare i spetsen, har det västerländska sinnet hela tiden bearbetats till att tro sig bort från en övernaturlig Gud. Vetenskap och tro har kommit att ställas mot varandra, och gudstro ses som oförenlig med intelligens. Med vårt hyllande av intellektualism, som Gud kallar okunskap, förnekar vi den övernaturliga sfären i livet. I denna omgivning är det svårare för tron att sträcka sig ut efter mirakel, än vad det är i tredje världen där andevärlden anses lika verklig som det materiella. Eftersom det dessutom i Europa procentuellt sett finns färre antal kristna än i Nord- och Sydamerika blir vi ännu mer påverkade av otro. Du kommer att märka i vittnesbörden i slutet på boken att svenska läkare har svårt att erkänna ett gudsingripande. Man kallar det hellre undantag och slump. Attityden är annorlunda i andra delar av världen.

Eftersom inte vetenskapen har svar på allting, och inte kan möta alla människors behov, söker människor sig ändå till det övernaturliga och i västvärlden finns idag ett enormt intresse för ockultism. Min erfarenhet är att dessa ”andliga sökare” är betydligt lättare att be för och betjäna till helande än många som kallar sig kristna. De är mottagligare för Guds kraft därför att de är öppna för det övernaturliga. Tecken och under är bästa evangelisationsmetoden, och Gud är särskilt intresserad av att sökarna ska få upptäcka den sanna källan.

Som troende präglas vi mer av det humanistiska samhället än vi anar, och det som behövs är omvändelse. Vi behöver sinnets förnyelse som vi läser om i Rom. 12:2: ”Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom.”

Ta bort stenarna!

Vi kan ha tro för vissa områden i våra liv, och samtidigt ha otro när det gäller något annat område. Låt mig använda en illustration. Låt oss säga att ett stenblock ska flyttas. En traktor och starka linor kopplas till stenklumpen och förflyttningen påbörjas. Men ingenting händer! Det visar sig att en annan, lika stark traktor drar i stenen åt andra hållet. Stenblocket ligger där det ligger - och så kan det vara på vissa områden i våra liv. Vi kan ha stora stenar av problem och bekymmersamma saker som inte går att rubba på grund av den otro som håller tillbaka. Lärjungarna upplevde detta. Matt. 17:14-20 beskriver: ”När de sedan kom till folket, gick en man fram till Jesus, föll på knä för honom och sade: ’Herre, förbarma dig över min son! Han är månadssjuk och plågas svårt. Ofta faller han i elden och ofta i vattnet. Jag förde honom till dina lärjungar, men de kunde inte bota honom.’ Jesus svarade: ’Du fördärvade släkte som inte vill tro! Hur länge skall jag vara hos er? Hur länge skall jag stå ut med er? För honom till mig!’ Och Jesus talade strängt till den onde anden, och den for ut ur honom. Från det ögonblicket var pojken botad. När

lärjungarna sedan hade blivit ensamma med Jesus, gick de fram och frågade: 'Varför kunde inte vi driva ut honom?' Han svarade: 'Därför att ni har så lite tro. Amen säger jag er. Om ni har tro, bara som ett senapskorn, skall ni säga till detta berg: Flytta dig dit bort, och det kommer att flytta sig. Ingenting skall vara omöjligt för er.'" Samma händelse finns återgiven mer detaljerat i Mark. 9:14-29. Där svarar Jesus på lärjungarnas fråga varför de inte fick se resultat i vers 29: "Detta slag kan bara drivas ut med bön." I de flesta andra översättningar står det "bön och fasta".

Lärjungarna hade ditintills sett stora resultat när de bett för människor, kanske 100 % goda resultat. I Matt. 10:1 läser vi: "Jesus kallade till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt att driva ut orena andar och att bota alla slags sjukdomar och krämpor." Vers 7-8: "Och där ni går fram skall ni predika: Himmelriket är nu här. Bota sjuka, uppväck döda, gör spetälska rena och driv ut onda andar. Det ni har fått som gåva, ge det som gåva."

Mark. 9 beskriver pojakens anfall, hur han tuggade fradga, skar tänder osv. Vår mänskliga natur domineras av våra fem sinnen. Det vi ser, hör, känner, luktar och smakar. Normalt är synen det sinne som påverkar oss mest. Vi kan förstå att lärjungarnas sinnesintryck tog över och tankarna kom: "Denna gången klarar vi det inte. Detta är för svårt."

När Jesus sade att detta slag bara kan drivas ut med bön och fasta talade han inte om det som plågade pojken, utan lärjungarnas otro. Behovet är att komma förbi vad sinnena säger och istället domineras av tron på Guds kraft. Inte bara sten, utan hela berg kan förflyttas med tro!

För 30 år sedan när jag började betjäna människor till befrielse fick jag höra att man måste vara fastande för att det ska fungera. Bibelordet i Mark. 9:29 menade man låg till grund för det. Jag är mycket tacksam att så inte är fallet, då hade jag väl svultit ihjäl vid det här laget! Inte förrän nyligen har jag fått en annan förklaring, nämligen att det var lärjungarnas otro som krävde bön och fasta för att släppa. En mycket viktig aspekt i förbön för människors befri-

else är att vara känd i andevärlden för att ha auktoritet. Andevärlden ser vad vi gör i det fördolda: om vi ber och fastar skapar det respekt, om vi sysslar med orena saker i det fördolda mister vi respekten. Bön och fasta för befrielse har att göra med förebedjarens förberedelse för uppdraget, inte att det gäller en viss typ av demon. Lärjungarna hade redan sett många bli befriade och för mig styrker det tolkningen att det var lärjungarnas otro som krävde bön och fasta. En livsstil av bön och fasta skapar stark auktoritet.

Låt mig nämna ytterligare några aspekter av fasta och frihet. Jesus är vårt stora exempel och föredöme. När Jesus fastade 40 dagar och frestades i öknen (Luk. 4) stod han djävulen emot genom att svara: "Det står skrivet..." Ordet är ett mäktigt stridsvapen. Så är också fastan. Om du har ett område i ditt liv där du har svårt att vara övervinnare, pröva bön och fasta.

Man kan som enskild eller i grupp fasta och be för en person som behöver befrielse. Då handlar det om att hinder ska röjas ur vägen och personens eget hjärta bli villigt att ta emot Guds hjälp, för utan det håller inte befrielsen.

I församlingar med stark tillväxt finns det människor som kontinuerligt ber och fastar. Det stora föredömet är pastor Yonggi Chos församling i Seoul, Korea, som har nästan en miljon medlemmar.

I Matt. 17 förklarade Jesus i samband med denna händelse att om de bara hade tro som ett senapskorn så räckte det. Tron var inte problemet, men otron som hindrade var tvungen att röjas undan. Tänk på illustrationen med två starka traktorer som drar stenblocket åt var sitt håll.

Om vi jagar efter och försöker pressa fram mer tro får vi lätt kramp och blir blockerade. Att konkret söka Gud under en tid för att bli av med otro ger större resultat. Fasta gör det lättare att koncentrera sig och fokusera på det andliga. Fastan i sig är inte magisk eller tvingar Gud att svara på min bön därför att jag är så duktig och låter bli att äta. Inget av det vi får från Gud på något område är på grund av förtjänst. Fasta gör att vi själva kommer i bättre läge att ta emot. Om behovet är att kunna domineras mer av vad Gud säger

än vad sinnena signalerar, är det ett bra läge när man samtidigt övervinner kroppens krav på mat.

Denna del av boken är skriven under en längre fasteperiod. Sanningar som jag tidigare haft svårt att förstå och förklara har blivit uppenbarade för mig personligen. Det Gud uppenbarar blir så enkelt. Det vi ska förklara utifrån olika kommentarer av olika teologer blir ofta komplicerat. Vi kan få teoretisk kunskap och det är absolut inte fel, men när Guds Ande uppenbarar en sanning blir den enkel och ger resultat i våra liv. Joh. 8:32 säger: "...och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria". Det är den sanning som blivit till uppenbarelse för oss, som gör oss fria.

Vi behöver liksom lärjungarna bearbeta vår otro på speciella områden genom att medvetet söka Herren. Det viktigaste är inte att man fastar, men det kan vara en stor hjälp. Läs Guds Ord, ta till dig trosstärkande vittnesbörd och undervisning. Sök gemenskap med människor som är fyllda av tro.

När mitt handskrivna manus renskrevs kom det in ett fel på ett ställe. Min pastor hade läst hela bokmanuset och vi gick igenom saker som behövde ändras. Han läste en kommentar till Fil.3:13-14... "Det är så vi bör tänka, alla vi fullkomliga." Han sa: "Det står att fullkomliga betyder magra kristna, enligt Levande Bibeln. Vad menar du?" Till saken hör att han själv inte är av den magra sorten. Vi kunde glatt konstatera att det skulle vara mogna kristna, och sedan beställde vi en kycklingmiddag. Vi måste inte fasta jämt, tack och lov!

Tre olika orsaker till otro:

- 1. Brist på kunskap.** Man känner inte till att Gud kan gripa in, har inte hört om Guds förvandlande kraft. Denna typ av otro är lätt att bli av med genom grundlig, biblisk undervisning och trosstärkande vittnesbörd.
- 2. Felaktig undervisning.** Man har fått lära sig att undrens tid är förbi, att mirakler bara händer på bibelns tid. För att råda bot på detta behöver felaktig undervisning korrigeras.

- 3. Andlig blindhet.** Man låter sig domineras av vad de fem sinnena säger, och blir andligt blind. Här är bön och gärna fasta viktigt för att komma förbi vad sinnena säger, och för att kunna se klart andligt.

Otroskrafter

Tro kommer av hörande säger Rom. 10:17: ”Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.” Likadant är det med tvivel och otro, som är en slags tro, fast åt det negativa hållet. Det vi hör påverkar oss, och vi behöver ”slå dövörat till” för otrospropagandan och mata oss med det som stärker tron. Omgivningens otro kan hindra oss att förmedla helande till andra även om vi själva har tro för det. Så var det med Jesus när han var i sin hemstad Nasaret. Mark. 6:5-6: ”Och han kunde inte göra någon kraftgärning där. Bara några få sjuka botade han genom att lägga händerna på dem. Och han förundrade sig över deras otro.”

I Mark. 8:22-26 läser vi om hur Jesus i Betsaida ledde en blind man ut ur byn och botade honom. Betsaida var känt för otro. I Luk. 10:13 säger Jesus: ”Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de kraftgärningar som har utförts i er hade gjorts i Tyrus och Sidon, skulle de för länge sedan ha ångrat sig.” Jesus tog ut den blinde mannen från den platsen, för att ta bort honom från otron, men mannen hade fortfarande en del av Betsaida i hjärtat och Jesus fick lägga händerna på honom två gånger innan han blev fullt frisk. Sedan sade Jesus till honom: ”Gå inte ens in i byn igen!”

Otroskrafter kämpar mot helande och inte ens Jesus kunde ignorera otron. Det behövs inte mycket tro för att ta emot från Gud. Tro som ett senapskorn räcker. Vi behöver inte krampaktigt försöka pressa fram mer tro, utan istället bekämpa tvivel och otro.

I Mark. 5 läser vi om hur Jesus kom för att uppväcka Jairus dotter som var död. Folket hånskrattade åt honom. Han körde ut dem, och tillät bara föräldrarna och tre lärjungar att vara närvarande. Här skulle han inte kunna ha gjort något på grund av folkets

otro och därför fick de gå ut. Otron fanns inte hos honom själv, utan hos omgivningen.

Vi kan inte bara ignorera otron i en annan person, och definitivt inte otro hos oss själva. Vi måste bli av med det. Vi kan övervinna andras otro som projiceras mot oss, men vi kan inte bara ignorera den. Av denna anledning kunde inte Jesus bota alla den tidens sjuka, bara de som kom till honom. Vi kan inte heller gå in och bara tömma ett sjukhus. Jag har däremot hört om och även träffat några personer i andra länder som varit med om att tömma hela sjukhusavdelningar därför att tro började förlösas. En kvinna jag träffade i Albanien gick som nyfrälst upp till sjukhuset för att berätta för sin moster om Jesus. Salen hade många patienter. Hon talade lågmält, men den helige Ande förstärkte volymen och alla hörde och tog emot. Flera avdelningar tömdes därför att alla blev helade.

Jag vill påminna om vad som råder bot på otron – undervisning i Guds Ord. Efter Jesu erfarenhet i Nasaret i Mark. 6 gick Jesus och lärjungarna från by till by och undervisade folket. Mark. 6:6-7: ”Och han förundrade sig över deras otro. Sedan gick Jesus omkring i byarna där i trakten och undervisade. Och han kallade till sig de tolv och sände ut dem två och två...”

Helande genom böneduk

Många svårt sjuka människor har blivit helade efter att en församling eller bönegrupp bett för en böneduk enligt Apg. 19:11-12: ”Gud gjorde ovanliga under genom Paulus händer, så att man till och med tog dukar och plagg som varit i beröring med hans hud och lade på de sjuka, och sjukdomarna lämnade dem och de onda andarna för ut.”

Det är betydligt lättare att be i tro när man inte med egna ögon behöver se hur sjuk personen är, eller behöver ”skrämmas” av sjukhusmiljön. För den sjuke kan det kanske dessutom vara lättare att ta emot en böneduk än handpåläggning. Ibland när jag besöker svårt sjuka har jag med mig en böneduk som vi bett för i en grupp

innan. Man kan då vid sjukbesöket fokusera mer på kärlek och omsorg som kan underlätta att ta emot helande.

Till eftertanke:

Hur påverkas jag av omgivningens otro? Hur förhåller jag mig till det övernaturliga? Behöver jag bli fri från felaktig undervisning? Tror jag mer på mina sinnen än på vad Gud säger?

14. Använd den tro du har

Hur får man tro?

Först ett gott råd: Jämför dig aldrig med någon annan! En präst som fått bensinstopp, knackade på i en gård. Jodå, där fanns bensin, men man hade dessvärre ingen dunk. Det blev ingen annan råd än att prästen fick låna med sig en potta. En förbipasserande som såg prästen ”tanka” bilen, utbrast förundrad: ”Ack! Den som ändå hade en sådan tro...”

På flera olika ställen har jag berört problemet med storleken på tron. Ämnet är mycket aktuellt för många, och därför ska jag ägna det lite mer uppmärksamhet.

Det finns två sorters tro: mänsklig tro och gudomlig tro. Du behöver tro för att sätta dig på en stol eller våga åka med i ett flygplan. Detta är en mänsklig tro som har med sinnena att göra. Det handlar om saker man kan se, höra, känna osv. När det gäller det andliga livet räcker inte den mänskliga tron till, för det handlar om det osynliga. Du kan inte se Gud, Jesus, den helige Ande, himlen, helvetet eller förlåtelsen, men vi tror på allt detta. Hur får man den tron?

Rom. 10:13-17 beskriver hur tron kommer när man lyssnar på evangeliet och tar emot. Då får man gudomlig tro som en gåva i frälsningen. ”Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst. Men hur skulle de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar? Och hur skulle några kunna predika, om de inte blev utsända? Det står skrivet: Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet. Men alla ville inte lyda evangeliet. Jesaja säger: Herre, vem trodde vår predikan? Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord”. Hebr. 12:2 kallar Jesus för trons upphovsman och full-

komnare. När du tog emot Jesus blev han upphovsmannen till din tro och det är genom honom som den fullkomnas – växer till och håller livet ut.

Vi har alla fått ett mått av den gudomliga tron. Rom. 12:3b: "... det mått av tro som Gud har tilldelat var och en." Självklart har Gud lagt ner tillräckligt av den övernaturliga, gudomliga tron för att vi ska klara av att leva det kristna livet! På olika ställen säger Jesus att om ni bara har tro som ett senapskorn kan ni uträtta det omöjliga. Storleken är alltså inget problem. Ett litet nyfött barn äger redan alla förutsättningar i sin kropp, men behöver ändå växa till, tränas och utvecklas. Samma sak gäller din tro. Din tro är tillräcklig men du behöver samtidigt växa till i troslivet genom erfarenheter, lydnad, mer uppenbarelse och lyhördhet för den helige Andes tilltal.

Jesu tro

I den engelska bibeln, King James Version, finns en mycket intressant detalj i Gal. 2:19b-20. Den svenska översättningen lyder: "Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig." I den engelska översättningen står: "...and the life which I now live in the flesh I live by the faith of the Son of God...", dvs. det liv jag nu lever, lever jag genom Guds Sons tro.

Om den gudomliga tro vi tar emot i frälsningen är samma slags tro som Jesus har, förklarar detta hur vi kan göra samma gärningar som Jesus! Sådant går ju absolut inte med vår mänskliga tro. Inom dig som är Guds barn, finns både samma tro som Jesus har och samma kraft som uppväckte Jesus från de döda. Då kan du inte klaga på att du har lite eller att det är ynkligt, eller hur? Utmaningen är att använda det vi redan har. Det är lättare att ta itu med ett problem när man vet i vilken ände man ska börja.

Med detta i tankarna läser vi återigen Luk. 17:5-8a: "Då sade apostlarna till Herren: 'Ge oss mer tro'. Herren svarade: 'Om ni har tro som ett senapskorn, skall ni kunna säga till det här mullbärsfikon-

trädet: Dra upp dig med rötterna och sätt ner dig i havet! Och det skulle lyda er. Om någon av er har en tjänare som plöjer eller vaktar boskap, säger han då till honom, när han kommer hem från marken: Kom genast och ät. Säger han inte i stället: Laga nu till vad jag skall äta och fäst upp dina kläder och passa upp mig medan jag äter och dricker.” Denna liknelse är ganska obegriplig i något annat sammanhang än att Jesus påpekar att man ska använda det man har. På samma sätt som man sätter tjänaren i arbete ska man sätta tron i rörelse och använda den!

Jag påminner om liknelsen från det senaste århundradet – atomkärnan som är mikroskopisk i storlek men besitter en oerhörd kraft när den blir utlöst. Så är det också med vår senapskornlilla tro – i den finns samma kraft som uppväckte Jesus från de döda. Det är samma tro som Jesus hade när han gick på jorden och botade sjuka, stillade stormar, öppnade blindas ögon och uppväckte döda. Potentialen i den tro du fått som gåva i frälsningen är densamma! Mer tro än så behöver du inte. Du kan släppa troskramp, prestationskrav och fördömelse över att inte ha tillräckligt med tro. Den lilla tro du har räcker, och det du sträcker dig ut efter av helanden och gudsingripanden har du redan i den osynliga världen i Kristus. Ef. 1:3 säger: ”Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelse.” När du står inför ett berg av sjukdom är inte behovet mer tro, utan ett ord från Herren som förlöser din tro så att du kan tala till berget (se Mark. 11:22-24). Det gudsordet tar dig sedan igenom alla hinder på vägen innan helandet eller bönesvaret helt manifesteras.

När Jesus gick här på jorden var han 100 % Gud men också 100 % människa. Han var frestad på samma sätt som vi och övervann på samma villkor som vi. I Luk. 4 säger han: ”Det står skrivet...” Han gjorde inga under förrän han blev uppfylld av den helige Ande och utrustad för tjänst med den helige Andes kraft. Han gjorde ingenting av sig själv, utan bara det han såg Fadern göra. Om vi följer Jesu exempel på dessa punkter, kan vi vara med och göra

samma gärningar som han gjorde. Vi har redan i frälsningen samma gudomliga tro som Jesus. Samma kraft som uppväckte honom från de döda, bor i oss.

När jag för många år sedan upptäckte Gal. 2:20 om att leva genom Jesu tro hände något inom mig. Jag såg att om jag ber till Fadern med Jesu tro när den helige Ande manar mig så får jag det jag ber om. Det var egentligen grunduppenbarelsen för mig när jag under många år vid behov av helande bad: ”Gud, visa mig när och hur jag ska be så att du blir mest förhärligad.”

Lägg märke till att Paulus säger att han är korsfäst med Kristus. Det är inte längre han som lever utan Kristus som lever i honom (Gal. 2:19-20). För att kunna leva med Kristus genom hans tro måste jag dö bort från mina egna ambitioner och ansträngningar och allt annat som står i vägen. Först då kan Jesu tro förlösas i och genom mitt liv. Du som behöver ett helande, slappna av! Du kan inte anstränga dig till att någonting ska ske. Lyft blicken från dig själv och din ”lilla” tro, dina tvivel och omöjliga omständigheter. Fäst blicken på Jesus istället, ”trons upphovsman och fullkomnare” (Hebr. 12:2). Stäng till dina öron för prat om att ”undrens tid är förbi”. Mata dig med Guds Ord, och ta till dig uppmuntrande och trosstärkande undervisning. Då kommer du i rätt förhållande till den helige Ande så att din tro förlöses och under kan ske.

När Gud ger tro följer frid och lugn

På 1940-talet kom en bok ut på Filadelfiaförlaget med titeln *Den undergörande tron*. Författaren Charles Price, tillika metodistpastor och väckelseförkunnare, fick se många helandeunder på sina möten och resor världen över. Jag sammanfattar ett avsnitt som heter ”När Gud ger tro följer frid och lugn”:

Felet med många människor är att de misstagit sig på sin egen förmåga att åstadkomma det som bara den tro som är av Gud kan utföra. Att sätta sig ner och åter och åter upprepa ”Jag är helad, jag är helad” är inte bara obibliskt utan även andligt sett

väldigt farligt. En sådan osund procedur kan kanske hjälpa någon neurotiker, men den kan aldrig flytta berg som Jesus talade om.

En handikappad man satt i sin rullstol, mötet var slut. Charles Price hade gått hem, men kände den helige Ande mana honom att gå tillbaka till kyrkan. Ett dussintal människor var då samlade kring mannen som gjorde allt för att resa sig ur rullstolen. Det var böner och tårar blandat med uppmaningar och befallningar, ja, alla ansträngningar gjordes för att få mannen att gå. Efter en liten stund skingrades skaran och gick hem. Då började pastorn samtala med mannen, och denne berättade hur han med all makt försökt att tro. Han berättade att han hade en hel del tro, men nu var han så förvirrad och förvånad att han inte visste vad han skulle göra. Han hade tänkt att han skulle bli helad. Det var detta han ansträngde sig att göra. Han trodde på löftena i Ordet och Jesu makt att göra undret. Han trodde på så mycket, men han hade försökt att göra det omöjliga. Han hade satt undrets förverkligande i samband med sin egen förmåga att förståndsmässigt tro att det var gjort.

Pastorn talade om bröllopet i Kana när vattnet blev vin och frågade: ”Hade vattnet förvandlats till vin om bara lärjungarna och Jesu moder haft tillräcklig kraft att tro att det var vin? Nej, det behövdes ett ord från Jesu mun, ett vidrörande från hans hand. Med Gud är allting möjligt.” I Mark. 9:23 läser vi: ”Allt förmår den som tror.” Den tro som Jesus talar om är inte förståndets tro, eller ett teoretiskt accepterande av tron, utan det är frågan om en hjärtetro, en övernaturlig tro. Bibelns tro kan man inte få genom sin förmåga att rent intellektuellt eller förståndsmässigt räkna med att undret redan skett. Bibelns tro är den tro som bara Gud kan ge. Då blir man i hjärtats djup medveten om att det är gjort.

När pastorn förklarade detta för den gamle mannen i rullstol gick ljuset upp för honom. Några kvällar senare kom han tillbaka i sin rullstol och sade till pastorn: ”Ikväll ska jag gå.” Hans ögon lyste. ”Hur vet du det?” frågade pastorn. ”Det kan jag inte

säga, men det är så lugnt och fridfullt i min själ, och jag är så lycklig i hans närvaro. Allt jag behöver göra nu är att lyda och bli smord i Jesu namn.”

Den kvällen behövdes ingen förbön, för det var redan gjort, det var ingen kamp. Mannen steg ur sin rullstol och gick över hela plattformen.

Att tro på helande är en sak, att ha tro för helande är något helt annat. En förståndsmässig tro på löftena räcker inte, och där sitter många sjukas problem. Man har gjort tron till ett mänskligt tänkesätt. När den helige Ande förlöser gudomlig tro i vårt inre blir det slut på våra egna ansträngningar och friden kommer.

Tro eller övertro?

Tro är inte att ta djärva kliv i dumhet och t.ex. avbryta livsnödvändig medicinering. Istället ska man låta läkare bekräfta helandet och konstatera att medicinen inte längre behövs. Det är viktigt att ha en balans mellan tro och sunt förnuft. Fler än en har dött av dumdristiga ”trossteg” som egentligen varit övertro. För många år sedan kände jag en diabetiker som ”utmanade Gud”, slutade ta insulin och avled. Men i min omgivning har jag också flera bekanta som blivit helade från diabetes. När ett sådant under sker är det lätt för läkare att konstatera att insulinet inte behövs.

Sammanfattning av vad tro är

- Tron är en inre visshet, enligt Hebr. 11:1: ”Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser.”
- Tro är en gåva jag får i frälsningen (Rom. 10:13-17, Rom 12:3, Hebr. 12:2).
- Tron är inte en prestation utan mitt positiva gensvar på Guds nåd (Ef. 2:8-9).

- Tro är inte att få Gud att agera. Han har redan genom Jesus gjort allt. I frälsningen är jag redan välsignad med alla den himmelska världens andliga välsignelser (Ef. 1:3).
Kablarna är redan dragna till mitt hus, men jag måste själv trycka på strömbrytaren.
- Om jag har tro som ett senapskorn kan jag förflytta berg. Det är inte storleken utan kraftpotentialen som är intressant (Matt. 17:20).
- Med Guds tro, alltså tro utlöst av den helige Ande, kan jag kasta berg i havet (Mark. 11:22-24).
- Guds rhema - ett tilltal eller ett bibelord som blir levande, utlöser tron (Rom. 10:17).
- Grunden till tro är att jag lever i försoning, eftersom bitterhet och besvikelse hindrar mig från att höra Guds tilltal (Mark. 11:25).
- Tro är att låta sig bäras på Guds arm – barnets tillit till sin far (1 Mos. 15:6, Jes. 60:4, Ps. 68:20).
- Överlåtelse till Guds tid och sätt att hela låter mig leva i positiv förväntan. Det löser mig från krampaktiga panikböner och hjälper mig att komma i läge för Guds tilltal.
- Bön till Fadern i Jesu namn kan även innefatta att lyfta fram Guds namn. Jag talar om för mina berg hur stor Gud är istället för att tala om för Gud hur stora mina berg är.
- Om jag ber till Fadern med Jesu tro när den helige Ande manar mig så får jag det jag ber om!
- Jesus är min förebedjare som alltid manar gott för mig (Hebr. 7:25).

Till eftertanke:

Har jag kopplat samman tro och prestation? Har jag förstått att jag som frälst har tillräckligt med tro? Vad är det som utlöser kraftpotentialen i min lilla tro? Hur använder jag min tro i konkreta situationer?

Det finns Hälsa och Helande

15. Ge inte upp

Hoppets ankare

Det finns ett välbekant talesätt att ”hoppet är det sista som överger människan”. En lika välbekant symbol för hoppet är ankaret. Ett ankare är inte så stort i förhållande till det skepp det förmår hålla fast vid havets botten, men det klarar av stora påfrestningar ändå. Skeppet ligger där det ska när ankaret kastats i. Vi kan kasta in hoppets ankare innanför templets förlåt, låta det hålla fast vid Guds löften även när det stormar hårt i våra liv. Det inget annat förmår, det gör hoppet för oss, så att vi kan härda ut tillräckligt länge för att undret ska ske och räddning komma (Hebr. 6:18b-19).

Det finns en berättelse om hur två generaler diskuterade sina soldater med varandra under finska vinterkriget. Ryssen skröt våldeliga över sina män, hur hårt de kämpade, vilka plågor de uthärdade och hur starka de var. Längre och väl stod han där, och han trodde väl att den finske generalen inte skulle ha så mycket kvar att säga. Men när finnen väl fick en syl i vädret, sa han bara helt kort: ”Mina män håller ut fem minuter längre” – och så blev det.

En annan illustrativ berättelse är dikten *Ge inte upp* av Erik Bernspång som följer här:

*Två grodor ramlade ner i ett krus
där gumman förvarade grädden.
Den situationen var alls inte ljus.
De tittade upp emot brädden.
Den ena hon sade: ”Det här går ej alls.
Jag dör, och jag sjunker till botten.”*

*Hon lade sin arm om sin älskades hals
beklagande ödet och lotten.*

*Sen sjönk hon och kvävdes i grädden så söt,
och ensam blev genast kamraten.*

*Men han var kavat och på stubben beslöt
försöka att leva i maten.*

*Med grädde i ögon och grädde på nos
han simmade runt, runt i kruset.*

*Han tänkte på henne som farit sin kos
men sneglade uppåt mot ljuset.*

*”Vad hjälper det världen om jag också dör?”
han tänkte och fortsatte simma.*

*Hans livhank väl hängde på silketråd skör.
Dock såg han av hoppet en strimma.*

*Han simmade runt en timme, ja, två.
Han tappade inte humöret.*

*Och plötsligt, nu hände det något ändå.
Han satt där nu mitt upp i smöret!*

*Han rätade på sig och andades ut
och måttade upp emot ljuset.*

*Sen tog han ett skutt upp från smöret till slut
och hoppade bort ifrån kruset.*

Erik Bernspång

Till eftertanke:

Har jag för vana att lätt ge upp saker och ting eller är jag beredd att kämpa lite för det jag behöver? Vad har jag att vinna på att hålla mig fast vid Guds löften?

16. Kom ur dig själv till tjänst för andra

Ett överflödande liv!

Om du bara tänker på dig själv, dina omständigheter och sjukdomssymptom, mår du dåligt. Jes. 58:6-11 har oerhört starka löften till den som sträcker sig ut till andra: ”Nej, detta är den fasta jag vill ha: lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok, ja, dela ditt bröd åt den hungrige, skaffa de fattiga och hemlösa en boning, kläd den nakna var du än ser honom och drag dig inte undan för den som är ditt kött och blod. Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast (... dina sår skall läkas med hast, 1917). Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet följa i dina spår. Då skall Herren svara när du åkallar honom. När du ropar, skall han säga: Se, här är jag. Om du gör dig av med varje slags ok, om du slutar peka finger och tala onda ord, om du delar med dig åt den hungrige av det du har och mättar den som lider nöd (om du delar med dig av din nödtorft åt den hungrige, 1917), då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik middagens ljus.” Nödtorft betyder att man nästan inte har någonting. Så upplever du dig kanske på många områden: materiellt, själsligt eller andligt. Dela med dig av det lilla du har! Tänk på änkan som gav av det lilla hon hade. Jesus sa att hon gav mer än de som gav av sitt överflöd. Sådan är Guds måttstock.

Läs de fantastiska löften Gud ger den som delar med sig av sin nödtorft. Det är livsförvandlande! Det finns ingen terapi eller medicin i världen som kan åstadkomma vad Herren utlovar. Att komma ur sig själv till tjänst för andra, är inte hela lösningen, men en mycket viktig bit. Jag vet ingen ljuvligare samling löften för mitt personliga, dagliga liv, än denna: ”...då skall ljus gå upp för dig i mörkret, och

din natt skall bli lik middagens sken. Och Herren skall ständigt leda dig. Han skall mätta dig mitt i ödemarken och ge styrka åt benen i din kropp. Och du skall vara lik en vattenrik trädgård och likna ett källsprång vars vatten aldrig tryter.” Vi har ett gott exempel i Jobs liv, se Job 42:10: ”Och Herren gjorde slut på Jobs olycka när denne bad för sina vänner. Herren gav Job dubbelt upp mot vad han förut hade haft.” Ordsp. 11:25: ”Den frikostige blir rikligen mättad, den som vederkvicker andra blir själv vederkvickt.”

En känd förkunnare uttalade sig en gång så här: ”Ett av de bästa sätten att själv bli helad på är att be för någon annan som har samma problem.”

Jag glömmmer aldrig den söndag för många år sedan när jag på eftermiddagen skulle åka iväg och ha möte på en utpost till vår församling. På förmiddagsmötet tänkte jag: Jag skulle gärna vilja ha någon manlig förebedjare med i teamet. Gud, vem skall jag fråga? Till min stora förvåning fick jag namnet på en nioårig pojke. Han deltog i vår kvällsbibelskola om hur man ber för sjuka. Jag skickade en lapp till mamman och frågade om han fick följa med. Det gick bra. På vägen dit lyssnade vi som team in tilltal från Herren på olika behov. Någon fick till sig att vi skulle be för personer som bet på naglarna. Detta har jag aldrig bett för, varken förr eller senare. Sju vuxna kom fram på detta tilltal och jag sade till nioåringen: ”Detta får du be för. Jag står bakom och backar upp.” Han tog var och en i händerna och bad, sedan sade han: ”Anita, kan du be för mig nu. Jag biter också på naglarna.” Han kunde ha sagt: ”Jag kan inte be för någon annan för jag behöver själv förbön” men det gjorde han inte. Efter en tid kollade jag med alla som fått förbön. Ingen av dem bet på naglarna längre.

Tidigt en morgon vaknade jag med stark yrsel och illamående. Och jag som skulle leda församlingens morgonbön kl. 8.30! Det kändes helt omöjligt. Då kom orden från Jes. 58 till mig om att helandet ska visa sig med hast, när man sträcker sig ut till någon annan. Detta är naturligtvis ingen automatisk teknik, men i den situationen blev ordet ett Andens tilltal till mig som förlöste min tro. Jag

kom att tänka på en väninna i samma bostadsområde som skadat ena knäet. Jag ringde henne kl. 7.30 och undrade om jag fick komma och be för hennes knä. Jag är inte säker på hur det gick med hennes knä just då, men jag blev helad och kunde gå till morgonsamlingen.

Är det min smärta eller någon annans?

Det finns en dimension i vår andliga mognad där vi behöver träna oss i att skilja på vad som är vårt eget mörker, betryck och ”egna” sjukdomssymptom eller vad den helige Ande låter oss uppleva för att be för någon annan.

Den helige Ande talar till oss på olika sätt i det vi kallar kunskapens ord och även gåvan att skilja mellan andar. Alltså, den övernaturliga kunskapen kan komma till oss dels som en tanke, men också som något vi ser som en bild eller en text, något vi hör, eller något vi känner som en fysisk sensation av smärta eller tryck.

Själv får jag oftast informationen genom att det står skrivet framför mig som en text när jag blundar. Då är alltid bokstäverna tillräckligt stora så att jag kan läsa dem. Kanske Gud talar till mig på detta sätt som en kompensation för allt annat som jag inte kan läsa.

Många, särskilt förkunnare som ber för sjuka, får informationen eller tilltalet som en smärta på den delen av sin egen kropp. På det sättet kan den helige Ande tala till predikanten som är mitt i predikan och har sinnet upptaget med det han talar om. Plötsligt får han t.ex. ont i höger knä. Det talar han inte om utan säger kanske så här: ”Just nu helar Herren någon som har ont i höger knä...” Genom att sända signaler till olika sinnen kan den helige Ande ge olika budskap samtidigt. Detta har jag själv aldrig upplevt under förkunnelsen. Jag brukar få en lista innan som jag skriver ner. Det gäller då att vara tillgänglig och ta tid för att lyssna. Oftast hjälper teammedlemmar till med att lyssna in tilltal innan mötena. Den enda gången jag känt symptom i min kropp var då jag började stamma och det visade sig att Gud ville hela en kille som stammade. Jag måste ärligt säga att det är enklare att ”läsa” än att känna symptomen i kroppen.

Jag hade lidit av yrsel under lång tid, och läkarbesöken hade inte gett några orsaker eller resultat. Jag väntade på ett gudsingripande och jobbade varsamt under tiden och pratade inte om det. Innan ett möte på en plats där jag skulle predika berättade kvinnan som var omsorgspastor hur hon kvällen innan när hon skulle lägga sig blev så yr att rummet snurrade och hon fick hålla sig i sänggaveln. Hon bad: ”Gud, om inte detta är mitt eget behov så ta bort det med en gång!” Då försvann yrseln och hon förstod att Herren pekade på någon annans behov. Under dagen hade hon också fått ont i lederna, främst händerna, och samma sak upprepades. Min respons när hon berättade detta, var: ”Jag bejakar båda tilltalen själv och du får gärna be för mig.” Guds svar på hennes förbön blev en insikt om värdet av balans i min kost. I ett tidigare kapitel har jag berättat om hur värken i fingrarna släppte när jag intog mer basisk kost, och till exempel potatisvatten.

Inte alla helanden är ögonblickliga eller oförklarliga. Gud verkar också genom att t.ex. hjälpa oss få nödvändig information för att sköta hälsan. Direkt efter förbönen började situationer som bidragit till yrseln att rättas till och inom några veckor var all yrsel borta.

Jag blev fascinerad av denna omsorgspastors reaktion på sina symptom, då hon frågade Gud: Är detta mina eller någon annans problem? Jag blev också fascinerad över Guds omsorg om mig personligen och inte bara de andra som jag skulle betjäna! Gud räcker till för oss alla. Rådet att be för andra med samma symptom som du själv, kan alltså ha olika dimensioner.

Till eftertanke:

Söker jag sympati genom sjukdomssymptom? På vilka områden i mitt liv har jag nödtorft? Vilka är Guds löften när jag ger av min nödtorft?

17. Tänk på vad du säger

En källa till liv

I Ordspråksboken finner vi många, goda levnadsråd som rör vårt tal. Ords. 18:21: ”En människa måste stå till svars för sina ord och ta konsekvenserna av vad hon säger. Det kan betyda liv eller död” (LB). I Ps. 34:13-14 står det: ”Är du en människa som älskar livet och vill se goda dagar? Avhåll då din tunga från det som är ont, dina läppar från att tala svek.” Ords. 10:11a: ”Den rättfärdiges mun är en livets källa...” Ords. 18:21: ”Tungan har makt över död och liv, de som gärna brukar den får äta dess frukt.”

När Gud skapade himmel och jord, skedde det genom det talade ordet. Gud sade: - Varde ljus. Och det blev ljus! Gud har valt att skapa genom ord, och den ordningen har Han också lagt ner i oss människor. Mycket av vårt liv skapas genom vårt sätt att tala, både på gott och ont. Låt din mun vara en källa till liv, både för dig själv och för andra. Dina ord skapar.

För många år sedan, hörde jag den kände pastorn Yonggi Cho från Korea tala över detta ämne. Han berättade om en god vän till honom som var hjärnkirurg. Denne hade sagt att talcentrat tycktes dominera över andra centra i hjärnan. Om t.ex. munnen talar ut att man snart kommer att bli förkyld, sänds signaler ut till kroppen som sänker motståndskraften och på så vis välkomnar man infektionen. Vi kan säkert konstatera vissa fenomen kring sjukdomssymtom. Med lite huvudvärk, ont i magen, en aning snuva, nysningar eller irritation i halsen börjar man tala med sin omgivning om hur man känner sig. Genast blir man sämre, nästan färdig för sängläge!

Genom vårt tal kan vi påverka åt båda håll: bryta ner eller höja motståndskraften. Genom att tala positivt, känns det mycket lättare. Om vi talar ut Guds Ord över vår hälsa, får vi ytterligare styrka

och till och med helande. 2 Mos. 15:26: ”Jag är Herren din läkare.” Ps. 107:20: ”Han sände sitt ord och botade dem.” Naturligtvis behöver talet samarbeta med goda levnadsvanor, som näringsrik kost och motion.

Bibliska exempel på att tala fram en förändring finner vi i Apg. 3:3-8: ”Men Petrus sade: ’Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig: I Jesu Kristi, nasaréns, namn: stig upp och gå!’ Och han tog honom i högra handen och reste honom upp. Genast fick mannen styrka i fötter och vrister. Han hoppade upp, stod upp-rätt och började gå...”.

Mark. 11:22-24 säger: ”Jesus svarade dem: ’Tro på Gud. Amen säger jag er: Om någon säger till detta berg: Lyft dig och kasta dig i havet, och inte tvivlar i sitt hjärta utan tror att det han säger skall ske, då skall det ske. Därför säger jag er: Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert.’” John Osteen, en känd pastor i USA, har myntat uttrycket: ”Tala inte om för Gud hur stora dina berg är, utan tala om för dina berg hur stor din Gud är!”

Rättigheter i den andliga världen

Det finns ytterligare en andlig dimension i talet. Pastor Castellanos i den stora församlingen i Bogota, Columbia, undervisar:

”Det vi säger går ut som signaler, argument eller rättigheter i den andliga världen. Det goda vi säger över oss själva och dem vi har auktoritet över, t.ex. vår familj, utagerar änglarna till vår favör. Det negativa vi säger, går ut som argument som ger fienden juridisk rättighet över våra liv. Ett bibliskt exempel på detta är Luk. 7:1-10, som talar om en hednisk officers tjänare som blev botad. Judarnas äldste talade gott om honom inför Jesus. Vers 3-5: ”Då officeren fick höra talas om Jesus, skickade han några av judarnas äldste till honom och bad honom komma och bota hans tjänare. De kom till Jesus och bad honom ivrigt: ’Han är värd att du gör detta för honom. Han älskar vårt folk, och det är han som har byggt synagogan åt oss.’”

Ett annat exempel finns i 1 Mos. 31:32. När Laban sade till Jakob att hans husgudar blivit stulna svarade denne: ”Men den som du hittar dina gudar hos skall inte få behålla livet.” Jakob visste inte att hans älskade hustru Rakel hade tagit dem. I kap. 35:16-22 läser vi hur Rakel dog när hon födde Benjamin.”

Kol. 2:13-15 talar om frihet i Kristus, och att vi på grund av hans verk på korset kan komma ut i frihet från förbannelser och negativa uttalanden. Fiendens juridiska rättigheter att plåga oss kan brytas i namnet Jesus: ”Ni som var döda på grund av era överträdelser och er oomskurna natur, också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser och strukit ut det skuldebrev som med sina krav vittnade mot oss. Det har han tagit bort genom att spika fast det på korset. Han har klätt av världena och förevisat dem offentligt, när han på korset triumferade över dem.”

Negativa uttalanden

Vi människor förstår oftast inte makten i de ord vi uttalar över oss själva. Vi har talat om hur mycket gott orden kan skapa, men du skapar också genom uttalanden som: ”Jag kommer aldrig att klara av...” eller ”Jag misslyckas alltid med...”

En 48-årig kristen man i god fysisk kondition, började känna det som om han inte hade långt kvar att leva. Han upplevde hur döden slöt sig närmare omkring honom utan att förstå varför. Han bad, men inget hjälpte. Han sade till Gud: ”Jag har ju familj med små barn, jag vill inte dö nu!” Då frågade Gud honom: ”Vad har du sagt i ditt liv?” Han kom inte ihåg något särskilt. Men Gud påminde honom om hur han i 20-årsåldern som ofrälst ofta sagt, att han inte ville leva en dag över 50 år. Ögonblickligen utropade mannen: ”Det uttalandet annullerar jag i Jesu namn, jag ska leva ett liv i fullt mått, gärna tills jag blir 120 år!” I ett ögonblick försvann hans mörka känslor och ångesten över åldrandet.

Du behöver också vaka över andras uttalanden över dig. Samme man fortsatte berätta om hur han som tvååring fick mycket svår

polio. I tio dygn låg han nerdrogad för att om möjligt lindra skador-
nas omfattning. På grund av okunskap om smittspridningsrisken,
placerades han i sjukhusets källare i flera månader. Det lilla barnet
glömde bort sina föräldrar, som på grund av avståndet inte kunde
vara hos honom så ofta. Läkarna förberedde familjen på att sonen
skulle dö, och man sade åt dem att införskaffa en kista. Mormodern
var dock en varmt troende kvinna och hon frågade om hon fick be
för pojken. Föräldrarna var inte frälsta, men mamman gav sitt med-
givande. I ett litet kapell ute i skogen började man be och i samma
ögonblick vände sjukdomen och pojken blev fullständigt frisk!
Mamman kom till tro till följd av detta. Mannen började arbeta tungt
i unga år och har varit grovarbetare i hela sitt liv. På senare år blev
han dock av en släkting, i all välmening, informerad om att han skulle
få tillbaka polion efter 40 år, ett så kallat postpoliosyndrom. Det
skulle leda till ett liv i rullstol i bästa fall. Informationen såg han dock
som kommen från djävulen och han bestämde sig för att ta itu med
”förutsägelsen”. Den hade inget med honom som pånyttfödd kris-
ten att göra. Detsamma kan du göra om du upplevt att andra talat ut
negativa saker över ditt liv! Bryt ”förutsägelserna” och säg till ande-
världen att du inte tar emot dem. Du gör istället anspråk på den
seger som Jesus vann på Golgata för din skull.

Till eftertanke:

*Har jag gjort uttalanden över mitt liv, min hälsa, min fram-
tid eller min familj som behöver annulleras? Behöver jag för-
ändra mitt tal på något område?*

18. Ockultism, arv i släkten, själslig förflamning och utbrändhet

Det finns ytterligare områden som kan påverka vår hälsa, men de kräver mer förklaring än vad jag kan ge här. I boken *Det finns Frihet* behandlas dessa ämnen däremot ingående:

· *Ockultism*

Det viktigaste att säga om saken är att om man sysslat med ockultism tar sig fienden rättigheter att plåga oss, och han missar inga tillfällen. Även släktens involvering i sådana aktiviteter kan påverka kommande generationer om man inte gjort upp med det.

· *Negativt arv i släkten*

Familjesvagheter eller ”förfädernas missgärningar” som bibeln kallar det, är ett stort ämne som för många är nytt. Särskilt oförsonlighet, ockultism och onaturlig död kan påverka hälsan i släktled. Dessa områden finns det naturligtvis också frihet från, och det är inte svårt att be för det.

· *Själslig förflamning*

Som följd av svåra händelser i barndomen kan vissa områden i själen förflamas och man förblir som ett barn på det området. T.ex. kan man ha svårt att ta vuxenlivets ansvar och vill gärna fly. Yttringarna kan vara varierande, men ofta välkomnas och utnyttjas sjukdomssymptom som ett sätt att slippa krav och ansvar. Symptom kopplade till oro, prestationsångest, press och stress är också vanliga, t.ex. mag- och tarmbesvär.

· ***Utbrändhet***

Även här finns hjälp att få. Förlamningen kan släppa och själen växa till. Jag gör inte på något sätt anspråk på att ha uttömmande svar, men jag kan ge råd och dela egna erfarenheter och vittnesbörd om gudsingripanden.

Till eftertanke:

Behöver jag hjälp på något av dessa områden?

Del IV: Vittnesbörd

Det finns Hälsa och Helande

I denna del av boken vill jag dela med mig av några underbara trosstärkande vittnesbörd om människor som upplevt gudsgripanden i sina liv. Det är möjligt att få uppleva helande och förvandling även i Sverige, i vår tid! Läs och låt dig uppmuntras.

Döende av förgiftning

Denna flicka var två år gammal när hon drabbades av oförklarlig hög feber och frossa. Efter en tid blev hon inlagd på sjukhus. Febern gav inte med sig, och den lilla flickan blev svagare och svagare. Hon hade inte kunnat äta på flera veckor. Föräldrarna sa att hon kändes som en geléklump, alldeles livlös. Läkarna var maktlösa och hade ingen förklaring. Flickan tynade bort, och sondmatningen hjälpte inte till att ge nya krafter.

Mamman skrev en dikt, i vilken hon uttryckte sin tacksamhet till Gud för den tid de fått ha flickan. Hon var det tredje barnet, väldigt snäll och alltid lättsam att ha att göra med. Mamman tänkte att flickan nog var ”för god för denna världen”. Båda föräldrarna upplevde en djup förtvivlan och maktlöshet. De hade varit officerare i Frälsningsarmén och stod i aktiv tjänst för Herren, men i den här situationen vacklade de och det fanns inte någon större tro för helande. En dag innan mamman åkte till sjukhuset kom dessa ord till henne: ”Jairus dotter”. (Det var synagogföreståndarens dotter som i bibeln uppväcktes från de döda.) När föräldrarna möttes för att tillsammans åka till flickan, sade pappan: ”Jag har fått till mig orden: Jairus dotter.” Herren hade talat samma sak till båda två! De bad en broder i den kristna gemenskapen att följa med för att tillsammans med dem be och smörja flickan med olja. Trots tilltalet om Jairus dotter fanns inte mycket tro, vad det verkade. Men efter bönen fick flickan plötsligt styrka i kroppen, ställde sig upp i spjålsängen och sade: ”Mat!”

Förmågan att kunna gå, fick flickan öva upp på nytt. Föräldrarna började genast träna henne på golvet. Sjukvårdspersonalen var helt förundrade och läkaren kallade det ett mirakel. Väl hemkomna från sjukhuset skulle mamman byta lakan i spjålsängen och hittade då en bit av kaktusen ”High Chaparal” som stod i fönstret. Den växten är mycket giftig. Flickan hade ätit av kaktusen och blivit förgiftad, men eftersom detta inte upptäcktes tidigare hade hon inte kunnat få behandling. Flickan är i skrivande stund 22 år gammal och lovsångsledare. Föräldrarna är pastorsparet i min församling, och de har genom åren bett för många sjuka som blivit helade.

Njurar helt ur funktion

Den här kvinnan blev frälst när hon var i 70-årsåldern. Dottern hade fått möta Herren och fick föra sin mor till tro. Några år senare fick kvinnan, som aldrig varit sjuk tidigare, problem med högt blodtryck. Hon kom till sjukhuset, där man vid provtagningarna upptäckte att hennes njurar var ur funktion. Omedelbart flyttades hon till njuravdelningen på ett större sjukhus. Efter en veckas provtagningar kom hon hem helt kort och lades sedan in på ett mindre sjukhus i närheten. På sjukhuset förberedde man de anhöriga på att hon inte skulle komma därifrån. Utan dialys, med båda njurarna ur funktion överlever man inte. Dottern, som tillhör vår församling, bad då om förbön för hennes helande. Hon fick en böneduk som hon tog med till sin mor på sjukhuset.

En gång i veckan transporterades den njursjuka kvinnan till det större sjukhuset för provtagningar. Följande vecka upptäcktes att resultaten var förändrade. Några fler prover togs, och sedan kom ett glädjande telefonsamtal. Överläkaren friskförklarade kvinnan. Maken, som visste om förbönen och själv bett för henne trots att han inte kallade sig troende, blev så överväldigad av helandet att han också tog emot Herren! Detta blev ett starkt vittnesbörd för många i omgivningen, och hela resultatet av helandet får vi se i himlen. Det kan bli många som till sist kapitulerar och tar emot Herren tack vare sådana här vittnesbörd. Kvinnan är nu i himlen efter en

brusten kroppspulsåder vid 76 års ålder, men vittnesbördet om hennes mirakulösa helande av njurarna lever vidare.

Whiplashskada, obotlig cancer och svårt eksem

Denna kvinna är sjuksköterska. Hon blev frälst när hon var 37 år gammal, men först tre år senare blev det kristna livet riktigt påtagligt och helhjärtat för henne. Hon blev då döpt, och kan berätta om märkliga gudsingripanden.

Efter en bilolycka fick hon en whiplashskada som bara blev värre. Ca. fyra år senare upplevde hon mitt i en gudstjänst där hon satt i bänken hur Herren rörde vid henne, och sedan dess har hon varit helt utan besvär. Hon hade aldrig bett om förbön, men Gud helade henne ändå.

Några år senare bad hon om förbön för en cancersjuk granne. Grannen, en icke-troende man i 75-årsåldern, hade långt framskriden cancer i båda lungorna. Det hade spritt sig ut i vävnaderna och revbenen. Mänskligt sett fanns inget hopp. Han hade genomlidit ett tufft strålningsprogram med två strålningar per dag i fem veckor. Det dröjde ett tag efter förbönstillfället innan hon och hennes troende väninna fick tillfälle att be för mannen personligen. De hade med sig en böneduk från vår församling, men den ville han inte ha. Han gav dock tillåtelse till att de fick lägga den på honom medan de bad. Denne man fick sedan övernaturlig styrka under strålbehandlingarna, och behövde inte ligga inne under behandlingstiden. Därtill blev han också fullständigt frisk! Mer än fem år har nu gått, och han är fortfarande frisk. Både han och hans barn uttrycker sin tacksamhet för förbönen.

För tre år sedan anordnade vår församling en lärjungaskola fyra dagar i veckan. Kvinnan och hennes väninna anmälde sig och reste 16 mil per dag för att vara med. Det var dock väldigt komplicerat för kvinnan att ta ledigt från sin sjukskötersketjänst. Hon fick kämpa med timmar hit och dit för att kunna vara med, och hon fick inte tjänstledigt. Så bröt ett svårt eksem ut och hon blev sjukskriven. Nu kunde hon vara med på bibelskolan, men eksemet över hela krop-

pen var mycket plågsamt, ett så kallat ”ilsket eksem”. Armar och ben var helt fyllda av blåsor och från armarna rann vätskan hela tiden. Hon fick byta bandage och tröja varannan timme, för då var hon genomblöt.

Kvinnan fick köpa krämer och salvor bokstavligen kilovis, och fick både cortison och antibiotika. Hon fick smörja in sig med 1 ½ timmes intervall hela nätterna, och fick ljusbehandlingar tre gånger i veckan. Under tiden bad man på bibelskolan om helande för henne. Tjänstledigheten hon önskat för bibelskolestudierna var ett problem, men man kan inte vägras tjänstledighet för studier i mer än sex månader. Dagen innan hennes tjänstledighet trädde i kraft, fick hon sista behandlingen och smorde in sig sista gången. Sedan var helandet ett faktum, och hon gick färdigt bibelskolan som en frisk, tjänstledig sjuksköterska. Sedan dess har hon aldrig haft några problem med eksem.

Ärftlig migrän

Sedan tidig barndom led denna kvinna av ärftlig migrän som enligt läkare var obotlig. Det fanns inget att göra, hon fick bara ”acceptera sjukdomen och lära sig att leva med den”.

Migränanfallen återkom med en till två månaders intervall. Varken hon eller hennes man hade någon kristen uppföstran, men innerst inne visste de att Gud existerade. De gick till kyrkan på bröllop och barndop, men inte annars. Så kom den där dagen som förvandlade hennes liv. Det var första advent och äldste sonen som gick i första klass ville gå till kyrkan eftersom fröken skulle dit. Familjen bestämde då att följa med sonen. När mamman vaknade den morgonen hade hon fruktansvärd migrän. Huvudet kändes sprängfärdigt och stora kristaller gnistrade i ögonen både när hon tittade och blundade. Hon kunde inte lyfta huvudet från kudden, än mindre stiga upp. Men hon var van vid det, så hade det varit hela hennes liv.

Mannen gick upp till barnen och förklarade hur det var. De kunde inte gå till kyrkan för mamma hade migrän. De visste precis vad det var fråga om för de var vana vid det. ”Varför skulle hon få migrän

just idag när vi skulle till kyrkan?” sade pojken besviken. Mamman hörde hur ledsen han blev och instämde: ”Varför just idag?” Ju mer hon tänkte på det, ju mer formades hennes tankar till en bön, full av besvikelse och krav på Gud: ”Om du nu finns, Gud, om du hör mig – hjälp mig då! Låt mig slippa denna avskryvärda plåga, och inte bara idag, utan för alltid!” Sedan somnade hon och vaknade igen redan efter några minuter. Då hade hon blivit bönhörd. All migrän var borta! Hon fylldes av en mycket speciell känsla, svår att förklara. Hon vågade knappt resa sig upp, fattade ännu inte att det var samma dag. När hon ställde sig upp, kändes det som om någon satte på en dusch ovanför hennes huvud. När hon långt senare fick höra uttrycket ”som källor av levande vatten”, fick hon en ”aha-upplevelse”: Det var precis vad hon upplevt!

Hon gick ut i köket och ropade till pojkarna: ”Om ni ska med till kyrkan så får ni sätta fart!” Familjen kom nedrusande och såg ut som om de sett ett spöke. Äldste pojken var sur: ”Pappa sade att du hade migrän, sådant skojar man faktiskt inte om!” Hon berättade vad som hänt, och alla greps av en förunderlig känsla. På något sätt sade de ”ja” till Gud den morgonen, fast de inte sade så mycket. De bara stod bara där i all sin hänfördhet och tog emot av hans godhet emot dem. Detta är nu 20 år sedan, och kvinnan har aldrig haft ett migränanfall sedan dess, knappast ens lätt huvudvärk.

Allt hopp var ute

En äldre kvinna låg inlagd på sjukhus. Hennes vita blodkroppar var i antal alldeles för få, och hon höll på att få blodförgiftning i hela kroppen. Läkarnas ansträngningar gav inget resultat. Ett synligt problem var att såren efter kanylerna inte läkte ihop. Kvinnan bad sin make ringa till församlingen Arken i Kungsängen, där man hade förbönstelefon. En god vän till mig satt just då vid denna telefon. När maken berättat situationen hörde hon sig själv säga: ”Det är lätt för Gud. Änglar ska komma med nya blodkroppar.” ”Ja, det ska jag hälsa henne”, svarade mannen. När han berättade detta för maken, tog hon emot det och såg för sin inre syn vilken vägg änglarna

skulle komma igenom. Det blev inte första natten, men andra natten kom vita änglar precis som hon sett det. De hade var sitt paket insvept i en linneduk. De öppnade paketet och höllde in något i bröstbenet.

På morgonen sade hon till läkaren: ”Titta, såren håller på att läka.” Han svarade: ”Ja, ja.” Utanför dörren mötte han maken och till denne sade han: ”Hon säger att hon håller på att helas, vad ska vi tro om det?” ”Det ska vi tro på,” svarade han. Vid provtagningen samma dag hade värdena gått upp och hon fick åka hem. Nya provtagningar några dagar senare visade att hon hade toppvärden.

Kvinnan kom sedan till en konferens som församlingen Arken anordnat, och där vittnade hon om sitt helande. Förebedjaren, som inte visste vad som hänt, kände igen detaljerna och kunde glädjas tillsammans med paret över vad Gud hade gjort. Jag har också själv träffat paret, som numera är hemma hos Herren efter att i många år ha spridit mycket välsignelse.

30 års ständig huvudvärk

En medelålders kvinna som var dagmamma åt mitt barnbarn, berättade hur Herren rört vid henne. Efter ett helt liv utan Gud, blev hon för fyra år sedan frälst. Hon hade i 30 år ständigt haft svår huvudvärk och läkarna kunde inte hitta orsaken. Under sina första tre år som kristen, då hon ibland ringt efter pastorn för att han skulle komma hem och be för henne när smärtan blev för svår, gjorde hon en morgon något som hon aldrig gjort tidigare. Hon bad i sin ensamhet så här: ”Helige Ande, du som bor i mig. Jag ber att du tar den här huvudvärken och skickar den tillbaka till helvetet där den kommer ifrån.” Hon blev aldeles överväldigad att helandet kom när hon själv bad, och sedan dess har hon själv vid flera tillfällen ”bett bort” allvarliga symptom i sin kropp. Hon hade upptäckt den troendes auktoritet att som det står om i missionsbefallningen i Mark. 16: ”Dessa tecken skall följa dem som tror... och skall lägga händerna på de sjuka och de skall bli friska.” Det gäller också den

troendes egen kropp. Hon berättade att det nu gått ett helt år utan att hon haft huvudvärk.

Propp i hjärtat

Det här paret vistades på Teneriffa under en längre period när frun fick en djupgående propp i ena benet. Hon behandlades på sjukhus i tre veckor. Så småningom var det dags för den inbokade hemresan till Sverige. Läkare sade att det var okej för henne att resa hem. Medan de väntade på flygplatsen, fick hon väldigt ont i hjärtat och mådde illa. Hon hade haft känningar av kärlekskramp och tog en tablett. Den hjälpte inte utan hon föll ihop och blev medvetslös. Maken ropade högt: ”Jesus, hjälp! Jesus, hjälp!” Innan hon förlorade medvetandet tänkte hon: ”Nu dör jag!” Hon hann vakna till och bli medvetslös igen tre gånger innan ambulansen kom.

Hon hämtade sig och blev bättre, och skulle få lämna sjukhuset efter en vecka. Men först gjordes ett arbets-EKG. Då visade det sig att allt inte stod rätt till. Hon skickades till ett annat sjukhus på Teneriffa för undersökning, så kallad coronarangiografi, d.v.s. röntgen av kranskärlden och hjärtat. (Man går då upp med en liten ledare för att avbilda kranskärlden och se vad problemet är.) Något absolut mirakulöst hände precis under fotograferingen. Men fick se en propp i hjärtat som inför kameran löstes upp och försvann! Man såg också att det inte hade blivit några skador på hjärtat eller kärlden. Något sådant hade man aldrig varit med om tidigare, och läkaren var mycket glad över att kunna berätta nyheten för henne.

När paret senare kom till Sverige och berättade detta för läkare trodde man henne inte. ”Det är fullständigt omöjligt”, sade de. En läkare var aningen mer ödmjuk, och sade att det kanske kunde hända en gång på miljonen.

Till saken hör att paret strax innan proppen i benet, hade varit på snabbresa en vecka i Sverige. Med facit i handen kunde de se Guds omsorg i det också. Den resan förlängde sjukförsäkringen ytterligare tre månader så att hela sjukhusvistelsen täcktes av försäkringen.

Detta är nu två år sedan. Kvinnan har sedan dess varit fri från prop-par och kärlekskramp.

11-åringen som drunknade

En nära vän till mig berättade vad som hände hennes yngste bror för många år sedan. Familjen tillhörde en pingstförsamling som anordnade ett sportlovsläger, dit sonen åkte tillsammans med sina kompisar. Han ringde hem första kvällen och berättade att de var på badhuset. Två timmar senare kom samtal från pastorn som hade mycket tråkiga nyheter. Man hade hittat pojken på bassängbotten och trodde att han var död.

En av lägerledarna var ambulansförare och gjorde alla insatser som var möjliga innan ambulansen kom. Överläkaren på Skellefteå lasarett meddelade pojkens pappa, att det inte var lönt att de reste till sjukhuset, för de räknade med att pojkens liv var slut innan morgonen. Pappan svarade: ”Vi orkar komma för vi har en levande tro på Gud som kan göra under” Så reste de till pojken. Där låg han i respirator, intuberad och med ögonen igentjupa på grund av skador han fått i vattnet. Föräldrarna höll pojken i handen under natten, medan han hade svåra kramper. På morgonen röntgades han, och det konstaterades att flera organ tagit skada. Lungorna var helt förstörda.

Pappan kämpade med vad som var Guds vilja. Han höll fast vid Mark. 11:24: ”Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert”, och kände att det var Guds vilja att pojken skulle leva. Han hade en väldig kamp innan han tredje dagen kunde överlåta sonen till Herren och säga: ”Ske Din vilja.”

Varje morgon röntgades pojken, och fjärde dagen sade läkaren: ”Röntgen visar att lungorna är helt återställda, vi förstår ingenting.” Föräldrarna blev väldigt glada, men läkaren tyckte inte de skulle ta ut glädjen i förskott. ”Det finns ingen aktivitet i hjärnan. Om han överlever, kommer han att ligga som ett kולי”, sade läkaren.

Pojken transporterades med ambulans till Umeå för att vara närmare hemmet. Efter halva resan vaknade pojken till liv, ville sätta sig

upp och säga något. Det gick inte på grund av utrustning och slangar, men läkaren gav honom papper och penna. Pojken skrev: ”Jag vill fara hem!” Föräldrarna, som åkte efter ambulansen, var så nedtyngda av beskedet de fått att de åkte i lugn hastighet.

När de kom fram till sjukhuset möttes de av en glad sköterska som undrade om de var föräldrarna. Hon berättade att pojken hade vaknat och ville fara hem. När föräldrarna träffade sin son, satt han i ett rum fyllt av vita rockar. ”Var har ni varit?” frågade pojken. ”Kan ni köpa korv och pommes frites? Jag är så hungrig!” fortsatte han. Han ville också att de skulle ringa lägerledaren och säga att han var okej.

Många av barnen på sportlovslägret kom från icke kristna hem, men alla hade ropat till Gud och sagt: ”Om du finns Gud, så gör honom frisk!” Nu var lägret slut och bussen med alla barnen var på väg tillbaka till kyrkan. I samma ögonblick som ledaren satte nyckeln i kyrkdörren, ringde telefonen med glädjebudet. Då samlades alla i kyrkan och tackade Gud!

En veckas mycket grundlig genomgång av hela pojkens kropp, särskilt hjärnan, visade att han var helt återställd. Trots åverkan på ögonen under olyckan så var synen perfekt nu. En av de två läkare som haft huvudansvaret för pojken, sade att han inte trodde på Gud. När troende sade att ett under skett, brukade han förklara att kroppen läker sig själv. Nu kommenterade läkaren händelsen: ”I detta fall böjer jag mig och jag kallar det för en högre makt. Jag har aldrig sett en person börja fungera igen efter att aktiviteten i hjärnan upphört.”

Senare forskade man vid Umeå universitet kring händelsen, och meddelade att man inte hade någon annan teori än föräldrarnas, att ett under hade skett. Ingen mänsklig makt kunde åstadkomma något sådant.

Barn med tumör bakom ögat, klumpfot och Down's syndrom

En sexbarnspappa berättade för mig om sina barn. Deras tredje

barn dog i moderlivet en vecka före planerad nedkomst. Att på ett naturligt sätt föda fram flickan innebar några mycket tunga dygn. Men det var ett sådant tillfälle när Gud inte nöjde sig med att gå vid deras sida, utan bar dem genom de svåraste dyggen. Sjukhusets kurator hade gruvat sig för att kunna ge kvinnan tröst, men det blev hon som tröstade kuratorn. Det slutade med att kuratorn fick med sig det Nya testamentet som låg på sängbordet.

När fjärde barnet kom, upptäcktes en tumör bakom ögat. Paret hade tagit till sig undervisningen om helande och den kom väl till pass när fjärde barnet, efter många undersökningar, brådskande blev kallad till Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg för en datortomografiröntgen. Man skulle kartlägga och förbereda inför operationen av tumören bakom ögat. Föräldrarna trodde Gud om en lyckad operation utan några men. Det mirakulösa inträffade dock: Undrens Gud opererade helt rent från tumören redan två dagar före röntgen, som skulle ske en fredag. På onsdagen hade mannen på ett möte på kvällen delat med sig av sin förvissning: ”I kväll ska vi bara tacka Gud. Idag har vi fått en sådan underbar frid från Gud. All oro är borta. Vi bara gläder oss idag!”

Efter datortomografiröntgen ringde överläkaren och gav det glädjande beskedet att de inte hittat någon tumör. Man fann inga spår efter den tidigare upptäckta förändringen, en förändring som fått pojken att hålla huvudet snett och känna smärta. Frun sade till läkaren: ”Det tackar vi Gud för.” Läkaren svarade att han trodde det var slumpen som fått tumören att försvinna. Men föräldrarna var övertygade om att det var deras tro på undrens Gud som helat pojken, och inte läkarens ”slump”. Det måste krävas mycket tro för att tro att slumpen ska ta bort konstaterade tumörer!

Den sistfödde pojken hade mycket dåliga förutsättningar. Han föddes med svår klumpfot och Down’s syndrom. Föräldrarna upplevde det som att sjukhuspersonalen gjorde allt vad de kunde för att få dem att tappa modet. Direkt efter födseln, när sköterskorna starkt misstänkte Down’s syndrom, hörde de en sköterska säga: ”Jag ser att hon är 39 år, så hon får väl skylla sig själv!” En annan sköterska

sa: ”Ni behöver inte ta hem pojken, vi kan ta hand om honom åt er.” Pappan svarade direkt: ”Vad är det du säger? Inte ta hem pojken? Det är ju min son, klart att vi tar med oss vår son hem!”

Överläkaren kom dagen efter förlossningen för att berätta om speciella skolor för sådana här barn, och berättade att pojken inte skulle klara sig själv. Pappan lät sig inte nedslås, utan utbrast: ”Vi tror på bibelns ord. Det här nyfödda barnet kommer aldrig att bli sämre än nu, utan kommer istället att bli bättre och bättre för varje dag.”

Sköterskorna upplyste frun om att dessa barn inte kunde suga bröstet eller flaska, och ville istället ta in honom till barnavdelningen. Men på morgonen var denne pojke den ende av alla de nyfödda bebisarna som själv sög i sig mjölken! Under första halvåret smorde föräldrarna pojken med olja och bad under det att de höll fast vid sin tro på att Gud skulle låta honom bli bättre och bättre för varje dag.

Sjukhuset hade en duktig ortoped som var specialist på just klumpfot. Han samarbetade med amerikanska läkare på området. Ortopedläkaren ställde efter noggrann undersökning sin diagnos: ”Pojken kommer aldrig att få full rörlighet i foten. Han kommer troligtvis alltid att få använda skena, åtminstone nattskena och speciella skor.” Problemet var att någon direkt fot knappast fanns, och det lilla som fanns var vridet nittio grader inåt. Mannen berättade för läkaren att han var kristen och trodde på helande och förväntade sig att foten skulle bli helt återställd. Efter tre månader, var det dags för återbesök. Då sade läkaren: ”Vilken fot var det?” Pappan svarade: ”Du menar alltså att du inte längre kan se vilken fot som var drabbad av klumpfot?” Läkaren kunde bara förstummat konstatera: ”Nej, det går inte att se det bara genom att titta på fötterna. Jag vet ju vad du tror. Jag kan inte tro som du, men jag kan heller inte förklara vad som hänt. Jag har aldrig sett något liknande. Foten har på ett för mig obegripligt sätt vuxit och vridits dit den ska.” Läkaren friskskrev pojkens klumpfot.

Pojken har sedan dess inte haft minsta problem med foten. Istället för skena och balansbesvär som läkarens diagnos var, klättrar pojken som andra barn i berg, har lärt sig cykla, simma och åka skidor. Någon specialskola blev det heller aldrig. Pojken är nu 15 år. Han går i en kristen skola med vanliga elever, och får bara lite extra stöd i matte och svenska.

Bibelorden familjen hållit fast vid har varit: ”Barn är en Guds gåva” från Ps. 127:3, ”Gud ger bara goda gåvor” från Jak. 1:17 och ”Men barnet växte upp och blev allt starkare och uppfylldes av vishet; och Guds nåd var över honom” från Luk. 2:40.

Hjärtmuskelsjukdom

En härlig fembarnsfamilj i vår församling har fått uppleva Guds helande kraft att förvandla där läkarna inte gav något hopp. Yngsta dottern skulle just fylla ett år när en ultraljudstest gav dystra besked: Hon hade drabbats av en ovanlig hjärtmuskelsjukdom, cardiomyopati. Hjärtat var förstorat, dessutom hade hon en två centimeter stor propp i hjärtat.

Hon kom in på en specialistavdelning på Östra sjukhuset i Göteborg. Läkarna tittade sorgset på föräldrarna, för de visste hur dåliga oddsen var för att flickan skulle överleva. Det fanns två utvägar: Om proppen gav sig iväg till lungor och hjärnan var det slut, men den kunde också kapsla in sig. På vägen till Göteborg fick de förbön i församlingen. Eftersom Gud hör bön, så var proppen borta på flickans födelsedag. Vilken födelsedagspresent! Läkarna andades ut. De hade aldrig tidigare sett detta på ett barn. Hjärtat var dock fortfarande förstorat och man gav henne 30 % chans att tillfriskna. I så fall måste detta ske inom de tre första månaderna. Läkter inte hjärtat under den tiden skulle hon inte ha en chans.

Värdena i hjärtat fortsatte att förbättras och så småningom fick flickan komma hem. Med i bagaget fanns blodförtunningsmedicin. Det blev en tid av intensiv passning av den livliga flickan, för skulle hon ramla och slå sig kunde det vara mycket farligt på grund av medicinen. Efter ett tag visade en ultraljudsundersökning att hennes

värden var något bättre, men hon var fortfarande mycket dålig; liten, mager och blå om läpparna. Under tiden fortsatte förbönen på olika håll i landet. Föräldrarna hade stora förhoppningar när de kom tillbaka för ultraljudsundersökning sex månader efter att hon blivit sjuk. Nu var dock värdet sämre än tidigare, och med detta resultat gav läkarna upp. Man sade att hon hade två månader eller högst två år kvar att leva.

När föräldrarna kom hem grät de av förtvivlan. I det ögonblicket kom Guds Ande starkt över dem. Herren sade: ”Min härlighet kommer att bli uppenbarad för humanisterna.” Detta gav dem mod att fortsätta. Sedan flickan blivit sjuk hade de ibland påmints om att de förlorat ett barn några år tidigare efter en olycka, trots att de bad. Det märkliga skedde nu, att samtidigt som läkarna gav upp och flickan blev sämre ökade deras tro och tillit till Guds mirakel-ingripande. Efter ett år var de så underbart vilande i att hon skulle bli bra vad omständigheterna än sade. Det var särskilt två bibelord som skickades till dem från vänner, Ps. 118:17: ”Jag skall icke dö, utan leva och... förtälja Herrens gärningar” (1917) och Jes. 40:5 ”Herrens härlighet skall uppenbaras”. Föräldrarna fyllde sig med Guds Ord och undervisning om helande.

Ett år efter att flickan blivit sjuk började det vända och hon fick mer matlust. Vid nästa ultraljudsundersökning visade värdena en förkortningskvot på 24 % mot tidigare 5-6 %. Ett friskt hjärta har 25-40 %. Då blev läkaren väldigt överraskad och glad. En docent från Göteborg kallades in för att granska fallet, och när han kom två månader senare visade förkortningskvoten 35 %. Det hade gått 1 ½ år sedan hon insjuknat och nu var hjärtat friskt. En läkare sade att detta var ett undantag. Men familjen vet att det var ett under, och många fick bevittna det. Flickan är nu nio år gammal och fullt frisk.

15 år i rullstol

Ett av de starkaste vittnesbörden jag hört om korsets kraft, kommer från en man som jag flera gånger besökt. Han hade suttit i rullstol i 15 år efter en arbetsskada. Varken armar eller ben fungerade.

Han hade svår värk och yrsel som fick honom att känna det som om han snurrade i en centrifug.

Vid några ekumeniska tältmöten på mannens hemort, förkunnade en känd evangelist om korsets kraft. Mannen hade inte fått någon särskild undervisning om helande i sin församling, och hade inga tankar på helande när han åkte till mötet den där kvällen. Efter predikan kom talaren ner, lade sina händer på mannen och bad att korsets kraft skulle strömma genom honom. Han blev då uppfylld av Guds kraft, och blev vad man kallar andedöpt. Han ville sedan resa sig, men fick inte för det var ingen som trodde att han kunde gå. Han blev hemkörd i rullstolen, men när han kom till kökstrappan reste han sig i alla fall och gick! Efter en kopp kaffe sade han till sin fru: ”Nu går vi en kvällspromenad runt samhället.” Nästa dag köpte paret varsin ny cykel.

Ett antal år senare besökte jag och några vänner mannen, då 78 år gammal. Vi filmade när han var ute och cyklade. Då hade han just klättrat på stegar och klippt sina fruktträd. Herren gav honom tillbaka de år han förlorat. Nu är mannen hemma hos Herren och har fått det fullständiga helandet, en helt ny kropp.

Ko med kalvförlamning

Jag var på stugmöte på en bondgård en gång. Där fanns en ko som hade legat i kalvförlamning i två och ett halvt dygn. Veterinären hade varit där fyra gånger, men kunde inget göra. Vi bad för en böneduk och skickade ut den till ladugården. Det var en meter hus-hållspapper vi bett över, och vi tänkte att den kunde läggas runt halsen på kon. Innan bönen var slut, var kon på benen igen! Dessutom blev ännu en ko helad från en annan åkomma. Den ekonomiskt sinnade bonden hade nämligen delat på böneduken. Den räckte ju till två. En sak är absolut säker i detta fall: Dessa kossor hade då rakt ingen tro, men friska blev de!

Svår skolios och ischias

Den unga kvinnan hade till och från haft problem med sin rygg, men i 30-årsåldern blev det akut. Hon jobbade i vården, lyfte patienter, men fick gång på gång ryggskott. Under en treårsperiod hade hon ständig värk dygnet runt. Hon hade ett njurbälte under den vita rocken på jobbet. Hon gick till kiropraktor var tredje vecka och lades i sträck för att dra ryggen rätt.

En morgon vaknade hon och upptäckte att hon tappat känslan från höfterna och ner. Hon kunde gå men kände ingenting. Hon åkte akut till läkare och blev då röntgad. Hon passade på att fråga om det som hennes syster sagt kunde stämma, att hon hade skolios. Självklart, sade han, men det finns inget mer att göra i den åldern. ”Det enda vi kan erbjuda är tabletter och sjukskrivning och så får du sluta att jobba inom vården”, sade läkaren. Även några fler detaljer han beskrev gjorde henne rädd. Det verkade som om hon höll på att bli helt utslagen.

Hon hade varit frälst i sex år, men hade aldrig någon gång hört Gud tala. Där hon nu satt inne hos läkaren, hörde hon tydligt Guds röst som sade: ”Frukta inte, jag ska hela dig.” Hon hade aldrig hört någon undervisning om helande och förbön för sjuka, men hon hade läst i bibeln i Jak. 5:14 att man ska smörja den sjuke med olja. Hon hade fått en längtan efter att bli döpt och hade planerat att då skulle hon be dem att också smörja henne med olja. Kvällen innan dopförrättningen var det också möte och hon åkte dit. En besökande evangelist gick fram till mikrofonen och sade: ”Herren säger: Du finns här som har en sned ryggrad. Läkare har sagt att det bara finns tabletter och sjukskrivning, men jag vill hela dig.”

Kvinnan blev alldeles överväldigad att det stämde så bra på henne. Hon hade aldrig hört något profetiskt tilltal tidigare och tänkte: ”Tänk om det är till någon annan, då kan väl inte jag gå fram?” Där hon stod i bänken gick en varm ström igenom henne och hon kunde röra sig obehindrat. All smärta var också borta. Nästa kväll blev det tacksägelsevittnesbörd vid dopgraven.

15 år senare fick hon väldigt ont i ryggen och problem med diskbräck och ischiasnerven. Kiropraktorn kunde inte göra någonting. Denna gång hade hon inte tro för helande, trots det mirakulösa hon upplevt långt tidigare. Därtill bad hennes son henne om hjälp med att flytta nästa dag. Han hade ingen annan hjälp, och hon hade inte hjärta att säga nej. Hon träffade några väninnor den kvällen och sade: ”Ni måste be för mig.” Smärtan var så intensiv att hon inte kunde sitta utan måste ligga.

Det fanns en konflikt med föräldrarna i kvinnans liv. Några dagar innan flyttningen hade hon upplevt hur den helige Ande sade: ”Du har visat förakt mot din pappa.” Dessa ord kom tillbaka till henne nu, och hon erkände och bekände sin synd och bad Gud om förlåtelse. Så fort hon gjort det fick hon tro för helande, och sade till väninnorna: ”Om ni lägger händerna på mig nu, så blir jag helad.” Dessa var inte riktigt beredda, men hon sade: ”Be, använd tungotalet.” En våldsam gråt kom över henne, så våldsam att det knakade i ryggen och den kom rätt. Och smärtan försvann! Denna gång blev hon helad genom gråt. Nästa dag körde hon flyttlasset ett antal timmar och bar möbler fyra våningar utan hiss. Helandet var ett faktum.

Ytterligare några år senare blev hon helad från ljumskbräck vid en förbönsstund i slutet av ett möte i vår församling. Hon blev då ”nersövd” av den helige Ande och låg helt orörlig på golvet i en timme. Mötet hann avslutas och sedan var barnen intresserade av att se hur länge hon skulle ligga där. När hon efter en timme rörde på sitt lillfinger konstaterade de att hon var på gång. Då var den övernaturliga operationen klar och ljumskbräcket borta!

Krossade muskelfästen och magsår

Ett äldre par i vår församling berättar hur de som ganska nyfrälsta i 60-årsåldern fick uppleva starka helandeunder i sina liv. Mannen hade blivit påkörd av en bil, och hamnade på sjukhuset med krossade muskelfästen på ena lårbenet. Han hade varit sängliggande i

14 dagar, och fick den tredje veckan börja gå lite med kryckor. Läkarna hade förberett honom på en mycket lång konvalescenstid.

Dagen efter hemkomsten från sjukhuset var det kampanjmöte i Missionskyrkan. Mannen kände trots svåra smärtor en drivkraft att ta sig dit. En evangelist var på besök och talade om att inte tappa modet. Mannen kände att hela predikan var till honom. Efteråt inbjöds till förbön för sjuka, men mannen orkade inte resa sig. Några mötesdeltagare som satt bakom honom hjälpte honom upp. Efter förbönen frågade evangelisten: ”Får jag ta dina kryckor nu?” ”Javisst,” blev svaret. ”Jag behöver dem inte längre.” Sedan gick mannen i trapporna till plattformen och senare ner i källaren. Undret kunde bara konstateras. All smärta var borta, muskelfästena var helade. Kryckorna behövdes inte mer.

Strax innan detta hände, hade frun upplevt ett lika radikalt helande på ett annat möte. Hon hade under många år dagligen plågats av magkatarr. De sista två åren hade hon dessutom både vår och höst fått blödande magsår. När hon satt på mötet med sina vanliga katarrsmärtor, började de plågsamma akuta symptomen på blödande magsår igen. Det var återigen vår och dags för nästa omgång. Hon tänkte där hon satt i bänken: ”Nu är det dags att läggas in på sjukhuset igen.” Herren hade dock andra tankar. Pastorn sade: ”Det sitter någon här med svåra smärtor just nu, Gud vill hela dig.” Hon räckte upp sin hand liksom ett antal andra. Pastorn bad en kvinna i bänken framför att vända sig om och lägga händerna på henne. Sedan bad han att Gud skulle gripa in och ta bort smärtorna hos dem som gett sig till känna.

Hon kände hur något hände i hennes mage – något rörde sig och sedan var alla besvär borta. Vid kafferasten berättade hon för pastorn vad som hänt och hon fick sedan vittna inför alla. Därefter drack hon en kopp kaffe, vilket hon inte kunnat göra på mycket länge. Detta är snart 20 år sedan, och hon har kunnat dricka kaffe sedan dess.

Förlorad talförmåga

En 80-årig kvinna som levt med Herren i hela sitt liv och tillhörde en baptistförsamling, berättade för mig vad som hänt henne. Hon hade fått en propp i hjärnan som bland annat resulterade i att hon miste talförmågan. När hon försökte skriva blev det bara streck. All förmåga att kommunicera hade slagits ut. De anhöriga kallades till sjukhuset, för man visste inte utgången av det hela.

På kvällen när alla åkt hem och hon var ensam på rummet, knäppte hon sin vana trogen händerna för att tacka Gud innan hon somnade. Det hade hon gjort hela sitt liv, oberoende av omständigheterna. Det fantastiska hände, att när hon började tacka Gud fick hon tillbaka talförmågan. Det finns kraft i att tacka Herren!

Krossat bäckenben

En ung tjej strax över 20 år var med om en svår bilolycka, då hennes bäckenben krossades. Ett antal spikar och plåtar opererades in, men hon fick svår värk vid vissa rörelser.

Några år senare kom hon på besök en kväll på vår församlings familjeläger. Hon var just då i en andlig kris, och upplevde sig själv borta från Herren. Hon bad om förbön för sina fysiska problem. Pastorn, som ville vara diskret, bad en ung kvinna i församlingen att lägga händerna på hennes höfter och be. Knakande ljud hördes och all smärta försvann!

Den kvällen blev en vändpunkt för hela hennes liv, och hon började följa Herren på nytt. Enligt röntgen är spikarna fortfarande kvar, men hon rör sig obehindrat och är efter 15 år helt utan smärta. Hon har dessutom klarat av att föda tre barn utan problem!

Det var en helt vanlig, troende som bad för henne. I slutet på Mark. 16 står det: ”Tecken ska följa dem som tror detta... De ska lägga händerna på sjuka, och de skall då bli friska.”

30 års alkoholmissbruk

Jag träffade denna kvinna på en konferens, där hon delade sitt vittnesbörd. Bakom sig hade hon 30 års spritmissbruk med många

inslag av misshandel. Hon hade ingen aning om hur många hjärnskakningar hon fått av att ha blivit slagen, när inte karlar fått som de velat. Hon dränkte sina sorger i spriten. De sista åren köpte hon femlitersdunkar, för en flaska räckte inte länge. Hon brukade hälla upp ett glas på kvällen för att ha på morgonen när hon vaknade, för då var hon så skakig att hon inte kunde skruva av korken och hälla ur dunken. Denna speciella morgon reste hon sig som vanligt för att ta glaset, men hon kunde inte nå fram. Hur hon än försökte var det som en osynlig mur runt glaset. Hon försökte åtskilliga gånger, men det gick bara inte. Till slut sade hon: ”Tack Jesus, nu har jag supit färdigt.” En varm ström sköljde igenom henne. Migränen, bakfyllan och skakningarna försvann. Strax efter bestämde hon sig att följa Jesus, ”det enda som håller”.

Fem månader senare skulle hon sluta röka efter 37 år. Hon fimpade på kvällen och tänkte: ”Nu klättrar jag på väggarna i morgon bitti!” Innan hon lade sig och släckte lampan pratade hon med Jesus: ”Ja, nu ser du, nu ska du och jag sluta röka.” Med en gång förstod hon att det blev fel, för han röker ju inte... Men han hjälpte henne! Det är fyra år sedan och det håller än.

Samma kvinna hade även kronisk bronkit som började bli riktigt besvärlig. Efter en lungröntgen fick hon beskedet att det fanns åtta tumörer i lungorna. Gången därpå var de nio. Då åkte hon på pingströrelsens stora konferens i norra Sverige, ”Lapplandsveckan”, och fick förbön varje kväll. Nästa gång hon kom till onkologen tittade läkaren på henne och på svaret och sade: ”Det här stämmer inte!” Kvinnan undrade: ”Har det blivit värre?” ”Nej, tvärtom, ena lungan är så ren som om du har aldrig haft någon tumör där, och i den andra lungan har du två små.” Herren tog bort sju tumörer på en gång. Vid nästa undersökning var de två ännu mindre, vittnade hon sex månader senare.

Alldeles innan boken går i tryck har jag fått den senaste rapporten, ett år efter förbönen. Vid den senaste röntgenundersökningen var alla tumörer borta och läkaren på onkologen hade kramat om henne och båda två hade gråtit av glädje. I väntrummet hade någon

kommenterat ”Hon måste vara sjuk” när kvinnan gråtande gick förbi. ”Nej,” sa hon, ”jag gråter av glädje för att jag är helt frisk!”

4½ år med kryckor

På samma konferens vittnade en annan kvinna om ett stort mirakel. Hon blev svårt skadad i en bilolycka. Trots operation var ena höften snedställd, benet krokigt och foten snedvriden, så att hon var tvungen att gå med kryckor. När hon satt vilade fotens utsida på golvet och hon kunde se fotsulan. Värken var svår. Hon hade gått fram för förbön hundratals gånger förut, men ingenting hade hänt. Några fler gånger skulle det inte bli, hade hon tänkt, för det hände ändå inte något.

En kväll hemma i missionsförsamlingen hade man besök av en annan församling, och deras pastor inbjöd folk till förbön. Plötsligt fann hon sig stående där framme, och hon var den enda som gått fram. När pastorn började be, kände hon hur liksom tusen watt av elektricitet gick genom hennes kropp medan Herren på ett ögonblick rätade ut benet och foten. Nu kan hon t.o.m. gå i högklackade fin skor.

Allergisk mot det mesta

I en kristen tidning fanns ett reportage om ett helande som skett på ett av våra möten på en plats. Det beskriver ett område som alltfler kämpar med, och jag vill uppmuntra dig att även här kan Gud hela.

Det hela började med en lång förkylning som höll på hela hösten. Vid jultid förstod familjen att tonårsdottern var allergisk, eftersom hon blev värre i närheten av nötter och äpplen. Samtidigt fick de veta att flickan blivit allergisk för det mögel i skolan som hon utsatts för. Hon gick till en läkare som skrev ut nässprayer, ögondroppar och olika allergitabletter. Medicinen hjälpte dock inte särskilt mycket. Det kliade i ögonen och rann ur näsan. När hon t.ex. åt äpplen kliade det i munnen. När det var som värst kunde hon inte ens vara i samma rum som en skål äpplen.

Hon vet inte allt hon var allergisk mot, det var så mycket! Det var alltid något, ute såväl som inne. Pollen, morötter, damm, pälsdjur, fåglar... Det var inte alltid hon visste vad hon reagerade på. Det blev bara värre. Det tjocknade i halsen när hon var ute eller inne på olika platser. Efter något år av allergier var hon en gång på en möteshelg i församlingen, och kom fram på inbjudan till förbön. Självt uttrycker hon det så här: ”När Anita hade bett för mig visste jag att jag var helad. Jag var helt övertygad för jag kände att det hände någonting. Jag var helt bombsäker.” Dagen efter gick hon och köpte äpplen och åt. Och hon hade rätt. Ingen allergisk reaktion kom och sedan dess har hon varit bra.

Att hon skulle bli helad på just det mötet hade hon ingen aning om, men hon hade heller inte trott att hon skulle behöva dras med allergierna hela livet, utan att Gud skulle hela. Det har nu gått tre år och hon är fortfarande fullständigt frisk.

En skadad lunga

Jag refererar ur en artikel i tidningen *Dagen*. Det handlar om en 24-årig kvinna som blivit frälst tre år tidigare efter att föräldrarna mött Jesus, ett under som förändrade hennes liv.

När hon gick i förskolan blev hon påkörd av en kamrat på en barncykel och fick styret rakt in i ena lungan. Lungan punkterades kraftigt och hon hamnade på Universitetssjukhuset i Umeå. ”Jag svävade mellan liv och död i flera dagar – och man var osäker på om jag skulle klara mig”, berättar hon.

Det hela slutade trots allt lyckligt. Hon kunde lämna sjukhuset efter någon vecka. Men allt sedan den händelsen hade hon vissa problem med andningen – mest vid ansträngning. Hon kunde inte hänga med i gymnastiken som de andra barnen. ”När jag ansträngt mig har jag känt det som om jag inte fått tillräckligt med luft”, förklarar hon.

I fjol kontrollerade hon därför sin lungkapacitet och fick beskedet att hon hade en förträngning på luftvägarna i ena lungan. I slutet på januari var hon med på en möteshelg med Anita Barker. Talaren

sade att hon fick ett gudomligt tilltal angående ”barncykel” – och att Gud ville hela någon. ”Jag förstår direkt att det var till mig”, säger hon, ”och egentligen var det ju bara jag som förstod denna annorlunda hälsning.”

Hon gick fram till förbön den kvällen och det blev till fullständig förvandling i hennes kropp. ”Jag kände hur Guds kraft gick igenom min kropp – som om jag fick en ny lunga! Sedan den kvällen har jag inte längre haft några symptom när jag anstränger mig. Gud har gjort ett under.”

Gud har blivit ännu mer verklig för henne som en Gud som bryr sig om varenda liten människa. Så långt tidningsartikeln. Jag vill tillägga att när vi har möten, hjälps vi åt i teamet att lyssna in tilltal. Det var en av teammedlemmarna som fick ordet ”barncykel”. Vem som bad för den unga kvinnan vet jag inte, men det var inte jag. Under samma möte blev hennes pappa helad från tinnitus, som han plågats av i flera år.

22-åring med hjärnblödning

Det blev en fruktansvärd chock för familjen, när telefonsamtalet från Umeå universitetssjukhus lät meddela att deras 22-åriga son, befäl vid regementet, hade drabbats av svår hjärnblödning. Han hade flugits in med helikopter. När föräldrarna kom till sjukhuset, var sonen blå i hela ansiktet, lam i ena sidan och hade en massa slangar överallt.

Läkaren berättade att de kunde få prata med en präst om de ville och förklarade vad som hänt. Det fanns inte något större hopp om att sonen skulle klara sig. Blödningen satt i lilla hjärnan, och det var mycket allvarligt. Föräldrarna berättade att de trodde på att Gud kunde göra under, de hade sett det förr. Sonen var i djup koma, men föräldrarna satt hos honom, höll hans händer och bad. De tänkte på hur något sådant kunde hända, men förstod att fienden ville skada familjen.

Den andra dagen blev han flyttad till en övervakningsavdelning. Det var lördag. Pappan försökte få tag på en pastor i stan, men det

var bara telefonsvarare som slog på överallt. På patienthotellet frågade han i receptionen om de visste någon gudstjänst att gå till för att få en böneduk. De blev rekommenderade att gå till en församling som hette ”Ljuset” och så gjorde de nästa dag. De hittade församlingen, och en mötesvärd skrev ner böneämnet och lämnade fram det på talarstolen. När pastorn läste det undrade han om de berörda fanns där. Sedan blev det mycket förbön för sonen. Ett profetiskt ord kom att ”Herren hade bränt bort hjärnblödningen och att han skulle bli fullständigt helad”. Med dessa ord i hjärtat och böneduken i handen gick paret som på moln tillbaka till sjukhuset. Senare fick man höra att böneämnet gått vidare till Europakonferensen i Uppsala och församlingen Arken i Kungsängen. Sammanlagt hade bortåt 16 000 människor bett för böneämnet.

Det var stor kris för sonen. Flera gånger höll man på att mista honom när medvetslösheten blev för djup, men efter förbönen började något hända. Han började röra på sig, men låg fortfarande i koma. Läkarna kom med apparater för att testa, men ingenting stämde. Apparaterna visade fel. En professor kom senare med en apparat för att kolla blodgenomströmningen i hjärnan, men också den visade fel och professorn tyckte det var något konstigt med det hela. Föräldrarna förstod att det var Gud som började visa sin makt. Efter ytterligare ett dygn togs en mängd röntgenbilder på hjärnan, men de sex läkarna som kollade bilderna förstod ingenting. Där blödningen hade varit, fanns nu bara en prick.

Efter drygt en vecka, fick sonen lämna Umeå och läggas in för observation på sjukhuset i hemstaden. Efter några dagar kom han hem till föräldrarna där han fick hjälp ett par veckor. Efter två månader var han tillbaka på regementet, där han så småningom kunde utföra också tyngre sysslor. Den unge mannen blev fullständigt helad. Det har nu gått nio år sedan denna händelse och han är fortfarande frisk. Som en liten ”bieffekt” av händelsen, tycker han sig ha fått bättre sifferminne efteråt, vilket i hans yrke som nätverkstekniker är en klar fördel!

Fibromyalgi, köldskador och grå starr

En medelålders kvinna, som på märkliga vägar just blivit frälst, fick kassetten ”Förlåtelse” som vi gett ut. Hon lyssnade och gjorde sedan en lista över alla livets oförrätter. Därefter bad hon i sin ensamhet för dem var och en, förlät och välsignade människor i sin omgivning.

Efter detta gjorde hon sig beredd att åka på missionsuppdrag. Något som mänskligt sett var omöjligt för henne på grund av fibromyalgi och köldskador som kraftigt förämrade blodcirkulationen vid +10 grader. Hon hade också ärr på hornhinnan som en följd av den dåliga blodcirkulationen. Dessutom behövde hon opereras för grå starr.

Hon reste till Europakonferensen, och vid inbjudan till andedop sprang hon fram. Inte hade hon förstått att det märkliga språk hon i sin ensamhet fått när hon bad, var tungotal! Vid konferensen bad hon om förbön för sina åkommor, och efter det mötet kunde det konstateras att hon fått en helreovering. Fibromyalgi, blodcirkulationsproblem, starr och ärr på hornhinnan var ett minne blott. Nu behövdes ingen hornhinnetransplantation. Optikern trodde inte på att hon haft sådana problem, eftersom ingenting syntes, och ögonläkaren erkände att det var ett mirakel. Han hade aldrig sett något sådant tidigare. Några månader efter detta åkte hon på missionsuppdrag.

Hennes märkliga frälsningsupplevelse kan du läsa om i ”Bönebarnet blev frälst” i *Det finns Frihet*, sid. 97.

Obotlig cancer

Han var en bödens man, amerikanen som med sin familj var utsänd till Finland för att återuppstarta ett arbete med ”Youth with a mission” (UMU, Ungdom med Uppgift). Utvecklingen var bön och väckelse och därmed enande av landets kristna. Under fyra år hade han predikat i olika församlingar och samlat pastorer. Alla var dock mycket upptagna med sina egna verksamheter.

Han tillbringade mycket tid i bön, och under sin dagliga bönetid på ett intilliggande berg hade Gud under en tid talat med honom om Jesu lidande, men även lidande för honom. Detta var inget obekant. Han hade varit i missionsarbete i 18 år, därav 10 år i Thailand. Där hade han varit med om många svårigheter, och vid ett tillfälle höll han på att dö i en tropisk sjukdom. Han förstod principen i Joh. 12:24 om att vara villig att dö. Han sade till Herren att han var villig att lida: ”Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn, men om det dör, bär det rik frukt.”

Han hade börjat få andningsproblem, och gick till doktorn i tron att det berodde på astma han led av. Lungorna röntgades och man fann en tumör lika stor som en hand runt hjärtat och mellan lungorna. Allt den kvinnliga läkaren kunde säga var: ”Jag är så ledsen, jag är så ledsen!” Senare berättade hon att hon nästan svimmade när hon såg tumörens storlek, för hon visste att han inte skulle överleva. När han gick ut därifrån sjöng han på bibelkören från Fil. 1:21: ”Ty för mig är livet Kristus, och döden en vinst.” Han sade: ”Jag var inte rädd, för Gud hade förberett mig för dödsskuggans dal. Det fanns bara två vägar, antingen skulle jag flytta hem till Herren eller så skulle han göra ett helandeunder.” Vilket det än blev, kände mannen att han skulle vinna. Men han tänkte på sin fru och deras två små barn, och bad att de också skulle förberedas för nyheten.

När han kom hem berättade frun att hon hade haft en dröm. Hon berättade att de åkt i en liten båt med Jesus och att det blev en stark storm. De var dock omgivna av en skyddande glassköld. Trots att stormen blev starkare och starkare var de utom fara. Sedan tittade frun på honom och sade: ”Det kommer en fruktansvärd storm!” Mannen berättade vad doktorn sagt, men tack vare drömmen kunde hon känna trygghet.

Han berättade situationen för ett 40-tal pastorer och ledare i en samling. De bad för honom och profetiska ord kom att genom denna sjukdom skulle enhet komma bland kristna i Finland. Detta var ju hans stora kallelse och böneämne, och han blev glad att höra om bönesvar. Så blev han inbjuden av en vän att komma till USA

och få förbön för helande. När han frågade Gud om han skulle åka kom motfrågan: ”Vill du bli helad ögonblickligt eller vill du gå igenom lidande? frågade Herren. ”Vilket vill du?” frågade mannen. ”Jag blir mer förhålligad genom lidandet”, sade Herren. Mannen svar blev: ”Då går vi den vägen.”

Under de följande nio månaderna var han från och till på onkologen som patient, sammanlagt tre månader. Han fick både strålning och cellgiftsbehandlingar och var nära döden två gånger. Trots detta upplevde han en av de bästa tiderna i sitt liv, som det står i 23:e psalmen: ”Din käpp och stav de tröstar mig.” Han upplevde Guds närvaro starkare än någonsin. Han lärde sig också mer om medlidande än vad han gjort under 18 år som missionär. Till dess hade han bett för sjuka, och om de inte blev helade omedelbart, tänkte han att det helt enkelt inte var Guds vilja. Han kunde inte identifiera sig med deras lidande.

Onkologen var den mörkaste och mest deprimerande plats där människor dog hela tiden. Hopplöshet fyllde hela atmosfären. De morgnar han kunde, gick han fram och tillbaka i korridoren, prisade Herren och bad för andra patienter. Han fick budskap till olika personer, Herren rörde vid dem och en del blev helade.

Under hela denna tid bad olika kyrkor i Finland för hans helande, detta var ett böneämne de kunde enas om. Han skickade ofta budskap till dem från sjukhuset, och en döende mans sista ord lyssnar man på. Han visste inte utgången av sjukdomen, men visste att en dag skulle Jesus stilla stormen runt deras lilla båt genom sitt ”Tig, var stilla.” Precis så blev det. När det såg som mörkast ut och allt hopp var ute, sade Herren till honom: ”Nu är det över.”

Det blev dags att röntga honom efter omgången av strålbehandlingar. Då upptäcktes att den stora tumören hade krympt till en ärtas storlek. Läkaren sade att han var ett mirakel. Han undrade då över den lilla ärtan som var kvar. ”Det är bara ett ärr”, blev svaret. När han tackade henne sade hon: ”Tacka inte mig, tacka Gud!”

Under hela sjukdomstiden hade tusentals UMU-missionärer utöver världen fått budskap från denne döende man och man hade bett

för väckelse och enhet bland kristna i Finland. Resultaten blev dessa: Pastorer från 26 olika städer träffas regelbundet och ber. Dörrarna öppnades för honom att varje vecka gå in i riksdagsbyggnaden och be. De såg Gud förändra historien i Finland när 1200 kristna böjde knä på riksdagstrappan i Helsingfors och bad enligt 2 Krön. 7:14: ”men mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, ödmjucar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, då vill jag höra det från himlen och förlåta deras synd och skaffa läkedom åt deras land.”

Denna man och hans familj är sedan fem år tillbaka stationerade på UMMU-basen utanför Uddevalla och de har fått välsigna vårt område mycket. Också här träffas pastorena och ber tillsammans. Gud kan använda allt till sitt namns förhålligande, när vi tillåter honom!

Det finns Hälsa och Helande

Vägen till Gud

Du har nu läst många fantastiska vittnesbörd om mirakulösa fysiska helanden och du har läst en del om själens upprättelse och helande. Redan från början konstaterades att det viktigaste helandet är att få en rätt relation till Gud – det som kallas att bli frälst, personligt kristen eller född på nytt. Du som läser detta kanske inte har en sådan erfarenhet av en personlig relation med Gud.

Många talar om Gud idag, och att det finns flera olika vägar till Honom. Det kan kännas förvirrande med olika religioner som gör anspråk på att ha den fulländade lösningen på alla problem. Men om vi jämför kristendomen med andra religioner kan vi konstatera att den avgörande skillnaden ligger i hur man sägs bli försonad med guden.

Alla andra religioner handlar om att människan ska göra goda gärningar och vara på ett visst sätt för att förtjäna kontakt med Gud, eller det övernaturliga. I tron på Jesus, är det precis tvärtom! Enligt Bibeln har Jesus redan gjort allt som någonsin behövs. Han dog för dina synder i ditt ställe. Det enda du behöver göra är att ta emot. Det är nåd, vilket betyder oförtjänt favör! ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” Johannes 3:16.

Följande berättelse är en ofta använd illustration om vad som sker i frälsningen: Två bröder, som var tvillingar, växte upp tillsammans. De var väldigt olika – den ene älskade böcker, han läste och pluggade jämt. Den andre var mest ute på gatan. Åren gick. Den ene blev jurist och domare, den andre hamnade i kriminalitet.

Den dagen kom, då bröderna råkade träffas i en rättsal – den ene i egenskap av domare, den andre såsom åtalad. Domaren gav

sin egen bror det högsta straff som kunde utdömas, en mycket hög bötessumma, för det brott som begåtts. Sedan tog han fram sin privata checkbok och skrev ut en check på summan till sin bror, så att denne kunde gå fri. Priset för friheten var betalt!

Detsamma gjorde Jesus för dig och mig när Han tog vårt straff på korset för 2000 år sedan. Romarbrevet 3:23 säger: ”Alla har syndat och saknar härligheten från Gud.” Och Rom. 6:23: ”Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.”

Tänk nu på när brottslingen blev fri. Var det när hans bror skrev ut checken? Nej. Det var när brottslingen räckte ut sin hand och tog emot den! Vi behöver personligen ta emot Jesus som vår Frälsare. Det är Guds gåva till oss! Johannes 1:12 säger: ”Men åt alla dem som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.”

När man tar emot Jesus, bekänner att man är en syndare och ber om förlåtelse, så blir man frälst. Den största synden är att man har gått sina egna vägar i stolthet och inte velat ha med Jesus att göra. I Jesaja 53:6 står det: ”Vi gick alla vilse som får, var och en sin egen väg...”

Att en människa syndar, är bara en konsekvens av att hon är en syndare. Därför räcker det inte att lägga av med vissa symtom, tex att sluta supa och svära. I frälsningen blir du först och främst förlåten för grundsynden, men också alla symtom – du blir rättfärdig.

Du tar emot Jesus genom bön som betyder samtal med Gud. När du ber är inte ditt ordval det viktigaste. Gud ser ditt inre och vet vad du innerst inne menar. Här är ett förslag till bön som du kan be:

Herre Jesus, jag behöver dig!

Jag har gått min egen väg och syndat mot dig.

Tack för att du har dött och uppstått också för mig.

Förlåt mig mina synder!

Nu öppnar jag mitt hjärta och tar emot dig som min Herre.

Ta över ledningen i mitt liv,

Och gör mig sådan du vill att jag skall vara, Amen.

1 Johannes brev 1:9:

”Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.”

Romarbrevet 10:9-10 :

”Om du med din mun bekänner att Jesus är Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst. Ty med hjärtat tror man och blir rättfärdig och med munnen bekänner man och blir frälst.”

Tacka nu Gud för frälsningen, för det Jesus gjort för dig och det nya liv Han har gett dig.

Som kristen lever man i tro, tillit till Gud och hans ord. Det Guds ord säger är viktigare än vad känslorna säger. I tro på Jesus upplever vi t ex tröst, frid och glädje. Människans känsloliv går upp och ner, men Guds ord är alltid detsamma. Bygg därför din gudsrelation på Ordet, inte på dina känslor.

Så här växer du som kristen:

- Ta tid att tala med Gud varje dag.
- Läs Bibeln regelbundet, det är andlig mat. Du kan t ex börja med att läsa evangelierna.
- Ta kontakt med någon kristen församling för att få råd och hjälp att gå vidare i tron och för att bli delaktig av kristen gemenskap. Ensam är inte stark! Gud har tänkt att vi ska hjälpa varandra. Jag önskar dig all lycka i ditt nya liv tillsammans med Jesus!

Välkommen in i en ny och spännande värld där ingenting är omöjligt!

Det finns Hälsa och Helande

Avslutning

Målsättningen med min förra bok *Det finns Frihet*, är att ge hjälp till självhjälp för enskilda människor och församlingar. Syftet är bland annat att rusta kristna för den stora skörden som Guds Ord talar om ska komma i de yttersta tiderna. Människor som då blir frälsta har provat det mesta av världens elände, och behöver få komma ut i Herrens frihet utan långvarig ”experthjälp”. Vi är tack-samma för professionell hjälp av psykiatriker, psykologer, terapeuter, kuratorer, utbildade självvårdare och pastorer med utbildning på dessa områden. Men deras insatser räcker inte till för att ta hand om alla behov, och det är inte meningen heller. Många behov kan betjänas i den kristna gemenskapen, och Herren vill utrusta var och en att på olika sätt betjäna varandra i en kropp där varje lem gör sin del.

När manuset till denna bok var klart och jag för första gången lyssnade igenom allt som skrivits, kom Guds Ande över mig med tilltalet: ”Detta är också en hjälp till självhjälp, inte bara för individer att röja undan hinder och vara goda förvaltare, men också för församlingar att på olika sätt förlösa helandetjänst med en helhetssyn på människan.”

Nycklar för att detta ska bli möjligt, sammanfattas här:

- **Helande gemenskap.** En väg till detta är måltidsgemenskap. I Neh. 8:10 uppmanas Israels barn att äta och dricka tillsammans, bjuda den som inget har och glädja sig. Versen avslutas med orden: ”Glädje i Herren är er starkhet.”
- **Hjälp andra.** Att sträcka sig ut till nödlidande förlöser helande, för omsorgen är Guds hjärta för människor.

- **Aktivera förvaltarskap.** Erbjud aktiviteter som samtidigt hjälper människor att vara goda förvaltare av sina kroppar och få motion.
- **Undervisa om helande.** Undervisa om och praktisera förbön för sjuka. Be för bönedukar, smörj med olja, förkunna helande i nattvarden, genom handpåläggning osv.
- **Den troendes tjänst.** Uppmuntra till ”den troendes tjänst” enligt Mark. 16:17: ”Tecken skall följa dem som tror detta” och ”Dessa tecken skall följa dem som tror” (2000). ”Omkring dem som tror på mig skall det ske under” (LB) ... vers 18b: ”De skall lägga händerna på sjuka och de skall bli friska.” Det innebär att man är tillgänglig och beredd att på ett eller annat sätt vara en kanal för Gud när behov uppstår och tillfälle ges bland t.ex. grannar, arbetskamrater och släktingar. Om vi är villiga och tillgängliga, ger Gud tillfällena. Tänk på sköterskan som i smyg bad för den hjärndöde tonåringen, eller dottern som tog en böneduk till sin åldriga mor döende i njurproblem.

Om varje lem gör det den är skapad till, förlöses en enorm styrka i kroppen. Om armar, tår, lungor och näsa alla kämpar för att bli mun eller öga kommer kroppen i fullständig obalans och blir ineffektiv. Du kan läsa om lemmarna och kroppen i 1 Kor. 12. Följ uppmaningen att göra din kallelse och utkorelse fast!

Evangelisationsmöjlighet

Hälsa och helande är oerhört viktigt för människor idag. Vilken möjlighet att bära fram vittnesbördet om Jesus!

En församling i norra Indien har på ett alldeles särskilt sätt upptäckt detta. Några av mina vänner som arbetar i Indien har sett detta på nära håll och berättar om en församlingen som föddes ur Guds mirakulösa kraft. Så här gick det till:

”Pastorn, som då arbetade som affärsman, blev en dag kontaktad av en grannfru vars son var dödssjuk. Barnet var bara två veckor gammalt och läkarna gav det inget hopp. Den hinduiska mamman kände till att det bodde en kristen man i närheten och gick då till honom i desperation för att få förbön för barnet. När han bad för det blev barnet omedelbart helat. Detta spred sig som en löpeld och folk började komma till denne man i hans hem, där han började undervisa dem från Guds Ord, be för dem och även leda dem till frälsning.

Till slut, när ca. 80 personer trängt sig ihop i hans lilla vardagsrum insåg han att de behövde en lokal de kunde samlas i. Han insåg även att Gud på detta sätt kallade honom att sluta sitt jobb och arbeta med dessa människor på heltid. Församlingen växte enormt och efter bara ett par år kom tusentals människor till mötena. På frågan om vad som är hemligheten till tillväxten har pastorn själv bara ett svar: Guds kraft!

Det första som händer i ett möte är att människor (oftast hinduer) får ställa sig upp och vittna om hur de blivit helade under veckan när någon granne bett för dem. Sedan predikar pastorn frälsningsbudskapet varvid människor får tillfälle att ta emot Jesus i sina hjärtan. I undervisningen som följer betonas att Guds helandekraft är tillgänglig för alla och att varje troende kan bota de sjuka. Vid slutet av mötet får alla församlingsmedlemmar stå upp och lyfta upp varsin oljeflaska som de har tagit med sig hemifrån. De fattigaste, som inte har någon flaska, lyfter istället upp små plastpåsar som de har hållt lite olja i. Sedan ber de tillsammans. Pastorn välsignar dem och uppmanar dem att gå och leta reda på några sjuka under veckan som de kan be för och smörja med olja. Sedan går de hem och under veckan gör de precis som de blivit uppmanade. Folk blir helade och kommer med till nästa söndagsmöte för att vittna och bli frälsta. Mötesplatsens storlek begränsar, men med tre möten varje söndag kan man ta emot 15 000 personer. Dessutom samlar man tusentals på andra platser. Under en vecka samlas 25 - 30 000 människor i olika grupper.”

Kärlek

När Guds kärlek till sjuka, nödlidande och ofrälsta är vår drivkraft, försvinner rädslan att misslyckas och göra bort sig. Sådana självbevarelsekänslor blir av underordnad betydelse när en annan människas liv hänger på din villighet att hjälpa. Guds kärlek hjälper oss att behandla människor med respekt och värdighet. Kärleken är uppfinningsrik och finner alltid vägar att nå människors hjärtan.

Det finns ett tomrum inom varje människa som bara Guds kärlek kan fylla. Desperat söker människan tillfredsställelse i allt denna världen erbjuder, men tomrummet är kvar. Du och jag har svaret, och Gud vill att vi ska vara kanaler för hans kärlek.

Efter att jag upplevt och lärt mig en del om nådegåvor, helande och mirakelkraft, inser jag att mitt största behov är kärlek till människor. Utan kärlek, har jag ingenting.

1 Kor. 13:1-2: ”Om jag talade både människors och änglars språk men inte hade kärlek, vore jag endast en ljudande malm eller en skrällande cymbal, och om jag ägde profetisk gåva och kände alla hemligheter och hade all kunskap, och om jag hade tro så att jag kunde flytta berg men inte hade kärlek så vore jag ingenting.”

För 35 år sedan var min stora angelägenhet att få gåvorna att fungera. Idag är min bön: ”Gud, ge mig mer av din kärlek, annars har jag ingenting!”

Hör gärna av dig till mig med fler vittnesbörd om vad som hänt när du läst denna bok eller bett för sjuka! Gud välsigne dig!

Bibelord till uppmuntran och hjälp

Jesus - läkaren

1 Petr. 2:24-25: ”Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Och genom hans sår har ni blivit botade. Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt om till era själars herde och vårdare.”

Jes. 53:4-5: ”Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.”

Matt. 8:16-17: ”När det blev kväll, förde man till honom många besatta. Och han drev ut de onda andarna med ett ord och botade alla sjuka, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja: Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han.”

1 Joh. 3:8b: ”...Guds Son uppenbarades för att han skulle göra slut på djävulens gärningar.”

Apg. 10:38: ”...hur Gud smorde Jesus från Nasaret med den helige Andes kraft, han som gick omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld, ty Gud var med honom.”

Luk. 4: 18-19: ”Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att predika glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig för att ropa ut frihet för de fångna och syn för de blinda, för att ge de betryckta frihet och predika ett nådens år från Herren.”

Matt. 4:23-24: ”Jesus vandrade omkring i hela Galiléen och undervisade i deras synagogor och predikade evangeliet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor bland folket. Ryktet om honom gick ut över hela Syrien, och man förde till honom alla som led av olika slags sjukdomar och plågor, besatta, månadssjuka och lama, och han botade dem.”

Matt. 15:30-31: ”Mycket folk kom till honom, och de hade med sig lama, blinda, krymplingar, stumma och många andra, som de lade ner vid hans fötter, och han botade dem. Och folket häpnade, när de såg stumma tala, krymplingar bli friska, lama gå och blinda se. Och de prisade Israels Gud.”

Mark. 6:56: ”Överallt där han gick in, i byar, städer eller gårdar, lade man de sjuka på de öppna platserna och bad att de åtminstone skulle få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev friska.”

Helande

2 Krön. 7:14: ”men mitt folk, som är uppkallat efter mitt namn, ödmjukar sig och ber och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, då vill jag höra det från himlen och förlåta deras synd och skaffa läkedom åt deras land.”

Jes. 61:1-3: ”Herrens, Herrens Ande är över mig, ty Herren har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna, till att predika ett nådens år från Herren och en hämdens dag från vår Gud, för att trösta alla sörjande, för att låta de sörjande i Sion få huvudprydnad istället för aska, glädjens olja istället för sorg, lovprisningens klädning istället för en modfälld ande. Och de skall kallas ’rättfärdighetens terebinter’, planterade av Herren till hans förhäriligande.”

Ps. 147:3: ”Han helar dem som har förkrossade hjärtan, deras sår förbinder han.”

Ordspr. 3:7-8: ”Håll dig inte själv för vis, frukta Herren och fly det onda. Det skall ge hälsa åt din kropp, ny styrka åt alla dess ben!”

Mal. 4:2: ”Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp med läkedom under sina vingar. Då skall ni komma ut och hoppa likt kalvar som släpps ur sitt bås.”

Ordsp. 4:20-22: ”Min son, tag vara på mitt tal, vänd ditt öra till mina ord. Låt dem inte vika från dina ögon, bevara dem i ditt hjärtas djup. Ty de är liv för var och en som finner dem och läkedom för hela hans kropp.”

Ps. 107:20: ”Han sände sitt ord och botade dem och räddade dem från undergång.”

Jak. 5:14-16: ”Är någon bland er sjuk, skall han kalla på församlingens äldste, och de skall be över honom och i Herrens namn smörja honom med olja. Trons bön skall bota den sjuke, och Herren skall resa upp honom. Och har han begått synder, skall han få förlåtelse för dem. Bekänn alltså era synder och be för varandra så att ni blir botade. Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön”

Apg. 19:11-12: ”Gud gjorde ovanliga under genom Paulus händer, så att man till och med tog dukar och plagg som varit i beröring med hans hud och lade på de sjuka, och sjukdomarna lämnade dem och de onda andarna for ut.”

1 Kor. 6:19-20: ”Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och som ni har fått av Gud, och att ni inte

tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!”

Ps. 103:1-5: ”Lova Herren, min själ. Ja, hela mitt inre skall prisa hans heliga namn! Lova Herren, min själ, och glöm inte alla hans välgärningar, han som förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar, han som återlöser ditt liv från förgängelsen och kröner dig med nåd och barmhärtighet, han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du blir ung på nytt som en örn.”

Förlåtelse

Ps. 32:1-2: ”Salig är den som fått sin överträdelse förlåten, sin synd övertäckt. Salig är den människa som Herren ej tillräknar synd och som i sin ande är utan svek.”

Ps. 34:19a: ”Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta.”

Ps. 139: 23-24: ”Utrannsaka mig, Gud och känn mitt hjärta, pröva mig och känn mina tankar. Se till om jag är på en olycksväg och led mig på den eviga vägen.”

Ef. 2:8-9: ”Ty av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det, inte på grund av gärningar, för att ingen skall berömma sig.”

Fil. 3:13-15: ”Bröder, jag menar inte att jag redan har gripit det, men ett gör jag: jag glömmet det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus. Det är så vi bör tänka, alla vi fullkomliga. Tänker ni fel i något avseende, skall Gud uppenbara också det för er.”

Jes. 43:18-19: ”Tänk inte på det som har hänt, bry er inte om det som förr har varit. Se, jag gör något nytt. Redan nu visar det sig.

Märker ni det inte? Jag skall göra en väg i vildmarken och strömmar i öknen.”

Vad vi har i Kristus

Rom. 8:32: ”Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?”

2 Kor. 5:17: ”Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit.”

Ef. 1:3: ”Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelse.”

Gal. 3:13-14: ”Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä. Vi friköptes, för att den välsignelse Abraham fått skulle i Jesus Kristus komma till hedningarna och för att vi genom tron skulle få den utlovade Anden.”

Faderns omsorg

Jak. 1:17: ”Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan och kommer ner från ljusens Fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker. Han växlar inte mellan ont och gott.”

Matt. 7:11: ”Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom.”

Jes. 49:15-16: ”Kan då en mor glömma sitt barn, så att hon inte förbarmar sig över sin livsfrukt? Och även om hon kunde glömma sitt barn, skall jag inte glömma dig. Se, på mina händer har jag upptecknat dig. Dina murar står alltid inför mig.”

Ps. 139:5: ”Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand.”

Ps. 68:6-7: ”Gud i sin heliga boning är de faderlösas fader och änkors försvarare, en Gud som ger de ensamma ett hem och de fångna frihet och lycka.”

Den Helige Ande

Rom. 8:26-27: ”Så hjälper oss också Anden i vår svaghet. Ty vi vet inte vad vi bör be om, men Anden själv ber för oss med suckar utan ord, och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden ber för de heliga så som Gud vill.”

Rom. 8:11: ”Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då skall han som uppväckte Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.”

Rom. 5:5: ”Och det hoppet bedrar oss inte, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande, som han har gett oss.”

Bön

Fil. 4:6-7: ”Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskningar genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus.”

Matt. 18:19: ”Om två av er här på jorden kommer överens om att be om något, vad det än är, så skall de få det av min Fader i himlen.”

Jak. 5:16b: ”Mycket mäktig och verksam är en rättfärdig människas bön.”

Job 42:10: ”Och Herren gjorde slut på Jobs olycka när denne bad för sina vänner. Herren gav Job dubbelt upp mot vad han förut hade haft.”

Daglig hjälp

Klag 3: 22-26: ”Herrens nåd är det att det inte är ute med oss, ty det är inte slut med hans barmhärtighet. Den är var morgon ny, ja, stor är din trofasthet. Herren är min del, det säger mig min själ, därför står mitt hopp till honom. Herren är god mot dem som väntar på honom, mot den själ som söker honom. Det är gott att i stillhet hoppas på hjälp från Herren.”

Ps. 84:6-8: ”Saliga är de människor som har sin styrka i dig, de som har dina vägar i sitt hjärta. När de vandrar genom tåredalen gör de den rik på källor, och höstregnen höljer den med välsignelser. De går från kraft till kraft, de träder fram inför Gud på Sion.”

Neh. 8:10: ”Var inte bedrövade, ty glädje i Herren är er styrka.”

Ords. 10:11a: ”Den rättfärdiges mun är en livets källa...”

Ords. 18:21: ”Tungan har makt över död och liv, de som gärna brukar den får äta dess frukt.”

Matt. 6:33: ”Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.”

Mark. 11:22-25: ”Jesus svarade dem: ”Tro på Gud! Amen säger jag er: Om någon säger till detta berg: Lyft dig och kasta dig i havet, och inte tvivlar i sitt hjärta utan tror att det han säger skall ske, då skall det ske. Därför säger jag er: Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert. Och när ni står och ber, så

förlåt om ni har något emot någon. Då skall också er himmelske Fader förlåta er era överträdelser.”

Rom. 10:17: ”Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.”

1 Tess. 5:23-24: ”Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ande, själ och kropp bevaras hela, så att ni är utan fläck vid vår Herre Jesu Kristi ankomst. Trofast är han som har kallat er, han skall också utföra sitt verk.”

Fil. 4:11-13: ”Jag säger inte att jag har saknat något, för jag har lärt mig att vara nöjd med det jag har. Jag kan leva enkelt och jag kan leva i överflöd. Med allt och med alla förhållanden är jag förtrogen. Jag kan vara mätt och jag kan vara hungrig, leva i överflöd och lida brist. Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.”

Frukta inte

Jes. 41:10: ”Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.”

Jes. 43:2-3: ”Om du än måste gå genom vatten, är jag med dig, och genom strömmar, så skall de inte dränka dig. Om du än måste gå genom eld, skall du inte bli svedd, lågan skall inte bränna dig. Ty jag är Herren, din Gud, Israels Helige, din Frälsare.”

Joh. 14:1,27: ”Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa.”

Kallelsen

Joh. 14:12: ”Den som tror på mig skall utföra de gärningar som jag gör, och större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern.”

Mark. 16:15-20: ”Och han sade till dem: ”Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd. Tecken skall följa dem som tror detta. I mitt namn skall de driva ut onda andar. De skall tala med nya tungor. De skall ta ormar i händerna, och om de dricker något dödligt gift skall det inte skada dem. De skall lägga händerna på sjuka, och de skall bli friska.” Sedan Herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det.”

Jes. 58:6-10: ”Nej, detta är den fasta jag vill ha: Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok, ja, dela ditt bröd åt den hungrige skaffa de fattiga och hemlösa en boning, kläd den nakne var du än ser honom och drag dig inte undan för den som är ditt kött och blod. Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast. Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet följa i dina spår. Då skall Herren svara när du åkallar honom. När du ropar, skall han säga: ”Se, här är jag.” Om du gör dig av med varje slags ok, om du slutar att peka finger och tala onda ord, om du delar med dig åt den hungrige av det du har och mättar den som lider nöd, då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik middagens ljus.”

Ordsp. 11:25: ”Den frikostige blir rikligen mättad, den som vederkvicker andra blir själv vederkvickt.”

Det finns Hälsa och Helande

Register – Helandevittnesbörd

A

Aids DFF 248
Allergier 204
Axelskada 49
Alkoholism 202 DFF 38
Astma 69, 149, 153 DFF 95, 101, 117
Anorexi DFF 263 ff

B

Blodcirkulationsproblem 208
Bukspottkörtel, utsläckt 77
Bäckenben, krossat 202
Blind 53, 67 DFF 308
Bulimi DFF 263 ff

C

Cancer 27, 46, 187, 202, 208 DFF 45

D

Diskbråck 61
Down´s Syndrom 193
Dövhet 53

E

Eksem 39, 187

F

Fibromyalgi 208 DFF 98
Fingrar, krossade 44
Fot, snedvriden 204
Fotledsskada 48, 135
Förlamning 166, 197, 198
Förgiftning 185

G

Grå starr 208

H

Handskada 101
Hjärna som inte växte 53
Hjärnblödning 206
Hjärndöd 76, 192
Hjärtmuskelsjukdom 196
Hydrocephalus 27
Höftskada 48, 204
Höftledsluxation 43

I

Immunförsvaret 189

K

Kalvförlamning (ko) 198
Klumpfot 193
Kärlkramp 41
Knäskada 48
Köldskador 208

L

Ledbandsskada 48
Ledgångsreumatism 35
Lungcancer 202, 208
Lungskador 192, 205
Ljumsnbråck 199

M

Magkatarr 40
Magsår 200
Microcephales 53
Migrän 188
Muskelfästen, krossade 200

N

Njurar ur funktion 186 DFF 45

P

Polio 179
Propp i hjärnan 202
Propp i hjärtat 191, 196
Plötslig spädbarnsdöd DFF 44

R

Reumatisk sjukdom 61, 67 DFF 45
Ryggproblem 41, 46, 51

S

Skolios 199
Stamning 41

T

Talförmågan borta 202
Tumör 27, 46, 193, 202, 208 DFF 100
Trafikskador 75, 200, 202, 204
Tinnitus 205
Tortyrskador DFF 26

V

Vattenskalle 27
Vita blodkroppar, ingen produktion 189
Whiplashskada 187

Y

Yrsel 175

Ä

Ärr på hornhinnan 208